

ISTOPIA
ΤΩΝ
ΘΕΩΝ

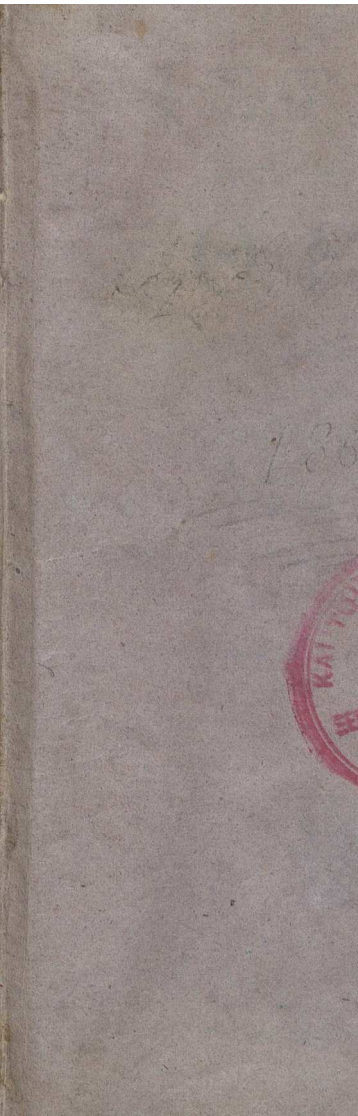

1856

Wm. T. Adams

RB

ΙΣΤΟ

Περὶ τῶν Μυσ

ΘΕ

Τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων
περὶ τῶν Ἡμιθέων ἢ
Θυσιῶν, καὶ Λατρ

Μεταφρασθεῖσα ἀπὸ τῆς Ἰταλικῆς

Νῦν τε δεύτερον τύπο
ἐπιμελῶς δια

Διὰ συνδρομῆς καὶ Δαπάνης

Ντέτε· ἐξ' Ἀρ

an εντ σε σε νε

Ἐν τῇ Βρεταννικῇ Τυπο

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

„ Μῦθος ἐστὶ λόγος
ἀλήθειαν .

„ Μωρὰς δὲ ζητήσε
περιΐτασο .

Πρὸς τοὺς

ΑΝΑΓΝ

Η· Ἐνθερμος ἔφεσις
μαυτῷ τρέφω, εἰς
τὸ γένος μας μὲ τὴν ἀπόκ
σιν πολυποικίλων βιβλίων
πολυμαθείας οὐχ ἡ συνεχι
ἡ σπουδαία ἀνάγνωσις πολυ
ἐμὲ τὸ προτρεπτικὸν αἶ
νὰ ἐκδώσω εἰς φῶς μὲ
τι λίαν ὠφέλιμον, ἡ
γένους βλάβημα οὐσα κα
Μυθολογουμένων ψευδονύμο
ἔχει τοιοῦτον καὶ τὸ προτέρ
γον μου ἡ ταύτης ἀνάγνωσι

Ἡ παρούσα δηλαδή
ἐσυντάχθη εἰς τὴν Γαλλικὴν

νος Ἄνδρός. ἔπειτα μετεφ
πάνδημον ὑποδεξίωσιν τῶν
εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλὴν δ
λομούσων ὠφέλειαν. ἤδη
τοιούτου χρησίμου ἡμῖν βι
φορηθεῖς ὑπὸ τῶν τὰ σπου
Μούσαις συνομιλούντων
Ταύτης, ὅπερ εἰς τοὺς
γεί, δὲν ἀμέλησα τὸ νὰ
τέρου εἰς τύπον ἰδίῳις μου
τε ἐπιμελείας καὶ προσοχ
πρωτέρου τύπου μὴ καλῶς
ριν τῶν φιλομαθῶν νέων τ
σιν εὖρη ἐνταῦθα συνηθρε
μεγάλου κόπου δὲν ἤθελαν
φόρων συγγραφέων ὑπομνή
τατος κατ' ἀλφάβητον τ
τῆς βίβλου μεγίστην προξε
ρεσιν ὅποιασδήποτε Ἱστορί
περιεχομένης· ὅθεν πέπει
δυσάρεστον τὸ τοιοῦτον φιλ
ὦ φιλομαθεῖς, τοῦτο εὖμεν
σημεῖον πολλοῦ ζήλου κα
καρποφορίας οὕκνεται.

Π Ι Ν

Τῶν Κεφαλαίων τοῦ

Κεφάλαιον α'. Ἱστορία
Κεφ. β'. Ἱστορία τῆς Κυβέ
Κεφ. γ'. Ἱστορία τοῦ Διὸς
Κεφ. δ'. Ἱστορία τῆς Ἥρας
τῆς.

Κεφ. ε'. Ἱστορία τοῦ Ἀπόλλωνος

Κεφ. ς'. Ἱστορία τῆς Ἀρτέμιδος

Κεφ. ζ'. Ἱστορία τοῦ Διόνυσου

Κεφ. η'. Ἱστορία τοῦ Ἑρμοῦ

Κεφ. θ'. Ἱστορία τῆς Ἀφροδίτης

Κεφ. ι'. Ἱστορία τῆς Αὐγασίας

μοίων θεοτήτων.

Κεφ. ια'. Ἱστορία τοῦ Ποσειδῶνος

καὶ τῶν θαλασσίων θεοτήτων

Κεφ. ιβ'. Ἱστορία τῶν θεοτήτων

Κεφ. ιγ'. Ἱστορία τῶν θεοτήτων

Κεφ. ιδ'. Ἱστορία τῶν κα

ΒΙΒΛΙΟΝ Β. Ἱστορία τῶν

Προσέμιον.

Κεφ. α'. Ἱστορία τοῦ Περ

Κεφ. β'. Ἱστορία τοῦ Ἡ

Κεφ. γ'. Ἱστορία τοῦ Θ

Κεφ. δ'. Ἱστορία τῶν δύο

Πολυδεύκους.

Κεφ. ε'. Ἱστορία τοῦ Ὀρ

Κεφ. ς'. Ἱστορία Ἰάσονος

Κεφ. ζ'. Ἱστορία Κάδμου

Κεφ. η'. Ἱστορία τοῦ Οἰδ

Κεφ. θ'. Ἱστορία τοῦ πολέ

Κεφ. ι'. Ἱστορία τῆς Ἀντ

νέβησαν εἰς τὸν πόλεμο

Κεφ. ια'. Ἱστορία τοῦ Ταν

Πέλοπος.

Κεφ. ιβ'. Ἱστορία τοῦ Ἀτ

Κεφ. ιγ'. Ἱστορία τῆς Πρό

τῆς Φιλομήλης.

Κεφ. ιδ'. Ἱστορία τῶν βασι

Κεφ. ιε'. Ἱστορία τοῦ Πάρ

Κεφ. ις'. Ἱστορία τῆς τ

σίας ἐναντίον τῶν Τρωάδων .

Κεφ. ιζ'. Ἱστορία τῆς πολιορκίας τῆς Τρωάδος .

Κεφ. ιη'. Ἱστορία τῆς Ἀλκιβιάδους .

Κεφ. ιθ'. Ἱστορία δι' ὅσα ἐστὶν ἐκ τῆς πολιορκίας τῆς Τρωάδος .

Κεφ. κ'. Ἱστορία δι' ὅσα ἐστὶν ἐκ τῆς πολιορκίας τῆς Τρωάδος .

Κεφ. κα'. Ἱστορία τοῦ Αἰνείδα .

Κεφ. κβ'. Περὶ τῆς ἀληθείας τῆς θείας .

BIBΛΙΟΝ Γ'. Περὶ τῆς τῆς θείας ἐπρόσφερον εἰς τοὺς ψευδοθεούς .

Κεφ. α'. Περὶ τῶν Ἀγαλμάτων τῶν πρὸς τοὺς ψευδοθεούς .

Κεφ. β'. Περὶ ναῶν ἀφιερωμένων τοῖς ψευδοθεοῖς .

Κεφ. γ'. Περὶ θυσιῶν ὁποῦνται τοῖς ψευδοθεοῖς .

Κεφ. δ'. Περὶ ἱερέων τῶν τῶν ψευδοθεῶν .

Κεφ. ε'. Περὶ ἐορτῶν ὁποῦνται τοῖς ψευδοθεοῖς .

Κεφ. ς'. Τὰ παίγνια τῆς τῶν ψευδοθεῶν .

Κεφ. ζ'. Τὰ θεάματα τῆς τῶν ψευδοθεῶν .

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

BIBLIO

Περὶ τῆς

ΤΩΝ ΕΘ

ΘΕΟΤΗ

Καὶ τῆς εἰδωλ

ΠΡΟΟΙ

ΚΑΘΩΣ εἶναι ἀναμφίβολον
κόσμον ἓνας ἥλιος, ἔχοντα
νερώγει τὸν ἑαυτὸν του με
καὶ με τὰ πολυαρίθμητὰ
γεννᾷ πάντοτε εἰς τὴν φύσ
τρόπον καὶ ὁ θεὸς, ὁ ἀληθ
γίνεται γνωστὸς με τόσα ὑπε
νατον εἶναι τὸ νὰ διαμένῃ
κεκρυμμένος.

Εἰς ταύτην τὴν εὐρύχ
 σματα μὲ τὴν εὐταξίαν
 ὁποίας μᾶς ἐγείρουσιν
 τόσοι φωτεινοὶ καθεύπτρα
 ται ἢ τοῦ Θεοῦ σοφία,
 καὶ ὁμοῦ αἱ ἄλλαι ὑπερ
 βως δὲ εἰς αὐτοὺς ὁρατώ
 τικὰ μέρια τῶν σωμάτων
 κείνη ἐπιθυμία, ὅπου
 ἔρχωμεν εἰς τὸν οὐρανόν
 καὶ φύλακα παντὸς ἀγασ
 καθαραὶ ὅπου ἀδιαλείπτ
 ῃν, καὶ μᾶς ἐξυπνοῦσ
 γαλειότητα τῶν θαυμασ

Πλὴν μὲ ὅλα ταῦτα
 πᾶσαν πονηρίαν βεβυθισ
 Ρ'ωμαίους κεφ. α'.) καθ
 πόσολος, καὶ ἐσκοτίσθη
 τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ εἰς
 θρώπου, καὶ πετεινῶν,
 καὶ ἐσεβάσθησαν, καὶ
 τὸν κτίσαντα.

Ἐντεῦθεν ἠκολούθησε

τοῖς μὲ τοὺς ψευδωνύμους θεοῖς
λήνην καὶ τοὺς ἀστέρας· μετὰ
πλάνη καὶ ἡ τυφλότης, ὕχι
Δία, καὶ ἄλλους παρομοίους
εἰς τοὺς λίθους, καὶ ξύλα, καὶ
Προφήτας εἰς πολλοὺς τόπους
Συμφωνοῦσιν οἱ συγγραφεῖς
τοῦ βασιλεῦς τῶν Ἀσσυρίων
ὁ ἀρχηγὸς τῆς τοιαύτης ἀσεβείας
ἄγαλμα εἰς τιμὴν τοῦ Πατρὸς
σύντρεχεν ὅλον τὸ βασίλειον
πλώθη ἔπειτα ἡ τοιαύτη συνήθεια
ἔθνη, προσκυνοῦντες, καὶ ἱερεῖς
καὶ ἐξαιρέτους ἀνθρώπους, ἀνδραγαθῶς
πράγμιονες, καὶ κατηγορίας
ἐξιοὶ ἐλάτρευαν λοιπὸν τὸν βασιλῆα
καὶ τὰς εἰκόνας τοῦ ἐδόξαζον
τεσ οὐδεποσῶς τὴν ἄκραν σκληρότητα
τὸν πατέρα τοῦ εἶχεν ἐπιχειρῶν
θεὸς καὶ ὁ Ζεὺς, τουτέστιν ἐπὶ τῇ
δυνάμει ὀνομάζεται ἀπὸ τὸν Ὅμηρον
πατὴρ τῶν θεῶν, ὅπου ἦτον
καιρὸν τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ

οἱ δύο ἀδελφοὶ τοῦ ῥηθεῖ
καὶ ὁ Πλούτων· ὁμοίως
Ἀθηνᾶ, καὶ ἄλλοι τοῦ
μοῦς ἀξίους τῆς θεότητος
πλανημένα ἔθνη· ἐπρόχ
νίερος καὶ ἄθεος θεοποιῖα
μα εἰς τὸν κόσμον ἢ ἄψυ
ώσαν οἱ ἄνεμοι, τὰ βου
λυκτότερα ζῶα· Οἱ Αἰ
κρομμύθια, ὅπου ἐφύτρα
λια; καὶ εἰς τόσῃν εὐλά
κροκοδείλους, ὅπου ἦτον
λε πειράξῃ· μαρτυρεῖ τ
λιώτης Διόδωρος, μὲ τῇ
Ρώμην διὰ μεγάλην του
πεποιημένον ζῶον· καὶ
διὰ νὰ κάμῃ τὴν ἐκδίκησ
σοῦς, ἢ μεγάλους ἄρχον
ταλαιπώρου ἐκείνου ἀνδρὸ
Ἐπροσκυνοῦσαν εἰς τ
τῆς Πελοποννήσου τοὺς
λαγον πάντοτε ζωντανὸν
τιλήπτορα τῆς πόλεως.

Θρύλλητος εἰς τὰ ὄπλα, καὶ
ριστοκρατείας, ἦτον ὁμῶς τὸ
τὴν τὴν φαντασίαν, ὅπου ἐ
εἰς τὸ πάνθεον, ἤγουν εἰς τ
ναὸν πᾶσαν ξένην θεότητα
σμάχησε καὶ ἀπὸ τὴν Ἐπίδ
γαν ὄφιν, τὸν ὁποῖον ἐκράτ
Ἀσκληπιόν. καὶ ὁ αὐτὸς ὄφι
λους ἔφεις, ὅπου ἡ χώρα ἔ
καὶ ἠναγκάσθη τέλος πάντων
καύσῃ τὴν τοσαύτην πολυθε

Ἄς παραιτήσωμεν τὰ λίθ
λίνα, καὶ ὅσα ἐτεχνεύοντο
ταλλα, τὰ ὁποῖα καθένας ἐ
μην του. καθὼς ἐσυνέβη π
Πριάπου, τὸν ὁποῖον ἕνας τε
θέλωντας νὰ δημιουργήσῃ
ἐμέλετα μὲ ὀλίγον ξύλον ὅπου

Οἱ Ἕλληνες ἐφάνησαν ο
τῆς τοιαύτης μωρίας καὶ δ
ἐλάβανον ὡς ὑπόθεσιν δια
ἐξεφώνουν ὡσαύτως καὶ εἰς τ
νείας καὶ τρόπους εἰς τὰς ἄ

καὶ νὰ πράττουσι τὰ ὅμοια
 Διὰ νὰ συνθέσωμεν
 διήγησιν τῆς παρούσης π
 νὰ τὴν διαιρέσωμεν εἰς τ
 πρῶτον ὁμιλήσει περὶ το
 τῆσαν πίσιν καὶ εὐλάβειαν
 δεύτερον θέλει περιέχει
 λεγομένων Ἡμιθέων . καὶ
 ἱεροπραξίας ὅπου ἐγίνοντ
 σα δὲν εὐρίσκονται παρὰ
 φόρους Ποιητὰς καὶ Συγγ
 ποίους εἶναι διάφορα λεγ
 Φουρνοῦτος περὶ φύσεως
 Θεογονίαν , καὶ ὁ Λουκία
 καὶ εἰς τοὺς νεκρικοὺς , κα

Μὲ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτ
 μὲν εἰς ποῖον σκότος ἀγν
 ταλαίπωροι Ἑθνικοί . κα
 χουμεν οἱ Χριστιανοὶ πρὸ
 τὸν ὁποῖον ὁ Χριστὸς μᾶλ
 ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ , καὶ
 ρουσαν εἰς τὴν βασιλείαν
 ζωντάς μας τὰ ὅσα εἶναι

εἰς αὐτήν , καὶ νὰ κληρονομήσῃ
νιον . τοῦτο μόνον τὸ ὀλίγον
γυσμὸν , ἐάν πως καὶ κακοποιήσῃ
τον κρατοῦντες πάντοτε τοῦ
(πρὸς Ῥωμ . κεφ . ἡ .) ὅτι
τοῦ νῦν καιροῦ , πρὸς τὴν
λυφθῆναι εἰς ἡμᾶς .

Τοῦτος ὁ κόπος θέλει ὡφελῆσαι
φιλομαθεῖς νέους, διὰ τὸ ἀπὸ
γλυκυτέραν τὴν μάθησιν τῶν

ΠΕΡΙ ΤΩ

Καὶ

ΕΘΝΙΚΩΝ

ΚΕΦΑΛΑ

Ἱστορία

Διηγοῦνται οἱ Ποικτ
γέννησαν τοὺς ἄλλους
καὶ διὰ τοῦτο καλεῖται
θεῶν . τοῦτος ἐγέννησεν
τὸν Κρόνον , ὁ ὅποιος
πατὴρ τοῦ τὸ τεκνογόνου
τὴν θάλασσαν , μὲ τὸ μ
σινῆς ταραχῆς ἐγεννήθη

Ὁ Τιτάν ἦτον ἀδελφὸς
ἀκολούθως ἔμελλε νὰ εἶν
μὴν ἐπαράτησε τὰ δίκαια

δελφόν, διὰ τὰ εὐχαριστήσας
καὶ τὴν ἀδελφὴν του, μὲ ὑπ
μὴν ἤθελεν ἀναθρέψῃ ἀρσενι
τρόπως τοῦ κόσμου τὸ βασιλ
εἰς τοὺς ἐδικοὺς του

Διὰ ταύτην τὴν ἀφορμὴν ὁ
τὰ νεογεννῇ ἀρσενικὰ παιδ
τὸ τὰ ἐγέννησεν εἰς μίαν φο
ραν, ἔδειξε μόνον τὴν Ἡρα
Δία εἰς τοὺς Κορύβαντας ὅ
Τοῦτοι φοβηθέντες μήπως κ
φανερῶσθαι τὸ βρέφος, ἐφεύρι
πατοῦν μὲ κάποιαν εὐταξία
μάζετο δάκτυλος, ὅθεν ἐπων
καὶ αὐτοὶ μὲ χαλκίνα ὄργαν
τακτα καὶ ἁρμονικὰ συγχίζο
χὴν, ἐμπόδιζαν καὶ δὲν ἤκο
μός, καὶ δὲν ἔφθανεν εἰς τ

Ἀπόκτησε μετὰ ταῦτα ὁ
ὁηλαδὴ τὸν Ποσειδῶνα, κα
ποίους ἢ μήτηρ ἔκαμε καὶ
καὶ ἀναγκασθεῖσα μίαν φο
δρός της τὸ γεννημένον τέκνο

τραν, τὴν ὁποίαν ὁ Κρ
 ζώντας ὁ Τιτάν τὴν ἀπο
 κολούθως τὸ ἐμπόδιον ὁ
 χὴν τῆς βασιλείας, ἐνα
 ὄρκου, ἀποφάσισε μὲ το
 σὴ μάχην κατὰ τοῦ Κρό
 ρευθὺς τὸν ἐφυλάκωσεν ὁ
 ναν, ἕως ὅπου φθάνωντο
 λικίαν, τοὺς ἐλευθέρωσεν
 νος ὅτι ἕνας τοῦ υἱὸς ἔμε
 τρον καὶ τὸ βασίλειον,
 νὰ χαλάσῃ τὸν Δία. ὁ
 τοιοῦτον ἄνομον πρᾶγμ
 ὅπου τὸν ἐδίωξεν ἀπὸ τ
 τὸν ἠνάγκασε νὰ εὗγῃ ἀ
 πὸν εἰς τὴν γῆν, καὶ εἰ
 Ἰᾶνος ὅπου ἐκυρίευσεν τότε
 ρᾶς τὸν ἐδέχθη. καὶ εἰ
 τὴν πλασουργὸν μυθολογ
 κόσμον τὸν περίφημον γ
 ἡ γῆ, χωρὶς νὰ τὴν ἐρ
 πάσης λογῆς ἀγαθὰ, καὶ
 τες οἱ ἄνθρωποι ἀναμετα

(Ἡσίود· ἔργα καὶ ἡμέραι
ναριθμήθη με τοὺς ἄλλους θ
γείαν πρὸς τὸν Κρόνον, ὁ
μώτερος Ἡγεμὼν τοῦ καιροῦ
παρελθόντα καὶ τὰ μέλλοντα
φίζεται με δύο πρόσωπα· Ν
σιλεὺς τῆς Ῥώμης τοῦ ὠκοδό
ποῖον ἐκράτουν ἀνοικτὸν, ὅτ
πόλεμον, καὶ δὲν εὕρισκετο
εἰς καιρὸν εἰρήνης·

Κ Ε Φ Α Λ Λ Ι

Ἱστορία τῆς

Η Κυβέλη γυναῖκα τοῦ Κ
φεκυνθία, καὶ μεγάλη Μήτηρ
θεοῦς, καὶ ἦτον θεὰ τῆς γῆς
νῶνται τόσα διάφορα πράγματα
ξηγήσει πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ
γούτιν οἱ Λατῖνοι Ὀπιν, ὁ
καὶ οἱ Ἕλληνες Ῥέαν, (Φου
διατὶ ῤέουν, καθὼς φαντάζονται
Εἶχε συνήθειαν νὰ πηγαίν

ἔποῦ τὸ ἔσθρυναν τὰ λεο
καλούμεναι Μεγαλήσια
εἰς τοὺς ὁποίους οἱ Κορ
Θεᾶς ταύτης εὐγαινᾶν ἔ
να, καὶ αὐλοῦς, καὶ
τοῦτο ἔκαμναν καὶ οἱ Γ
ὅποιοι κινούμενοι καὶ το
φοντες τὴν κεφαλὴν, ἔ
τὰ σπαθία ἐβαροῦνταν
συχναῖς φοραῖς ἀπέμενα
τὸ τέλος τοῦ παιγνιδίου
ταμὸν ἀφιερωμένον εἰς
νουν ταῖς πληγαῖς των.

Ὀνομάζουσι τὴν Κυ
τοῦτο οἱ Ποιηταί, κατὰ
νουνται πρὸς τοῦ λόγου
τὴν γυναῖκα τοῦ Κρόνου
τὴν ἀδελφὴν του, ἢ τὴ
εἰς ἓνα πρόσωπον ἐκεῖνο
λοῦς, καθὼς κάμνεται π
καὶ πολλῶν ἄλλων. ἄλλ
λέγεται ἡ Θεὰ τοῦ πυρὸς
μᾶς ἐτίμησε μὲ πολλάς

τοῖς ἐσύστησε τὸ αἰώνιον πῦρ
τὸ ἔπρεπε νὰ μένῃ πάντοτε
στήρια, καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωξε
ἱέρισσας, ὅπου ὠνομάζοντο
ὅποῖαι ἀπὸ τὸν ἄκρον ἀρχιερεῖς
ρότητα, εἰς τὸ πῦρ
πρὸς νὰ τὸ μετανάψουν παρὰ
Αἱ παρθένοι Ἑστιάδες αὐταὶ
εὐγενέστερα ὁσπῆτια τῆς Ῥέας
φυλάσσουσιν τὴν παρθενίαν τοῦ
τὴν ῤηθεῖσαν θεάν. καὶ ἀντι-
ἐναντίον τοῦ νόμου τούτου,
ραϊτῆτα ζωντανὴν μέσα εἰς

Κ Ε Φ Α Λ Α

Ἰσορίαν τοῦ

Ο Ζεὺς υἱὸς τοῦ Κρόνου
Ῥέας, ἀφ' οὗ ἐδίωξε τὸν
βασιλείαν τοῦ κόσμου, με-
τῶντας αὐτὸς τὸν Οὐρανὸν
σειδῶνα Κύριον τῆς θαλάσσης
ξουσιαστὴν τοῦ Ἄδου.

Ὀνομάσθη πατὴρ τῶν
 θρώπων, ἔχοντας μόνος
 τίξῃ καὶ νῦν ῥίπτῃ τοὺς
 τὸ ἐπίλοιπον τῆς Οἰκου.
 γισθεῖσα ἐναντίον του,
 τοὺς Τιτᾶνας, ἐγέννησε
 ἀμετρήτου μεγέθους, διὰ
 Οὐρανὸν, καὶ νῦν τὸν διώ-
 σθησαν πάντα τὰ τοιαῦτα
 κατὰ τὸ μέσον τῆς Φλέγ-
 νιας, καὶ βάνοντας τὰ ὄρη
 χισαν τὴν ἀνάβασιν πρὸς
 ἐπιτύχουν τὸν σκοπὸν ὅπου
 θους ὑπερμεγέθεις, καὶ
 σαν ἀναμέσον τῶν λοιπῶν
 καὶ ὁ καλούμενος Ἐκατόγ-
 μόνην ῥοπὴν ἐτόξευεν ἐν
 ἀπὸ βαρυτάταις πέτραις,
 θάλασσαν. ἀλλ' ὁ Τυφὼν
 μέγεθος καὶ τὴν δύναμιν
 φθανεῖν εἰς τὸν Οὐρανόν,
 μένας ἤγγιζεν ἕως τὰ οὐ-
 σὸς ἄνθρωπος καὶ μισὸς

φλόγαις τρομεραῖς, ὥς ἐστι
θεῖαν τοῦ Διὸς, τοιουτοτρό-
τοι ἔφυγον εἰς τὴν Αἴγυπτον
διάφορα δένδρη καὶ ζῶα,
ἵνα μὴ γνωρισθοῦν. Ὅμως
δυνατὰ τοὺς τερατώδεις Γίγαν-
τες, ὅπου ἔμεινε τροπαιο-
γενεὶς εἰς τὸν Ἄδην, πλακώ-
σαντες, ὡς ἂν ἐκεῖνο τῆς Αἴ-
γυπτος νὰ ἐγερθοῦν. τὸν ἀν-
τιπάλιν τὸ νὰ ἐπλάσσει τοὺς πρώτους
ὑδάτος, ἔκλεψε τὸ πῦρ ἀπὸ
ἐμφύχων. ὅθεν ὁ Ζεὺς θά-
λασσαν διὰ τὸν δέσῃ μέ-
γαντος (Λουκίαν. Πρω-
τογονιστῶν, καὶ περιπλέον ἑνὸς ἀε-
τὸς ἡμέραν μέρος ἀπὸ τὸ
μὴν ὀλιγοσέει, τὴν ἀκόλου-
θον γίνεται νέα ὕλη πρὸς τροφὴν
νέου. καὶ λοιπὸν ἔμεινεν εἰς
λαίπωρος Προμηθεύς, ἕως ὅτε
σύγκριτόν του δύναμιν καὶ
τὸν ἐλευθέρωσεν. ἀλλὰ ὁ Ζεὺς

χαριστημένος, ἔφερε τὴν
 σου ἐκείνην γυναῖκα πεπ
 τὴν ὁποίαν οἱ θεοὶ ἐπλού
 ξαίρετον. ἐπῆγεν αὕτη ν
 δελφὸν τοῦ Προμηθέως θ
 σῶντάς του μίαν κιβωτὸν
 σμένα πάντα τὰ κακὰ τῆ
 αὐτὸς τὴν ἄνοιξεν, ἐδι
 γῆν, ἔξω ἀπὸ τὴν ἐλπίδα,

Ὁ Ζεὺς μὲν ἔχοντας
 ἄλλο δὲν ἐφρόντιζε παρὰ
 ἀγαλλίασες, ὁσμένο
 ἐπειδὴ, χωρὶς νὰ ὁμιλήσ
 ἐτέλεσε, λαμβάνοντας
 Ἡραν, χωρὶς νὰ εἰποῦμε
 δους, ὅπου ἄρπαξε μετ
 χωρτάσῃ τὴν ἄπληστον
 σθη καὶ ἔγενε ταῦρος διὰ
 γατέρα τοῦ Ἀγήνορος β
 τῆς ὁποίας ἐμετωνόμασε
 κόσμου. ἐρρίφθηκεν εἰς
 τὸν κόλπον τῆς Δανάης θ
 σίου, μὲ ὅλον ὅπου ἦτον

πύργου, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐγ-
θέλομεν τὸ ἐξηγήσει πρὸς
βλίου. δὲν ἠθέλαμεν ποτέ
γνώμην διὰ τὰ διηγησώμεν
κοπραγίας τοῦ Διὸς, μὲ τὰ
σμον. Περὶ τούτων θέλομεν
κολουθεῖντες τὴν παρούσαν
νον ἔχω τὰ φανερῶσω μὲ τὸ
ἦτον παράδοξον εἰάν ἐφαίνον-
μένοι ἀνομιῶν καὶ βδελυρῶν
ρακινούμενοι ἀπὸ τὸ παράδει-
ποῦ αὐτοὶ ἐλάτρευον, καὶ τὰ
τὰ φοβοῦνται τὴν παιδείσιν

ΚΕΦΑΛΑ

Ἱστορία τῆς Ἥρας, καὶ

Η θεὰ Ἥρα ὠνομάζετο
τῶν βασιλειῶν καὶ τοῦ πλοῦ
τοῦ Διὸς· εἶχεν ἀκόμη τὴν
μους, καὶ διὰ ταῖς γέννας,
λῶν καὶ θυσιαστηρίων. Ἐγέ-
νεότητος, καὶ τὴν κατέστησε

μὰ τοῦ Διὸς , ὅπου πα-
 τράπεζαν , καὶ τοῦ ἐπρ-
 ῶς ὅπου ὁ Γανυμήδης
 Ἥφαιστος ἦτον καὶ αὐτὸς
 ὅπου ἐγεννήθη , βλέπων
 τὸν ἔρριψεν ἀπὸ τὸν Ο-
 λαίπωρος εἰς τὴν γῆν ,
 τοῦτο ἔμεινε πάντοτε
 Ἥφαιστος εἰς μεγάλην
 τῶντας τοὺς θεοὺς , καὶ
 νοὺς τοῦ Διός . τὰ ἔργα
 τὴν Λῆμνον , καὶ Λιπα-
 Αἴτνης . εἶχε συντρόφου
 ἕνα μέγαν ὄφθαλμὸν εἰς
 μέσα εἰς τοὺς ὁποίους ἐ-
 τῆς , ὁ Στερόπης , καὶ

Ἀλλὰ διὰ τὰ ξαναλα-
 οἱ Ποιηταὶ διηγοῦνται μ-
 τὴ ἐπρόσφερε πῶς ἔλαβ-
 σε μοναχὸς του , δίχως
 γνωμὸν καὶ συμβοηθὸν
 ἡ Ἀθηνᾶν . ἐξῆλθεν αὐ-
 καθὼς τὸ περιγράφει χα-

διαλόγους τῶν Θεῶν, (Διά
ἔνοπλος, ἤγουν ἄρματωμένη
καὶ πηδοῦσα τὸ πυρρῆχιν,
τῶν πολεμιστῶν) ἐφευρεθέντα
χιλλέως, καὶ ὠνομάσθη Θεο
μῶς καὶ τὴν ἐπιστάσιαν πολλ
πιστητῶν, ὅπου εἶναι τὰ
καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ἐσέβον
πρὸς δόξαν αὐτῆς ταῖς ἐορτα
ναια. ὀργισθεῖσα λοιπὸν ἡ
τοῦ Διὸς, ἐβουλήθη νὰ γενν
μίαν συμουσίαν τοῦ ἀνδρός τῆ
κατώρθωσε, καθὼς γράφει ὁ
ζωντας ἓνα ἄνθρωπος ὅπου τῆς
καὶ οὕτως ἦλθεν εἰς τὸν κόσμ
λέμου καὶ τῶν στρατευμάτων,

Εὐρίσκετο εἰς τὸ Θεῖον πα
ματος, ὅπου ἐσοχάζετο ταῖς
ὅταν ἓνα μέρος τῶν ὀρμάτων
τὸ ἄλλο ἔσεκεν εἰς ἀγρυπνία
σε τὸν Ἄργον, παίζοντας τὴν
σικόν, διὰ προσαγῆς τοῦ Δ
νὰ εὐεργετήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην

ρητοῦ καὶ φύλακος, τὸ
ὦν ἢ παγῶνι, ὅπου εἰς
τὴν σήμερον, τῶν ὁφθαλμῶν

Κ Ε Φ Α

Ἱστορία τοῦ Ἀπ

Ο Ζεὺς ἐβαρέθη τέλ
γάπησε τὴν Λητώ, ἔλα
μεγάλην ζηλοτυπίαν ἢ
τίον της τὸν Πύθωνα,
μένον ἀπὸ διαφόρους ἀκ
τακλυσμὸν τοῦ Δευκαλί
λομεν ἐρμηνεύσει. καὶ
πὸ τοῦτο τὸ θηρίον ἢ
δῶτη ἄλλην καταφυγὴν
ὅπου τὸν καιρὸν ἐκείνον
τῆς θαλάσσης, καὶ ἦτο
ἀλλ' ὁ Ποσειδῶν ἔκαμε
ἐπάνω εἰς τὴν θαλάσσαν
να ὑπηρετήσῃ ὥσάν κατ
χῆς ταύτης φευγάτης, β
γέννας της, ὅπου ἐγένν

Ἄρτεμιδα ἐπάνω εἰς ἓνα δένδρον
κατὰ τύχην ἀπήντησε.

Ὁ Ἀπόλλων φθάνωντας
θυμίσθη πῶς ὁ Πύθων εἶχεν
καὶ τὸν ἐφόνευσε πολεμῶντα
ποῖον πόλεμον ἠκούοντο αἱ
ᾧθεν ἐπεκράτησεν ἢ συνήθει
δια, εἰς ταῖς νίκαις, καὶ εἰς

Μετὰ τὸ τοιοῦτον κατόρθω
σεν ἓνα υἱὸν ὀνομαζόμενον
παράδωκε τοῦ Κενταύρου Χρυσό
καὶ τὸν ἔμαθε τὴν ἰατρικὴν
φήμην ὡς Θεός. ἀλλ' ὁ Ζεὺς
πίον, διατὶ ἀνάσχεσε τὸν τα
τασυρμένον καὶ ξεσχισμένον
γωντας τὴν ὀργὴν τοῦ πατρ
ρωθῇ πλατύτερον εἰς τὴν ἰσ
νατος τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐπὶ κρ
μα, καὶ μὴ δυνάμενος νῶ
φόνευσε τοὺς Κύκλωπας, οἱ
πελέκυ ὅπου ἐθανάτωσε τὸ
πρᾶγμα νομίζοντάς το διὰ
ξώρισεν ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν

ἔσέρησε πρὸς καιρὸν ἄπ-
 ἔρχόμενος ὁ Ἀπόλλων
 σερρημένος τῆς θεότητος
 χίαν καὶ πτωχείαν, ὥς
 τάσασιν διὰ τὴν ζωοτρο-
 δουλεύσῃ τὸν Ἀδμητον
 κωντας ταῖς ἀγέλαις, ὅς
 μένων, καὶ τοῦ ἐθυσίαζο
 βάτου· μίαν ἡμέραν ὅτ
 ὁ Ἑρμῆς τοῦ ἔκλεψε μίαν
 ραπονεῖτο τοῦ ἔκλεψεν
 ὀέξια τὴν φαρέτραν, τ
 τατράπη εἰς γέλωτα.

Ἡ ταλαιπωρία τοῦ
 νὰ μὴ ἀγαπήσῃ τὴν θυ-
 ῆ ὅποια μὴ θέλουσα νὰ
 λέσασα τὸν πατέρα της
 θῇ εἰς Δάφνην· τοῦ ἔτ
 βηκὸς, διατὶ παίζωντας
 παιῖδα Ὑάκινθον, ἐκτύπ
 τὴν κεφαλὴν τοῦ νέου,
 τρωσε τὸ εὐμόρφον ἄνθρ
 χνίας τῆς γῆς, ὅπου ἐλ

Θρήνητον Θέαμα . δὲν ἔπαυ
θήματα , ἐπειδὴ φοβούμενοι
ποῦ ἀγανακτοῦσαν διὰ τὸν
ἔφυγε πρὸς τὴν Τρωάδα , κα
σούμενον καὶ αὐτὸν ἀπὸ τὸν

Καταντήσαντες λοιπὸν κ
νάγκην , ἐσυλλογίσθησαν νά
Λαομέδοντα διὰ τὸ κτίσμι
ἀλλὰ σερηθέντες τῆς εὐεργ
ἀποφάσισαν διὰ νὰ ἐκδικηθοῦν
ὁ Ποσειδῶν ἐμελέτησε νὰ τὸ
τὸν λαόν , καὶ ὁ Ἀπόλλων ἀ
νάστησεν ἓνα θανατικὸν τόσ
ξένει διαφθόραν , καὶ πολλὰ
Λαομέδων διὰ τὰ τόσα ἐνο
πρὸςδραμε διὰ θεραπείαν πρ
σεν ὅτι ὁ τρόπος νὰ εἰρηνεύσῃ
Συμὸν ἐκείνων τῶν Θεῶν δὲν
νὴ κάθε χρόνον μίαν παιδοπ
νω εἰς ταῖς μεγάλας πέτραις
σης , διὰ νὰ τὴν κατατρώγου
Ἐσυνέβη λοιπὸν διὰ κακοτυχ
ἐπάνω τῆς Ἡσιόνης θυγατρ

Ἡ ῥα κλῆς ὑπεσχέθη νὰ
 ση ἐκεῖνα τὰ θηρία ,
 τὴν Ἡσιόνην , μὲ τάξιμ
 σθὸν τῆς ἐλευθερώτεως
 σπόρου γεννηθέντα , ὅπο

Τοῦτο τὸ τάξιμον ὁμο
 στον βασιλέα μετὰ τὴν
 διὰ τοῦτο θυμωθεὶς διη
 φωτίαν εἰς τὴν χώραν , κα
 ἐφυλάκωσε τὸν υἱὸν τευ ,
 ἀπὸ τοὺς Τρωαδίτας ,
 τος πρίαμαι , Πρίαμος
 τὸ ἀκόλουθον βιβλίον ὁ

Ἐν πρώτοις ὁ Ἀπόλλ
 λιος , καὶ ἐκαλεῖτο Φοῖβ
 ὁμιλοῦσι , λέγοντες, ὅτι
 Τιτάνων , ὀνομαζομένου
 νὰ καλῆται Τιτάν , καὶ
 ἁμάξι , καὶ πρὸς ἐσπέρ
 κεανὸν ἕως τῆς ἀκολούθ
 ἐτοιμάζουσι τ' ἄλογα
 μεταρχίσῃ τὸν δρόμον τ
 ῥόδου , καὶ διὰ τοῦτο :

Αἱ Μοῦσαι αἱ θυγατέ
 νης ἐπαιδεύθησαν ἀπὸ τ
 νέα, ἥγουν Καλλιόπη, Κ
 πομένη, Τερψιχόρη, Ε
 ρανία. (Φουρνούτος περ
 φόρως διὰ τὴν διαφορὰν
 ἑκατοικοῦσαν. ἐλέγοντο
 τὴν Μακεδονίαν καλούμ
 σαν. Ἐλικωνιάδες διὰ τ
 Παρνασσοῦ ὄρους τόσον ο
 καὶ Παρνασσίδες. ὁμοίω
 τὸ ὄρος Κιθήριον. καὶ
 Ἀγανίππην ἀφιερωμένην
 Ὁ Ἀπόλλων ὁμοῦ μὲ
 ποιητικὴν τέχνην, καὶ τ
 των ἦτον κυρίως ἢ ἐπιστ
 ἐπαινοῦντες τοὺς ἐξαιρέτο
 νοῦντες τοὺς ἄλλους πρὸς
 Μοῦσαι κατὰ τὰ ἤθη σα
 τὸν ὠραῖον Ἀδωνιν τὸν ἄ
 τι ἐβούλετο νὰ ταῖς παρα
 Μένει νὰ ὁμιλήσωμεν
 λωνος, ἦτοι τοῦ Ἡλίου,

Ρ'οδίας, τῆς ὁποίας ἐπεριγρ
τον καὶ ὁ Αἰήτης πατήρ τῆς
Κόλχων, τοῦ ὁποίου ἐπρωσφε
ἦτοι μαλλίον ἀπὸ τὸν Φρύξο
σιλέως τῶν Θηβῶν, φεύγωντα
πρὸ ταῖς ἐπιβουλαῖς τῆς μητρ
ὀμιλήσει πρὸς τὸ ἐνδέκατον
ἐγέννησε καὶ τὴν Πασιφάνην
Μίνωα βασιλέα τῆς Κρήτης
πρεπον ἔρωτα ἕνα Ταῦρον,
ταυρον, τοῦ ὁποίου τὴν ἴσορ
πον ἐξηγήσει. τέλος πάντων
θοντα. Τοῦτος ἐπιθυμῶντας
πατρός του μίαν ἡμέραν, ἀλλ
διὰ νὰ κυβερνήσῃ τὰ ὀρμητι
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ὅθεν
νάτωσε μὲ τὸν κεραυνὸν, καὶ
Ἡριδανὸν Ποταμὸν, (Φιλό
τὴν λύπην αἱ ἀδελφαί του Ἡ
δένδρα, καὶ τὸν ἔκλαψαν, ἔ
δάκρυα χρυσᾶ.

Ἐσυνέβη ἔπειτα μία μεγὰ
καλίων υἱὸς τοῦ Προμηθέως

σαλίαν , διατὶ τὰ νερά
 σαν ὅλην τὴν γῆν· ὥς
 Πύρρα ἔτρεξαν διὰ τὰ
 Παρνασσόν . βλέποντες
 μὲν οἱ δύο τοὺς μοναχοὺς
 ἢ τὰ τοὺς πάrouν τὴν
 ἄλλους ἀνθρώπους διὰ
 θεὰ τῆς δικαιοσύνης τοῦ
 ἄλλος τρόπος δὲν εὕρισκον
 τοὺς τὰ κόκαλα τῆς μεγάλῃ
 ἐπιμελῶς , ὅτι μεγάλη ἡ
 γῆ , τῆς ὁποίας κόκαλα
 λούθως αἱ πέτραι , τὰς
 Δευκαλίων ἐτρέποντο εἰς
 ῥας εἰς γυναῖκας , καὶ
 τὸν κόσμον . Τοῦτος ὁ
 ἔφθασεν εἰς τὸν καιρὸν τῶν
 βῶν εἶναι οἱ πλέον περὶ
 εἰς τῶν ποιητῶν τὰ συγγράμματα

ΚΕΦΑΛΑΙΑ

Ἱστορία τῆς

Η Ἄρτεμις ἀδελφὴ τοῦ Ἄ
 ὀνόματα, καθὼς μυθολογοῦσιν
 διαφόρα τῆς ἐπαγγέλματα,
 τάξεις εἰς μίαν μόνην θεότητα
 κέφαλον Ἑκάτην, μετὰ τὴν
 λήνη, Ἄρτεμις εἰς τὴν γῆν
 σεφόνη.

Καὶ καθὼς Σελήνη πάλιν
 διαφόρως. τουτέστι Φοῖβη δια
 ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐδανίσθη
 καὶ Δηλία, οὕτως ὀνομαζομένη
 καὶ διὰ τὸ νησίον τῆς Δήλου
 θη. ἠγάπησε τὸν ποιμένα
 Ζεὺς ἐκαταδίκασεν εἰς ἀτελείαν
 λήν ἐλευθερίαν καὶ συνανασ
 τὴν Ἥραν. καὶ τούτῃ τὸν
 νὰ ἤμπορῇ νὰ εὕρίσκεται μα
 Διός. Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι
 γνωρίζῃ τὰ κινήματα τῆς Σελήνης
 συνήθιζε νὰ περνᾷ ταῖς νύκτι

νὰ τὴν θεωρῇ καλλίτερά
 λίας ἢ μάγισσας ἐκαυχώ
 πὸ τὸν Οὐρανὸν μὲ τὴν
 ἐκατέβαινε διὰ περιδιάβ
 εἰς ἔκλειψιν .

Δεύτερον εἵπαμεν πῶ
 ρις, καὶ μὲ τὸν τρόπον τ
 καὶ εἰς τὰ βουνὰ, καὶ εἰς
 τὴν τὴν ἀφορμὴν παρισ
 σαίταις, ὁμοῦ μὲ ταῖς ἐ
 ἀκολουθοῦσαν εἰς κάθε
 τῶν λεχόνων, καὶ ὠνομα
 τος περὶ Ἀρτέμιδος .) ἐ
 δὲν ἔσπεργε ποτὲ πρᾶγμα
 θεὸν ἐσυνέβη καὶ ἐκδικήσ
 νηγοῦ Ἀκταίωνος, ὁποῦ
 πλύνετο εἰς μίαν πηγὴν μ
 σερον ἀπὸ πολλοὺς ὄνε
 εἰς ἐλάφι, καὶ μὴ γνωρ
 του, ὥρμησαν κατεπάνω τ
 ὁ ναός της ἦτον εἰς τὴν
 των τοῦ κόσμου . Ὁ Ἐρ
 ναὸν, διὰ νὰ κάμῃ τὸ ὅ

νάμενος ν' ἀποκτήσῃ δόξαν
Ἐφέσου ἐπρόσταξε νὰ μὴ πρ
χωρὶς νὰ χάσῃ τὴν ζωὴν του
ἐσυνέβη, καθὼς λέγουσι, τ
ὁ μέγας Ἀλέξανδρος· ἀνα
τὰ ἔθνη καλούμενα Ταῦροι,
ὅπου ἐλάτρευαν ταύτην τὴν
τῆς ἐπρόσφεραν παρὰ ἀνδρ
ληνας ὅπου ἐκινδύνευαν ε
τοὺς ξένους ὅσους εὕρισκαν
θυσιαστήρια, καθὼς θέλομε
τοῦ Ὀρέστου τὴν ἱστορίαν.

Τέλος πάντων ἡ ῥηθυῖσα
Ἀΐδην ἡ Περσεφόνη· λογιᾶς
Περσεφόνη θυγάτηρ τοῦ Δι
πῶς ὁ πλούτων τὴν ἄρπαξεν
νω τῆς Αἴτνης ὅρους τῆς Σι
τὸ νὰ τὴν ἐζήτα εἰς ὅλον τ
ἀνθρώπους νὰ γεωργοῦσιν τὴ
σίτος καὶ οἱ ἄλλοι καρποὶ, ὅ
τῶν βελανιδίων εἰς ἄρτου ο
μάσθῃ τῶν καρπῶν ἡ θεά·

Ο Βάκχος ἐγεννήθη
 του πατὴρ του, καὶ ἡ
 διάλογ. Ποσειδῶνος, κα
 γασρωμένη ἐπλανέθη ἀ
 το πολλά ὅλαις ταῖς ἀ
 της. ἡ πανουργία ἐσάθη
 Σεμέλην μετασχηματισμ
 ἐκατάπεισε νὰ ζητήσῃ το
 κρατῶντας τὸν κεραυνὸν
 ζῇ πρὸς τὴν Ἥραν. κα
 τὴν χάριν, ἔμεινε παντε
 κεκαυμένη, καθὼς ἦτον
 Ζεὺς διὰ νὰ φυλάξῃ τὸ
 ἕνα του μηρὸν, ἕως τῆς
 σεως. καὶ οὕτως ἀνεπλήρ
 καὶ διὰ τοῦτο ἐκλήθη ὁ Ι
 καὶ ἄλλας ὀνομασίας. ἐλ
 αῖος, Μαινόλης, καὶ τὰ
 Ἐπεριπάτησεν ὅλου σ
 τοὺς Ἰνδοὺς, τοὺς ἐνίκη

ματι Νύσαν· πρῶτος αὐτὸς
καὶ ὡς θριαμβευτῆς ἐφόρεσε
ἀμάξι του ἐσύρνετο ἀπὸ τὰ
καὶ εἶχε σκέπασμα ὀρέματα
ἦτον ὁ θύρσος, ἦγουν ἓνα μ
ἀπὸ κισσὸν, καὶ κληματόφ
τοῦ οἴνου, καὶ πίνοντές του
ἐλόγιαζαν τὸ ποτὸν διὰ φαρ
ἐπέφταν μὲ ὀρμήν· ἀπ' ὀρ
πους ζωντανούς· πλὴν ἀφ'
τοῦ ἐπρόσφεραν ὄνους, ἢ
ὄσοι μεθύουν γίνονται μω
γεῖς ὡσάν τὰ κριάρια· ἐπρ
Νύμφας, δηλαδὴ νὰ συγκερ
διὰ νὰ μὴ βλάβῃ ἐκείνους
πὸ τοὺς Σατύρους, δὲν ἤθελ
σιασὰς, ἄλλον τινά, παρὰ
τὸν ἀκολουθοῦσαν πολὺ πλῆ
καὶ χωροῦς· ὠνομάζοντο α
δες, Βάχχαι, Θυϊάδες, Βα
γῆς καὶ παραφροσύνης· τὰ
ποῦ ἐορτάζοντο κάθε τρεῖς
τριετηρικὰ, καὶ ὄργια τοῦ

ροπράξιας ἦτον, ὅτι αἱ
 τα ἀπὸ Θηρία τίγρεις καὶ
 καλλώπιδες, με ἀναμμε-
 ριπατοῦσαν εἰς τὰ βουν-
 ῶν εὐοῖ. ὄνομα ὅπου
 χος, ὅταν μετασχημα-
 καιρὸν τοῦ πολέμου τῶν
 τοῦς, καὶ ἐκατέκοψε τὸν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ἰσορία

Ο Ἑρμῆς ἐσυναρίθμει
 θεοὺς, πόσον διὰ τὴν
 διαφοράς ὑπηρεσίαις πε-
 πιδεξιότητα καὶ ἀπὸ τὸ
 εἰς τὴν δεκάτην ὥδην
 ἄλλους Σούγραφεῖς.

Καὶ πρῶτον μὲν δια-
 τῆς Μαίας θυγατρὸς τοῦ
 οὐρανὸν καὶ τοὺς ὅμους
 τοῦ ὁροῦ καλουμένου Κυ-
 ἡ πρῶτη τοῦ ὑπηρεσί-

διερμηνεύη τὰς βουλὰς τῶν
τὰ πτερὰ εἰς τοὺς πόδας ,
ζῶντας καὶ τὸ κηρύκειον ,
τὴν ὁποίαν ἔσαν συνδεδε-
σύμβολον εἰρήνης καὶ ὁμονοίας .
Ἑρμῆς εἶναι ἡ φανέρωσις τῶν
τὰ νοήματά μας , καὶ φαίνεται
εὐρίσκεται πρᾶγμα ταχύ-
ἔχει καὶ δύναμιν διὰ νὰ κε-
καρδίαις .

Εἶχε καὶ ἄλλο ἐπιτήδεον
εἰς τὸν Ἄδην , καὶ καθὼς
δὲν ἀποθνήσκει ὁ ἄνθρωπος
δὲν διαλύσῃ μὲ τὴν ράβδον
ποῖα ἡ ψυχὴ κατὰ θείαν χα-
μα ἐνωμένη . καὶ ἀφ' οὗ αἱ
ρόν τους εἰς τὸ Ἡλύσιον , κα-
τῆς Δήθης , καθὼς θέλομεν
σα κεφάλαια , ὁ Ἑρμῆς κάμ-
σιν εἰς ἄλλα σώματα , κατὰ
φων ἐκείνων , ὅπου ἐπίστρεψαν
Ἐγένετο ἐφευρετὴς τῆς πα-
τὴν ὁποίαν ἐχάρισε τοῦ Ἄδ-
- - -

εὐγλωττίαν, τὴν ὁποίαν
 τὰς εἰς ταῖς διερμηνείαις
 καὶ θεὸς τῶν κλεπτῶν,
 μαρτυροῦσι τὴν κλεπτικὴν
 τοῦ Ἀπόλλωνος ἔταν ἔβ
 λέως Ἀδμήτου, διατὶ το
 τὸ καταλάβη τινὰς, ἔξω
 ἔποιον ὁ Ἑρμῆς ἐμεταρ
 ἐφανέρωσε, μὲ ὅλον ὅπο
 ὑπόθεσιν.

Ἐγέννησε τὸν Ἑρμαφ
 τὴν, ὁ ὁποῖος εὕρισκόν
 Σαλμακίδα νύμφην, οἱ
 χάλεσες τῆς Σαλμακίδος
 τὰ ἓνα καὶ μόνον, εἰς τὸ
 γένη τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ θ
 σουν οἱ ποιηταὶ τὴν ἑνώ
 ροῦσι νὰ ἔχουν τὰ ἀνδ
 σώματα μία σάρκα καὶ μ
 Λέγουσι πῶς ὁ Ἑρμῆς
 τόσας τέχνας, διὰ τῶν
 ὅλον τὸν Κόσμον. ἐπαρ
 τῶν Ἀθηνῶν, (Φιλόστρατ

ὑπηρεσίαν τοῦ βασιλέως Μίν
που ἔκτισε τὸν Λαβύρινθον
ὥστε ὅπου ὅς τις εἰσήρχετο,
ξέλθῃ. ἐφυλακώθη αὐτοῦ μ
ἔσοντας ὅπου ἀδίκησε τὸν
τρόπον διὰ τὴν κατασκευάσῃ
καὶ διὰ τὸν υἱόν του, διὰ τὴν
λακῆς, κρατοῦντες τὴν μέσην
ρημα ἤθελε προκόψῃ τελε
παραβαίνοντας τὸ πρόσαγμα
'Ἰκαρομένιππος.) δὲν ἐπλησί
Ἡ'λιον, ἐπειδὴ καὶ ἡ καύσις
ρὶ, μὲ τὸ ὅποιον ἦσαν κολλη
ἔπεσεν ὁ Ἰκαρος εἰς τὸ πέλαγ
τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο ἡ ὀνομα
κάριον πέλαγος.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ

Ἰσορία τῆς Ἰ

ΕΞΩ ἀπὸ τὰ ὅσα ἐδιηγῆθ
τῆς Ἀφροδίτης πρὸς τὴν ἄρχ
τοῦ παρόντος βιβλίου, λέγου

τον θυγάτηρ τοῦ Διὸς ,
 μάζετο θεὰ τῶν ἐρώτων
 σύγκριτόν της εὐμορφίαν
 κνυι , καὶ περισεραὶ , ὁ
 κυριευόμενα . ἐλατρεύετο
 Κύθηραν , εἰς τὴν Πάρι
 ριέσατο .

Ἐγέννησε τὸν Ὑμέναιον
 τρεῖς Χάριτας , αἱ ὅποιαι
 χεν ἀκόμῃ διὰ υἱοὺς τοῦ
 ἑνὸς ἦτον σώφρων , καὶ
 σαρκικῶν ἐρέξεων , μέ
 βέλη φλογερά , διὰ νὰ
 καρδίας μὲ ἐρωτικὴν ἀσέλ
 τος Πρίαπος , περὶ τοῦ ὁ
 ἡ Θεία Γραφή , ἦτον κα
 θυσίαν δὲν ἐλάμβανε ,
 τόσον ἐπαινούμενος ἀπὸ
 Λατίνων Βιργιλίου ἐκαυχ
 ὄλον ὅτι ἡ αἰσχροτάτη
 ὡσὰν μία λύκαινα , ἦτον ὁ
 ἀπὸ τὸν ὁποῖον δὲν ἀπέκ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ

Ἱστορία τῆς Λυγῆς, καὶ
Οὐρανίων Θεῶν

Η Λυγὴ, Ὀρθρος, καὶ Ἡλίο
ῥέται πάντοτε πρὸ τοῦ Ἡλίου
ἦτον μία θεὰ, ὅπου ἐπὶ γαίῃ
ἁμάξι, καὶ τὴν ἐπωνομάσα
προμῆνε τὸν ἐρχομὸν τοῦ Ἡ
Ἡρπαξεν ἡ Λυγὴ τὸν Τιθωνό
τος, καὶ ὁ Ζεὺς παρακαλεμέν
μεν ἀθάνατον, ἀφίνωντάς τόν
λέος. διὰ τοῦτο μὴ θυνάμενο
τοῦ μακροῦ γερατείου, ἐμετα

Ἄλλ' ἡ ἀλήθεια κρυμμένη
τον εἶναι, ὅτι ὁ Τιθωνὸς
ἄστρονομίας ἐσυνήθιζε νὰ ἐ
σπουδὴν τῆς ἐπιστήμης ταύτης
ἔφερεν εἰς μακρὰ γερατεία μέν
τὸ γῆρας ὑπόκειται εἰς ἄμετρον
ἐμυθολόγησαν πῶς ἐγινε τέτ

Ἡ Λυγὴ ἀπὸ τὸν Τιθωνόν
Μέμνωννα, ὅπου ἐβοήθησε τόν

κίαν τῆς Τρωάδος · ἀλλὰ
 μέ τὴν μονομαχίαν · ὅ
 κατὰ πολλὰ λυπημένη ,
 γόν , ὅταν τὸ σῶμά του
 καϊάν διὰ ν' ἀναλωθῇ .
 τιμήσουν τὴν ἀρετὴν το
 ὅποῖον ὅταν ἡ ἀκτῖνες
 χὴν τῆς ἡμέρας , ἔδειχ
 καὶ ἔδιδε μίαν φωνὴν γ

Πρὸς τούτοις διηγούμ
 μεν Ἀφροδίτην , καὶ ὅπο
 ξιν τῆς ἡμέρας , ἦτον
 λείται φωσφόρος ὅταν π
 κολουῖται ἔσπερος , ὅταν
 λιος . Τοῦ ἔσπερου ἡ
 τοὺς ἀστέρας ὅπου ἔρχοι

Δὲν εἶναι θαυμαστὸν
 μισαν μέ τοὺς θεοὺς
 ἐνόμιζαν καὶ διὰ τὸν
 πρότερον εἶπομεν , καί
 τα , τὰ ὅποια , ἔλεγαν ,
 γὲς ἄνθρωποι , καὶ ζῶα
 γῆν πρὸς τὸν οὐρανόν ,

σέρας, τῶν ὁποίων πολλοὶ ἐ-
χάριν, ὁ Ἡρακλῆς, ὁ Κ-
Κασσιόπην, μέ τήν θυγατ-
μέ τὸν γαμβρὸν τοῦ Περσέα
νος ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Ἡ-
τὴν χρῆσιν τῆς ἀμάξης, ἐ-
παρὰ Δράκοντος. Εἰς τὸν
τὸ ἄστρον καλούμενον Κυνο-
ῇ ὁποία δουλεύει διὰ ὁδὸν
Ἡ Κυνοσουρίς αὕτη ἐσάθη
τὸν Δία, ὅταν ἦτον μικρὸν
τος, ἀλλέως καλουμένη Ἐλ-
γάτηρ τοῦ Λυκάονος βασιλέα
τεβλήθη, καὶ ἔγινεν ἄρκ-
διατὶ μέ τὸ νὰ ἦτον μία ἀπ-
καὶ νὰ ἐπαγγέλλετο παρθενο-
θῇ ἀπὸ τοῦ Διὸς, ὁ ὁποῖος
βασεν εἰς τὸν οὐρανὸν, κα-
τοιούτιον ἄστρον. ἀγκαλὰ κα-
ἀμάξι διὰ τὴν διάθεσιν τῶν
παριστάνει τὸ σχῆμα μιᾶς
ἀσέρας ὅπου τὴν ἀκολουθεῖ
βροώτης, ὅπου σημαίνει ἔνα

βόσκει τοὺς βόας, καὶ ἑ
 ἀμάξι. Ὁ Ὠρίων, ὁ
 ρέτει τὴν Ἀρτέμιδα εἰς
 ναμιν, καὶ ἐπιδεξιότητα
 Σε θηρίον καὶ εἰς τὸ
 πάντων ἐκεῖ τὸ ἄλογον
 τῶν Ἑσπερίδων μέλων
 νυμνήδην πρὸς τὸν Δία
 Ποσειδῶν ἔπεμψε διὰ νῆα
 καθὼς ἄλλοῦ θέλομεν ἐξ
 περὶ τοῦ μεγάλου κυνὸς,
 περὶ πλήθους ἐτέρων ζώων
 καὶ ἄλλων μερῶν τοῦ οὐρανοῦ

Κ Ε Φ Α Λ

Ἱστορία τοῦ Ποσειδῶνος
 καὶ τῶν ἑλπίων

Ο Ποσειδῶν ἦτον υἱὸς
 τῆς ἐξουσίας τῆς θαλάσσης
 κυμένης. εἶχε διὰ σκῆ
 ράβδον σιδήρεάν με τρεῖς
 χύλιον τῆς θαλάσσης, τὸ

θαλάσσιοι μύσχοι, ἢ ἄλογα, τὰ
κάτω ἦσαν, ὀψάρια. Ἡ Ἀρ-
τω καλουμένη διὰ τὸ εἶναι
πᾶσαν τὴν γῆν. ἔφθασεν εἰς
μεσιτείαν ἑνὸς δελφίνου, ὁ
μὲ τοὺς ἀσέρας, πλησίον
τοὺς ἀνθρώπους τὴν μεταχει-
ζοντάς το ἀπὸ τὴν γῆν μὲ
ὅταν ἐδιαλέγετο μὲ τὴν Ἀρ-
τὴν διὰ τὴν ὀνομασίαν ὅπου ἔμ-
των Ἀθηνῶν· γενόμενος χρε-
σίαν ἐναντίον τοῦ Διὸς, ἐ-
που ἡ ἀνάγκη τὸν ὑποχρέω-
μέδοντα διὰ βοήθειαν τῆς
καθὼς εἵπομεν εἰς τὴν ἰστορίαν.
Τρίτωνες μισοὶ ἄνθρωποι, κα-
του, καὶ ἐσυνήθιζαν τὸν
διὰ σάλπιγγα κάποιας λεπίδου
τὰς Ἀρπυίας μὲ τὴν συνουσίαν
θηρία, ὅπου ἐπαράσεναν τὸν
ἀνθρώπου φιλαργύρου· εἶχα-
ναι, καὶ κατὰ τὸ ἐπίλοιπον
πτικὰ ὄρνεα, μὲ πτερὰ εἰς

εἰς τὰς χεῖρας, καὶ εἰς
ἀχορτάσους, ἀμέτρου ἤ
ἐμολύνοντο, καὶ ἐκλέπτα

Ἐλάτρευναν οἱ ἔθνη οἱ
ὁ Ποσειδῶν, καὶ τὸν ἐνό
καὶ τὸν ἐσχημάτιζαν ὡς
μοῦς, εἰς εἶδος ἀνθρώπου
τὴν Θέτιν διὰ γυναῖκα,
τὴν Δωρίδα, ὅπου ὑπανδ
κόσμον πολλὰς θυγατέρας
ὁπίων ἄλλαι ἀνεβάσθησαν
ὅπου εἶχαν τὴν κόρην π
τόσον εἰς τὰ ὕδατα, ὅσο
τὰ δάση. αἱ Ναπαῖαι,
ἐφύλαγαν τὰ δάση, τοῦ
μοῦ τὰ βοσκήματα. αἱ Π
καὶ τοὺς ποταμούς, καὶ ο
ναι διὰ τὴν θάλασσαν, ο
νας, θαλασσίους ὄρνιθας
κάνουν τὰς φωλεὰς ἐπάν
σας, ὅταν εἶναι (Λουκία
χειμῶν. μ' ὅλον τοῦτο τ
μικρά των ὄρνεα, γαλτηνια

ἡμέραι χαλάζης, δὲν πάσχει
τῶν Νηρηίδων μία, ἡ εὐγενέ
μασίαν τῆς μητρός της Θέτι
φίαν της ἡγάπήθη καθ' ὑπέρ
λὰ οὗτος μαθὼν ἀπὸ τῆν
τὸ ἀναγκαῖον μελλούμενον,
θρεύετο ἥθελε γεννήσῃ ἕνα υἱ
ξιώτερον τοῦ πατρὸς, ἐπαρά
τῆν ἔδωκε διὰ γυναῖκα τοῦ
ἐγεννήθη ὁ θαυμασίος Ἀχιλλεύς.
Θώματα θέλομεν περιγράψει.

Ὁ Πρωτεύς ποιμὴν τοῦ Γαιῶ
τοὺς φόρκυνας, ἥγουν θαλασσι
αὐτὸς υἱὸς τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ
τὸν ἐπονόμαζαν Βερτούμνου.
διατὶ ἐδύνετο νὰ μεταβάλλετο
μα. καὶ μὲ τὸ νὰ ἦτον μέγα
ἔσοι τοῦ ἐζήτουν συμβουλὴν
καὶ νὰ τὸν καταπλακώσουν
σφικτὰ, διὰ νὰ τὸν κάμνῃ
σικόν του σχῆμα, καὶ νὰ ἐπι

Ὁ Γλαῦκος, ἡ Ἰνώ, καὶ
μοῦντο μὲ τοὺς θαλασίους.

Γλαῦκος ψαρᾶς, καὶ βλέ-
 βανεν ἐπάνω εἰς κάποιον
 δύναμιν, καὶ ἐπηδοῦσαν
 θέλησε νὰ κάμῃ τὴν δοκί-
 λὰ μετὰ βίας ἔβαλεν ὀλί-
 καὶ ἔγινεν ἔξω φρενῶν,
 σαν, καὶ οἱ θαλασσινοὶ
 συντροφίαν τοὺς.

Ἡ ἱστορία τῆς Ἰνουῦς εἰς
 Ὁ Ἀθάμας βασιλεὺς τοῦ
 γυναῖκα εἰς δεύτερον γά-
 μωτον τῆς γυναῖκα Νεφ-
 ῆλῃς καὶ νὰ καταφθεί-
 λῃν υἱοὺς τῆς Νεφέλης.
 προφύγῃ τὴν δυστυχίαν τοῦ
 κυριεύσῃ καὶ ν' ἀποκτήσῃ
 περιβόητον χρυσόμαλλον,
 κίας. ἀνέβη λοιπὸν μὲ τὴν
 πάνω τοῦ κριαρίου, ὅπου
 ραν· ἀλλὰ διαπερῶντες τὴν
 βήθη, καὶ ἔπεσε μέσα, καὶ
 τὸ συμβεβηκὸς ἡ θαλάσσης
 σποντος. Ὁ Φρύξος ἐφθασ

χίῳα, καὶ ἐκεῖ ἐπρόσφερε
κριόν, ὁ ὁποῖος εἰσῆλθεν ἐν
δώδεκα σημείων τοῦ Ζωδιακ
γεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἡέ
ρας, ὅπου τὸ ἐκρέμασεν εἰς
Ἄρεος, ὡς ἀν διὰ φύλαξιν
θῶς θέλομεν ἐρμηνεύσει πρὸς
Ἡ. Θεὰ Ἡρα ἐπιμελουμένη
φέλης, ἐτάραξε τὸ πνεῦμα
κατασφαίνει ἔξω φρενῶν, ὥστε
ση τὴν Ἰνὼ καὶ τοὺς υἱούς τ
ρυβήθη ἀπὸ τοιαύτην μετ
πέλαγος μὲ τὸν Μελικέρτην.
χνισθεῖς τὴν ἐδέχθη διὰ Θεὰ
κοθέα. ὁ υἱὸς τῆς ἐκλήθη Π
ἐπιστάσιαν τῶν λιμένων τῆς Θ
Πρέπει νὰ κάμώμεν ἀνάμν
τὸ βασίλειον τοῦ ὁποίου ἐξατ
των τῆς θαλάσσης. οὗτος ὁ
μων, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν κατ
πλησίον τῆς Σικελίας, κρατ
νοὺς, καὶ οἰδῶντάς τοὺς τ
θέλησίν του.

Ἀκολουθεῖ νὰ ἐμῖλῃ
 ὅπου ἑκατοικοῦσαν εἰς τ
 τοὺς ναύτας· εἰς τὸν π
 Σικελίας εὐρίσκοντο ἡ Σ
 λογοῦσι πῶς ἡ Χάρυβδις
 κατεπλάκωνεν ὅλους, ὅ
 νε, καὶ μὲ τὸ νὰ ἐκλεφε
 ρακλέους, ὁ Ζεὺς τὴν
 νωντάς τιν εἰς Θηρίον
 τὴν θάλασσαν μέσα εἰς
 ἕως καὶ τὴν σήμερον τὸ

Ἡ Σκύλλα θυγάτηρ
 γαρέων, ἀγαπήσασα τὸν
 ἔγινε προδότισσα τοῦ π
 δυστυχισμένον σκοπὸν τῆ
 καιρὸν ὁ Μίνως μὲ τοὺς
 ταύτης οἱ κάτοικοι εἶχαν
 γεων, καὶ ἐπολιόρκει
 Σκύλλα εἰς ταύτην τὴν
 ἐπάνω εἰς τὰ τεῖχη τῆς
 μὲ τὴν ἁρμονίαν ὅπου
 τοὺς ὁποίους ἦσαν κτισ
 πόλλων ὁ Ἀρχιτέκτων

θύραν ἐπαίνω τῶν λίθων, το
ναμιν, ὥστε ὅπου μέ παραμ
χον καὶ βοήν πολλά εὐάρεστο
ἀφ' οὗ εἶδεν ἐκεῖ τὸν Μίνωα
ὑπέρμετρα, καὶ ἐμελέτησε νό
τόπου, ἂν ἤθελεν αὐτὸς νὰ
θυμίαν της. ὅλον τὸ πλήρω
μίαν χρυσῇν τρίχα, ὅπου ὁ
λήν του, εἰς τὴν ὁποίαν ἐθερ
ναμιν, καὶ ὅσον ἐβάστα ἡ
ποτέ νικηθῇ ὁ Νίσος. καὶ δι
κοψεν ὅταν ὁ Νίσος ἐκσιμῶ
τοιαύτη προδοσία δὲν ἐφάνη
μ' ὅλον τοῦτο δὲν ἐδυνάθη ν
τόσον σκληρὰν πρὸς τὸν πατε
ρίξουν εἰς ἓνα βάραθρον το
ἀκρωτηρίου, ἔμπροσθεν τῆς
βερώτατον θηρίον, ἔλα τὰ
πλευρὰ καὶ κάτω μετεβάλθη
λίω, ὅπου ἀκαταπαύτως ἐγα
λοι πάλιν περιγράφουσι τὸ
μέ τρόπον πολλά διάφορον
Ο' βίδιος πῶς ἡ Σκύλλα μετε

θαλόν, καὶ ὁ Νίσος ἔγε-
 τὴν ἑκατεδίωκε διὰ τὴν
 μὴ ὅτι αὕτη νὰ ἦτον
 μάγισσα Κίρκη ἐμεταμό-
 δια τὴν μεγάλην τῆς ζήλ-
 τον ὀλιγώτερον ἀγαπημέ-
 ποῦ ἦτον ἡ Σκύλλα, εἰς
 ρου βιβλίου θέλομεν ὁμι-
 λῆσαι.

Αἱ Σειρῆναι ὁμοίως
 τῆς Σικελίας· ἐπαράστα-
 ρος τοῦ σώματος μορφὴν
 ἐτελείωνε εἰς μεγάλην οὐ-
 ζωγράφων καὶ ἀγαλματα
 καὶ οἱ παλαιοὶ ποιηταὶ
 πτέρυγας ἀντὶ τῆς οὐρά-
 αἱ Σειρῆναι μὲ τύσῃν με-
 καναν ἐκστατικὸν τοῦ
 νεύσουν πρὸς τὸ ὕψερρον.
 νερὸν τῆς ἡθονῆς, ὅπου
 ἀνθρώπους εἰς μίαν δυσ-
 δὲν μιμηθοῦσιν τὴν φρό-
 περνώντας τὸ ῥηθὲν πέλα-
 ρους τοῦ νὰ φράξουν τὰ

του ἔκαμε νὰ τὸν δέσουν εἰς
βίου, διὰ νὰ διαφεντευθῇ καὶ
κολακείαις καὶ πονηρίαις τῶν
ταῖς ἐκατάντησεν· ἔπειτα ὁ
ἔπου ἔλαβαν καὶ καταφρόνη

Κ Ε Φ Α Λ Α

Ἱστορία τῶν Θεοτή

Η Κυβέλη, τὴν ὁποίαν ἰσ
κεφάλαιον, ὡς μητέρα τῶν Θε
τῆς γῆς· καὶ διὰ τοῦτο ἐτυπε
φανωμένη μὲ χώραις, καὶ
ζώων τριγύρου· ἐλατρεύετο καὶ
ἐθική τους Θεᾶ, καὶ ὠνομάζετο

Ὁ Πάν ἐπρώτευεν ἀναμε
(Λουκίαν· διάλογ· Πανὸς κα
πὸ τὸν Ἑρμῆν μεταμορφωθεῖς
τοῦτο εἶχε πώγωνα καὶ σκέλ
κεφαλὴν κέρατα· ὠνομάζετο
ὁ Βιργίλιος Λατῖνος ποιητὴς
τρόπον· Αἱ Νύμφαι τὸν ἀγα
ταν αὐτὸς ἔπαιζε τὴν σύριγγα.

· κάρων, οἱ ὅποιοι τοῦ
 λαὸς τῆς παλαιᾶς Ῥώμης
 ριον μῆνα πρὸς τιμὴν τοῦ
 καί, ἐκ τοῦ τόπου ὁνομα-
 νου ἀπὸ τὸν Εὐανδρον
 Ῥώμιος, καὶ ὁ Ῥωμύλος
 καίναν.

· Ὁ Πῖκος βασιλεὺς τῶν
 τι Φαῦνον, καὶ αὐτὸν γινώ-
 σκειν πολλῶν πραγμα-
 γικὴν τέχνην. ἐνομιζέται
 ποῦ ἐφοροῦσαν κέρατα
 τραγικὰ σκέλη. φθάνοντες
 τουτέστιν οἱ Σάτυροι, τοῖς
 ὅλοι ἐμέθοῦσαν ὑπέρμετρον
 λαιότερος ἀνέθρεψε τὸν
 τὴν νεαράν, καὶ ἐπεριπα-
 θάρου. Τοῦτο τὸ ζῶον
 νυσος ἐμάχετο ἐναντίον
 τας καὶ ἐγκώμενον κατὰ
 σον τοὺς ἐλέφαντας τῶν
 εἰς θόρυβον ἐγινεν αἰτίον
 ριθμήθη μὲ τοὺς ἀστέρας

νότος καὶ ἑστὶ· ΚΕΦΑΛΑΙΑ

Ἰστορία τῶν Θεοτῶν

ΘΕλοντες γὰρ διηγηθούμεν
γνώμην τῶν παλαιῶν ποιητῶν
ὡς εὐρίσκεται ὑποκάτω τῆς
που αἱ ψυχαὶ φέρονται ὅταν
ἀφίνουσι τὸ σῶμα· ὃ πρόεδ
εἶναι ὁ Πλούτων ἀδελφὸς τοῦ
καθὼς εἵπαμεν κατ' ἀρχάς,
Περσεφόνην, θυγατέρα τῆς
ἄρπαξεν ἐξ ἀνάγκης, διατι
ἄλλαις θεαῖς διὰ τὴν ἀσχη
σκότος τῆς βασιλείας του.

Καὶ πρῶτον μὲν προτοῦ
χρεωσθῆσαν αἱ ψυχαὶ γὰρ πα
ἐν πρώτοις τὸν Ἀχέροντα,
ἢ ὅποια περικύκλωνεν ἐννέ
διατὶ ἐσάθηνκεν ἡ θυγάτηρ
βοηθὸς τοῦ Διὸς εἰς τὴν μάχ
ἐγενεν ἡ Στύξ τόσον αἰδέσιμ
θεοὶ ὁμνύοντες τὰ ὕδατά της
συν τὸν ὄρκον· ἀλλέως παρ

σερημένοι τοῦ νέκταρος
 χρύων διάστημα. ἔλαβ
 μίαν πηγὴν τῆς Ἀρκαδ
 τρύπως παράδοξον, ὅπο
 ξιον διὰ γὰ ὑποφέρη τὴν
 καὶ ἀδύνατον εἶναι γὰ
 ρὰ μέσα εἰς ἀγγεῖον κα
 μουλαρίου. ὁ τρίτος ποτ
 τὰ νερά του, δὲν ἐπλήθυ
 πουμένων. καὶ ὁ τέταρ
 τοῦ ὁποίου τὰ νερά ὑπερ
 Ἐκεῖ ἑκατοῖκα ἕνας γ
 καλούμενος Χάρων, ὅποι
 τας χωρὶς προτίμησιν το
 ἢ τοῦ βασιλέως ἀπὸ τὸν
 ποίων τὰ σώματα δὲν ἦσ
 τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ
 ἕως γὰ εἰσέβουν μὲ τοὺς
 Εἰς τὴν ἐξέλευσιν τοῦ
 ὁ φοβερώτατος κύων, ὅπ
 θυμένος μὲ ὀράκοντας,
 Ἀΐου, ἀφίνοντας γὰ εἰ
 χωρῶντας τινὲς γὰ ἐξέλθ

Ἐσώθεν ἐφαίνετο μία νύκ
θεά, ἡ παλαιότερα τῶν θυ
μήτηρ πολλῶν θερίων, ὅπως
τοῦ ἐλεθρίου τόπου τούτου .
τῆς λύπης, τῆς πτωχείας,
τῆς ὀμότητος, τῆς ἀπελπή
τος καὶ ὁ ὕπνος . ἀλλ' ὁ ὕπν
λιμος εἰς τοὺς ἀνθρώπους δι
λόγου του φέρει . ἓνας τῶν ἐ
θεὸς τῶν ὀνείρων, ὅπου ἐτρέ
σχῆμα . ἦσαν αὐτοῦ αἱ Ἀρ
αἰώνιου σκότος . Ἡ Χίμαιρα
φλόγας, ἔχουσα λέοντος κεφα
οὐρανὸν φοβεροῦ δράκοντος .
Ἀκολουθοῦσιν αἱ Ἐρυννύ
νίδες, ἡγουν ἡ Τισιφύνη, Μ
λαμπάδας ἀναρμένους, μὲ ἀ
τια σπινθηρίζοντα ὡς κεραυν
κεφαλὴν, ἀντὶς διὰ τρίχες,
Αἱ τρεῖς ἀδελφαὶ ὀνομαζόμεν
Λάχεσις, καὶ ἡ Ἀτροπος,
λάτιον τοῦ Πλούτωνος . αὗ
θεαὶ, (Φουρνουῖτος περὶ μοιρ

μελλούσης ἀνάγκης, αὐτοὶ
 ἐδίατάσσαν ὅλα τὰ συμ-
 τι ἀπεφάσιζαν κατὰ τὴν
 μεταβληθῇ καὶ ν' ἄλλοι
 καὶ ἐπιτήδευμα τὸ νῆμα
 θρωπίνου ζωῆς. ἡ νεω-
 τότατον, ἡ δευτέρα ἔσρε-
 ῖν ἡ τρίτη ὅπου ἦτον ἡ πλ-
 θυν ἡκολούθα ὁ θάνατος.
 Αἱ ψυχαὶ ἀφ' οὗ ἐπ-
 σάνοντο ἐμπροσθεν τοῦ
 καὶ τοῦ Αἰακοῦ διὰ ν-
 των. οἱ ῥηθέντες ἦσαν
 ἀγγεῖον τὸ διωρισμένον
 εὐρίσκοντο κλεισμένα τα-
 εὔγαναν μὲ κληῖρον, δι-
 τους. Οἱ θεοὶ εἰς αὐτοὺς
 διατὶ ζῶντες ἦσαν κρι-
 ται. παραϊτέσωμεν τὸ πρᾶ-
 Αἰακοῦ, πῶς μὲ τὸ νᾶ-
 ὅλους τοὺς κατοικοῦντας
 χάριν ἀπὸ τοῦ Διὸς, ὅ-
 φθορὰν τῶν ἀνθρώπων.

πατέρα τὸν Δαναὸν, ἃς
 νομάσθησαν Δαναοί. ὁ
 πεντήκοντα. ὑπανδρεύθη
 ἀδελφοῦ τοῦ Δαναοῦ, κα
 νεύσῃ τὸν ἄνδρα τῆς
 ἔπραξαν ὅλαι τὸν φόνον
 ἀπὸ τὴν καλουμένην Ὑπ
 ζωὴν Λίνου τοῦ ἀνδρός
 εἰς τὸν Ἄδην αἰ λειπαῖ
 σι μὲ νερὸν ἓνα τρυπημ
 δοῦσι ποτὲ νὰ τὸ γεμίσο
 πάντες, ὅσον ἐρρίπτο
 τυὸς τόσον μέγας τὴν ἡ
 σκέπαζεν ἐννέα πλέθρα
 τὸ νὰ εἶναι κάθε πλέθρο
 τόλμησεν ὁ ἄθλιος νὰ β
 τὸ μητέρα τοῦ Ἀπόλλω
 νευσε, καὶ τὸν κατεδίκα
 τρώγουσι τὸ σκότι του
 καὶ τὸ σκότι ἀδιαλείπτως
 πεται ποτὲ ἡ τροφή τῶν
 τοίκα ἐκεῖ καὶ ὁ ἐξοχώτε
 βαγκαζόμενος ν' ἀνεβάξῃ

Εξω ἀπὸ τὰς καθόλου
τὰ τοὺς ἐθνικοὺς καὶ ἄλλοι
πρὸς ὠφέλειαν τῶν οἰκω-

Οἱ θεοὶ λοιπὸν οἰκείων
Λάρες, ἢ Πενάτες,
τῶροι, ἐπαριστάνοντο,
κείμενα εἰς διαφόρους τι-
μιμοῦσαν ὡς φύλακας καὶ
τοὺς πότε καὶ πότε θυμίσαντες.

Κάθε ἄνθρωπος ἐγεννήθη
δύο δαίμονας, τῶν ὁποίων
διὰ τοῦτο τοὺς ἔφερνεν
σιν ἐκάστου καὶ ὁ ἄλλος
ἀντίδικος, καὶ τοὺς ἐπρό-

Πρὸς τούτοις ἐλάτρευναν
κυρίως τιμὴν, πλούτη,
βίου, καὶ τὰ ἔδιδε, καὶ
κατάστατος, σρέφουσα καὶ
τροχὸν, καὶ φέρουσα τὴν
καὶ κάτω, χωρὶς καμμίας.

BIBΛ

Ι Σ Τ

Τῶν παλ

ΠΡΟ

Ο Ἡσίοδος μᾶς διδ
 ἐγνώριζαν τρεῖς τάξεις .
 πρώτης τάξεως , περί το
 πρῶτον βιβλίον , (Ἡσι
 μιζαν πῶς ὁ ἀῆρ ἦτον
 κρῶν θεῶν , τοὺς ὁποίους
 ποῦ , κατὰ τὴν αὐτῶν γν
 ἀνθρωπίνους ὑποθέσεις .
 νων , τοὺς ὁποίους ἐκάλ
 οἱ ὁποῖοι δὲν ἐγεννῶντο
 μόνον ἐκ μέρους ἢ τοῦ π
 ἀριθμὸν τῶν ὁπείων ἔθετ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ἱστορία

Ο Περσεὺς ἐγεννήθη

θυγατὸς τοῦ Ἀκρисиού

τος ὁ βασιλεὺς ἀκούων

οὗτος τῆς θυγατρὸς τοῦ ἔρ

ἔκλεισε μέσα εἰς χαλκί

ναυστραφῇ με καμμί

νὰ μὴ γεννηθῇ παιδίον

ἀλλ' ἡ προφύλαξις αὐτ

Ζεὺς (Λουκίαν· διάλογ

Τρίτωνος, καὶ Νηρηίδων

πῆγε νὰ τὴν εὖρη μετα

χὴν, καὶ καταβαίνωντας

τοῦ πύργου, ἐπλήρωσε τ

θη ὁ Περσεὺς, καθὼς ε

Διὸς· μανθάνοντας λοι

ἔκλεισε μέσα εἰς μίαν κι

φος, προσάσσοντας νὰ ρ

ρὸν τρεῖς ἀδελφαὶ θυγατρ
 σίου καλούμεναι Γοργόν
 λικῶς ἐφαίνοντο τερατώ
 ἓνα καὶ μόνον ὄφθαλμόν
 ἀγκαλὰ καὶ κατὰ τὴν γν
 τη καλουμένη Μεδούσα ε
 τισμένη μὲ ἀσύγκριτον κ
 την μίαν ἡμέραν ὁ Ποσ
 νᾶς, ἔμεινεν ἐκστατικὸς
 καταβῆ πρὸς τὴν ὄρεξ
 νᾶς τὸ τοιοῦτον βιασικὸ
 της θυμὸν ἐμετάβαλε τὰ
 σους ἄλλους ὀράκοντας,
 ταμορφώνετο εἰς λίθον π
 ἐλευθερώσῃ τὴν χώραν α
 φάσισε νὰ τοῦ κόψῃ τὴν
 λέγουσι τινὲς, ἐκ τοῦ αἵ
 θη τὸ ἄλογον ὀνομαζόμε
 μεγάλας, ὁ ὁποῖος μὲ ε
 ν' ἀναβλύσῃ τῆς Ἰπποκρ
 μένη ἀπὸ τῶν Ποιητῶν,
 μη πλέον περιβόητος, ὁ
 φόντην διὰ νὰ πολεμήσῃ

τὸν ὅποιον ἐκράτει ὥς
καὶ μεγαλοψυχία ἐνωμένῃ
ἀπόκτησιν τῆς ἀπεργασίας
χαίρας καὶ διὰ τῶν πτε-
ρῶν πρὸ τῆς Ἀθηνᾶς. καὶ τὰ
λῆς τῆς Μεδούσης ἐννοοῦν
ἢ μόνη θεωρία τῶν ἐνδόξων
πρὸς τοὺς ἄλλους, καὶ
λίθους καὶ ἀναίσθητα ξύ-
λα.

Κ Ε Φ Α

Ἱστορία

Ο Ἡρακλῆς ἐφάνη
πρὸς πάντων τῶν παλαιῶν
γράφουσιν ἄλλοι παλαί-
ων θαυμασίων ἀνδρῶν
ἓνα μόνον Ἡρωα.

Ἡ Ἀλκμήνη μήτηρ τῆς
τρυφῶνα ἡγεμόνα Θεβαϊῶν
δικήσῃ τὸν θάνατον τοῦ
ὅπου ὁ Ἀμφιτρυῶν εὕρισ-
τον πόλεμον, ὁ Ζεὺς ἀ-

ρακλέα, καὶ διὰ τὰ φα
 ἐγαλακτοτρόφησε μὲ τὰ β
 τὰ τὴν γνώμην τῶν ῥηθ
 αῖφίνωντας τὰ πέσῃ κατὰ
 λακτος, ἐλε ὕκανεν ἐκείν
 ὁποῖάν ἡμεῖς ὀνομάζομε
 πιστεύσωμεν πῶς ἡ τοιαύ
 νη, μόνον διὰ τὰ εὐχαρ
 καὶ ὕστερον ἔστειλε δύο φο
 καταφάγουν τὸν Ἡρακλέ
 τὰ σπάργαντα. πλὴν ἡ το
 τυχε, διατὶ τὸ βρέφος ἔχ
 μὲ βίαν, καὶ τοὺς ἐκατά

Εὐθύς ὅπου ἔφθασεν
 χίαν, ὁ Εὐρυσθεὺς ἐπολέμ
 ὅπου ὁ Ἡρακλῆς ἀποφά
 τοῦ Εὐρυσθέως. ἀλλ' ὁ χ
 ἡ θέλησις τῶν θεῶν ἦτοι
 μέλλεν ἀκόμι τὰ ὑποτα
 πρῶτάγματα τοῦ Εὐρυσθ
 λέγεται περὶ τῶν δώδεκ
 Ἡρακλέους.

Ἐν πρώτοις λοιπὸν ἐ

Ἐρυμάνθου εἰς τὴν Ἀρκ
χοῖρος ἀμέτρου μεγέθους
διαφθοράν εἰς ὅλην τὴν
σησε ζωντανὸν πρὸς τ
τας τὸ τοιοῦτον τερατ
ποθάνῃ ἀπὸ τὸν φόβον .

Ὁ τέταρτος ἄθλος .

Μέλαινα , ἡ ὁποία ἦτον
πόδας ἀπὸ χάλκωμα ,
ρακλῆς τρέχωντάς τὴν ,
ἔφθασε καὶ τὴν ἐφόνευσε .

Ἐβαλεν ὁμοίως εἰς φυ
ὀνόματι Στύμφαλος , τὰ
μα , καὶ τόσον ὑπερμεγ
τῆς ἡμέρας , καλύπτωντ
καὶ ἔκλεπταν τοὺς ἄνδρ

Ἀλλὰ τὰ προειρημένα
τατα , συγκρινόμενα μέ
μαζόνων . αὗται ἦσαν
σαι τὴν χώραν ἐκείνην
ται ἀπὸ τὴν θάλασσαν τ
τοὺς ἄνδρας των εἰς τὸν
θαν ὅλους φονευμένους .

μετρον ἐκείνην ἀπασφρί-
μοιψε, καθὼς ἔπρεπε, τὴν
καὶ ἡ τοσαύτη ἀχαριστία
εἰς ὅλα του τὰ κτήματα
τόν του, καὶ ὅλων τῶν
ὀνόματι Φιλέως.

Ἐπῆγεν ἔπειτα εἰς τὴν
βασιλέα Διομήδην, τὸν
ὅσα ἐκεῖνος ἔπραττε μὲν
θώντας διὰ τροφὴν τῶν
ὀποῦ ἤρχοντο εἰς τοὺς
μὲ τὸν Βούσιριν βασιλέα
μοίως ἐγένετο σκληρότατος
ζώντας ἔμπροσθεν τῶν θυ-
ρήθέντας ξένους, διὰ νὰ
ματα μὲ πρόφασιν εὐσεβείας.

Ὁ Γυριὼν βασιλεὺς
ποίου ἐμυθολογοῦσαν πρὸς
ἐκυρίευνε τρία βασίλεια,
ρικὰ βόδια, τὰ ὅποια
τρικέφαλον σκύλον, καὶ
λὰς διὰ φύλαξίν του καὶ
διὰ προσαγᾶς τοῦ Εὐρύτου.

καὶ τοὺς ἔσφαξε . παρομ
κλέπτῃν Κάκον τὸν τρικέ
ριγεγραμμένον ἀπὸ τὸν
ψίας του ἔβανε διαθοράν

Περνώντας ἀπὸ τὸ Κα
Πρόμηθεά , καὶ ἐφύνευσε
τοῦ τοῦ ἔτρωγε τὸ σ
προκγούμενον Βιβλίον , κα

Ἐπολέμησε μὲ τὸν Ἄ
τρήτου μεγέθους , πάσης
ἀκόμη τοιοῦτον ἰδίωμα ,
ταν , εὐθύς ὅταν ἔγγιζεν
ναμιν ἀνδρειοτέραν . τὸ
Ἡρακλῆς , ὑψώνωντάς του

Μὲ τὸ νὰ ἦτον ὁ Ἡρακ
του σώματος , εἶχε χρεῖαν
μία ν τῶν ἡμερῶν ἐνοχλο
ρασάθη πρὸς τὸν Θεοδά
γῆν , τοῦ ἄρπαξεν ἓνα β
μους του , καὶ τὸ ἔφαγεν
πτωχὸς Θεοδάμας τὸν ἦ
θυμὸν . ἐκ τοῦ ὁποίου συ
ἐκείνην τὴν χώραν ἐσυν

Ἀθήνῃ, ἐπάρόξυνε τότε ἡ-
 σμένον ἀπὸ τῆς Θήβας,
 τὴν πόλιν ταύτην, τὸν κ-
 κλήῃς, ἐφόνευσε τὸν Κρέο-
 τας ἑτοιμὸς γὰρ δυναστεύσειν
 θυγατέρα τοῦ Κρέοντος·
 τα, ὑπέσχεψεν ἀπὸ τὸν
 ἐθανάτωσε τὸν Λύκον καὶ
 λους· τὸ τοιοῦτον ἔργον
 διὰ ἐκδίκησιν ἐκατάσχεσε
 ρανίαν, ὅπου ἐφόνευσε τὴν
 του, διὰ τὴν ὁποίαν δυσ-
 τόν του, ἔλαβε τύσῃν λύπ-
 νέυσῃ τοῦ λόγου του, ἂν
 φιτρυῶνος, καὶ τοῦ Θησέος
 τὸν φόνον του.

Ἄλλ' ἡμεῖς ἀκόλουθοῦν
 προσθέτομεν τ' ἀκόλουθα

Λοιπὸν ὁ τοσοῦτος καὶ
 Ἡρώων ἐξαίρετος, νικητὴς
 ματος, τέλος πάντων κα-
 θαρίου ἔρωτος εὐκαταφρ-
 αίσσα τῆς Λυδίας τὸν

Ὁ Ἡρακλῆς ὑποσρέψαν
 νείραν, ἀπέμεινε πρὸς τὴν
 που ὁ Κένταυρος Νέσος
 Δηϊάνειραν εἰς τοὺς ὤμους
 ποταμοῦ Εὐήνου, ἀλλὰ
 ποτελέσει καρμίαν ἄσχητον
 ὁ Ἡρακλῆς δὲν τὸν ἐφύοντο
 ρος αἰσθανόμενος τὸν πλῆθος
 Δηϊάνειρας τὸ ἐνδυμῖνά του
 ἐποῦ ἔτρεχεν ἀπὸ τῆς πλῆθος
 νείραν, λέγωντάς της. (1)
 ἐγὼ μὲν διὰ σέ ἀποθνήσκω
 καὶ γίνωσκε, πῶς ἔχει δὲ
 ἀγάπην, ὅπου ἀνίσως καὶ
 πρὸς ἀγάπην ἄλλης γυναι
 μάτια μὲ αὐτὸ, καὶ εὐθ
 να. διὰ τοῦτο ἡ Δηϊάνειρα
 ἀπόκλισε τὴν Οἰχαλίαν
 λην θυγατέρα τοῦ Εὐρίτου
 Ἡρακλέους μὲ τοῦτο τὸ
 μὲ τὸν δουλευτήν της Λί
 τας μεγαλώτατον φαρμάκον
 σῶμα τοῦ Ἡρακλέους, καὶ

τόσον βρωμερὰ , ὥς·ε μὲ
 ραιτῆθ' ἔκκεν εἰς τὸ νησίον
 μὲν οἱ Ἕλληνες ἄπρακτοι
 σιν τῆς ἐπιθυμίας των· δὲ
 τὰ ἑποῖα ὁ Φιλοκτήτης
 λυμνηθέσ' αὖτον Ὀδυσσεά ,
 πολιορκίαν· τέλος πάντων
 ἔπει τοῦ ἀρίστου ἱατροῦ Μ

ἰατρὸς ὁσὶν κολλίφ , ποικίλῃ

ἔπει τοῦ κολλίφ , ποικίλῃ

ἔπει τοῦ κολλίφ , ποικίλῃ

ἔπει τοῦ κολλίφ , ποικίλῃ

ἔπει τοῦ κολλίφ , ποικίλῃ

ἔπει τοῦ κολλίφ , ποικίλῃ

ἔπει τοῦ κολλίφ , ποικίλῃ

ἔπει τοῦ κολλίφ , ποικίλῃ

ἔπει τοῦ κολλίφ , ποικίλῃ

ἔπει τοῦ κολλίφ , ποικίλῃ

ἔπει τοῦ κολλίφ , ποικίλῃ

ἔπει τοῦ κολλίφ , ποικίλῃ

ἔπει τοῦ κολλίφ , ποικίλῃ

ἔπει τοῦ κολλίφ , ποικίλῃ

ἔπει τοῦ κολλίφ , ποικίλῃ

ἔπει τοῦ κολλίφ , ποικίλῃ

ἔπει τοῦ κολλίφ , ποικίλῃ

ἔπει τοῦ κολλίφ , ποικίλῃ

ἔπει τοῦ κολλίφ , ποικίλῃ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ἱστορία τοῦ

Ἱστορία τοῦ

Ἱστορία τοῦ

Ἱστορία τοῦ

Ἱστορία τοῦ

Ἱστορία τοῦ

Ἱστορία τοῦ

Ἱστορία τοῦ

Ἱστορία τοῦ

Ἱστορία τοῦ

Ἱστορία τοῦ

Ἱστορία τοῦ

Ἱστορία τοῦ

Ἱστορία τοῦ

Ἱστορία τοῦ

Ἱστορία τοῦ

Ἱστορία τοῦ

Οθησεὺς ἦτον υἱὸς τοῦ
 θηναίων ὅπου ἐκ τοῦ ὀνό
 γαίου πέλαγος· ἐξῆ τὸν
 χοντες ὁμοῦ τινὰ συγγέν
 πολλὰ πράγματα σύντροφο
 μητῆς ἄριστος τῆς γενναι
 ἄφ' οὗ ἐξέφυγε τὸ ποτόν
 δεια τοῦ εἶχεν ἐτοιμάσῃ ,
 τῆς βασιλείας·

Τὸ περισσότερο μέρος

κείνου ἦσαν κλεπτικοί , θει

πτε τὸ περισσὸν μέρος
 λευπότερον καὶ κοντότερον
 γὰρ χορτάσῃ τὴν ὀργισμένην
 Ἐπαρίπᾳται ὁ ἑξιέπα
 τας τοὺς τόπους ἀπὸ β
 μὲ τὸν ταῦρον τοῦ Μαρα
 γέθους ὁμοίως καὶ μὲ τ
 νος, τὸν ὀπυῖον ὁ Μελέ
 σι χωρὶς τῆς βυηθείας τ
 ῆ παροιμία οὐ Οὐδὲν ἄνε
 Τὸ μεγαλήτερον καὶ ἑ
 κεν ἢ νίκη ἐναντίον τοῦ
 γέννησιν ἐδικηγῆθημεν ὁ
 βλίου περὶ τῆς Παισιφάν
 λέως τῆς Κρήτης, ἡ ὅπου
 δεσ θηρίου διὰ τῆς συνο
 γὰ ἐννοήσωμεν κάλλιον τ
 Θησέως, πρέπει γὰρ ὑπο
 λεύς ἐκίνησε πόλεμον ἐνα
 ἐκδικήσῃ τὸν θάνατον το
 τῶν φονευθέντος, καὶ ἀφ
 Μεγαρέων, καὶ νικητῆς
 χρέωσε γὰρ πέμψουν καὶ

ἔσση τὸν Διόνυσον, τοῦ
τὴν ἐπεθύμα διὰ γυναικὰ
χαριστήριον ἀντάμειβον ἀ-
χορὸν τῶν ἀσέρων.

Τὸ καράβι, μὲ τὸ ὅποιον
Κρήτην εἶχε πανία μαῦρ
τὸν Κυβερνήτην, ὅτι ἀγίστου
σεῦς (Γεωγραφ. Μελετίου)
πανία λευκὰ εἰς τόπον τῶν
πορεύθη. ἀλλὰ δὲν εὐθυμῶς
Κυβερνήτης ἐκ τῆς πολλῆς
πανία. Ὅθεν ἀπὸ μακρῶς
ράβι ἐρχόμενον μὲ τὰ μέλα
ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἐθαναιώθη
μνίσθηκεν εἰς τὸ πέλαγος
γαῖον ὠνομάσθη.

Ἐδιαφύλαττον οἱ Ἀθηναῖοι
εἰρημένον καράβι, ὥς μνηστή-
τους ἐπροξένησε τόσῃν εὐ-
μελοῦντο ὑπερβολικῶς νὰ
τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπου δι-
τὸ ὅποιον πράγμα ἐγίνετο
ξοίς τῶν Φιλοσόφων (καθὰ

ποι, καὶ τὸ ἐπίλοιπον ἤ-
 ποῦ τοὺς ἀπαντοῦσαν·
 κένταυροι·

Ἄλλο σημεῖον τῆς ἀλ-
 μετὰ τοῦ Θησέως ἐγνωρί-
 σθησε τὸν Θησέα νὰ κλέψῃ
 πρὸς τῆς ὁποίας θέλομεν
 ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους ἐφάν-
 νη ὑπάγῃ μετὰ τοῦ Πυ-
 ἀρπάξῃ τὴν Περσεφόνην
 πειδὴ ὅμως δὲν ἐπέτυχον
 τεύθησαν παρὰ τοῦ Πλο-
 Πυρίθοος ἐκαταδικάσθη
 θῶς καὶ ὁ Ἰξίων· καὶ ὁ
 καθίσῃ ἐπάνω τινὸς λίθου
 πους ὅπου ὑπέφερεν εἰς τὸ
 ἀδύνατον νὰ μετασυχωθῇ
 ποῖον ὁ Ἡρακλῆς ἐκατ-
 παρασαλεύσῃ καὶ νὰ μα-
 ὁ Θησεὺς τοσοῦτον κολλη-
 ρημένον λίθον, ὅπου ἐπ-
 θέλησεν ὁ Ἡρακλῆς νὰ τ-
 τὰ θάνατον ὑποσρέψας ε-

χίαν ταύτην, καὶ αἰσθ
 νειοῦσέως, ὁμολόγησε
 καὶ ἀπὸ λόγου της ἐθαν
 μετρα λυπημένον, διότι
 κατηγορίαν. ἀλλ' ὁ Ἄσ
 σθεὶς τοῦ δυσυχισμένου
 του τὸν ἀνέστητε.

Κ Ε Φ Α Υ

Περὶ τῶν δύο Ἀδελφῶν

Η Καθολικωτέρα γνώ
 Αἰδᾶ γυνὴ τοῦ Τυνδάρου
 τὴν συνουσίαν καὶ μίξιν
 ἐκ τοῦ ἐνὸς τῶν ὁποίων τ
 ξήλθον ὁ Πολυδεύκης, κα
 λιν ἔργου δηλαδὴ τοῦ
 σαρ, καὶ ἡ Κλητεμνήστρα
 δαρίδαι, ὄντες μιᾶς καὶ
 γαικὸς δηλαδὴ τοῦ Τυνδ
 Οἱ δύο ἀδελφοὶ Κάστ
 ἀναμεταξύτων μὲ ἀκριβεσ

τοὺς ἐθυσίαζαν ἄρνια· λ
 Εἰς τὴν παλαιὰν Ῥώ
 θέντας δύο ἀδελφοὺς· δια
 εἰς τὰς μεγαλῷτάτας ἀν
 χην ὅπου ἠκολούθησεν ἐ
 τῆς λίμνης Ῥεγίλλης· ἔ
 σαν ἓνα ὠραιότατον ναὸν
 εἰς τὸ ἔνομα τῶν Ῥήθε
 γυναικῶν ὁ ὄρκος, νῆ
 νῆ τὸν Πολυδεύκην· του
 στος, καὶ διὰ τὸν ναὸν

Κ Ε Φ Α Λ Α

Ἱστορία

Οἱ Ποιηταὶ διηγοῦντο
 μῶδων καὶ μουσικῶν πα
 Ἀμφίωνος, (Φιλόστρατος
 μῆς ἐτεχνουργήθη τὴν λύ
 πόλκωνος, τῶν Μουσῶν,
 ὅς τις παίζωντας τὸ μουσ
 τές τὴν μελωδίαν ἐσύντρ
 τῶν θήβων μ' εὐταξίαν,

λωνα ἐπ' αὐτῷ εἰς τὴν μου-
 λων, κατὰ τὴν ἀπόφασιν
 τὸν ἔγδαρε ζωντανόν, κα-
 εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ Ἀπο-
 Ἐσυνέβη ἄλλη μία φι-
 νος, καὶ Πανὸς Θεοῦ τῶ-
 ὅς τις διατὶ ἐλάλει μὲ τὴν
 τὸν ἐπαινοῦσαν, λέγοντες
 ψάλτης τοῦ κόσμου, ἔφθον-
 νην, καυχώμενος νὰ ὑπε-
 νος. Ὁ Μίδας ἐμβῆκε μ-
 φασίσουν περὶ τοῦ πρωτεῖ-
 σιν ἐπρόκρινε τὸν Πᾶνα
 ἔκαμε καὶ ἐφύτρωσαν εἰς
 αὐτὰ γαιδουρίσια, εὐεργ-
 θολογοῦσι πάλιν, ὅτι δ-
 Διόνυσον, ἐπέτυχεν νὰ λά-
 τησε νὰ ἡμπορῇ νὰ τραπῇ
 σίον· τῆς ὁποίας δωρεᾶς
 ἐμετατρέπετο εἰς χρυσίον
 Θεὸς ὁ μῶρος Μίδας μὲ
 τῆς πείνας.
 Ἀφίνοντες ὅμως τοὺς λ-

δυναμένη νὰ ὑπομείνῃ ,
 ἰδῇ ἂν ἐκείνη τὸν ἥκολον
 πάρῃ πρὸς τὸν Ἄδην
 καὶ νὰ συγκοινωνήσῃ πλ
 ναϊκας , καὶ περίπλεον ἐσ
 ἀπὸ γυναικείας μίξεως .
 ὅπου ἀκολουθοῦσαν τὸν Δ
 νήγυριν τοῦ Θεοῦ , καὶ μ
 βαρέως ἐνθουσιασμοῦ τὸ
 ἰστοροῦσιν , ὅτι μετὰ τὴν
 παρακαλεσθεῖς παρὰ τῶ
 τὴν λύραν , καὶ μὴ θελήσ
 τὴν τοιαύτην ἀνυποταγήν
 τῶν γυναικῶν . Ὑστερον
 λογοῦσι , καὶ ἔγινε Κύκν
 ρὰ τῶν Μουσῶν μεταξύ

Κ Ε Φ Α Λ

Ἱστορία τοῦ Ἰάσονος

Ο Πελίας βασιλεὺς
 Ἰάσωνα , τὸν ὅποιον ἀνέ
 τος , καὶ στοχαζόμενος εἰς

ἔμελλε νὰ προέλθῃ ἐκ τῆς
 ὠνομάσθησαν Ἀργοναῦται
 ῥάκοντα ἐννέα . καὶ ἀναρ-
 ῖρακλῆς , ὁ Θησεύς , ὁ
 Ὀρφεύς , ὁ Τίφυς , ὁ Λοκὸς
 ἐκυβέρνησα τὸ καράβι , ὁ
 πρόβλεπε μακρόθεν τὰ
 γάλας πέτρας κρυμμένας
 Ὁ μουσικὸς Ὀρφεύς με-
 τὴν συντροφίαν , καὶ κα-
 τὰ τὸ πλεύσιμον . ὁ Ἡρακλῆς
 γέννα μεγάλην ἐνόχλησιν
 φάγος κατέτρωγεν ὅλην
 ἤλευθερώθησαν ὅμως ἀ-
 ῖρακλῆς μετὰ τὸν ἀκόλου-
 ρον ὑπερβολικά . ἔπειτα
 διὰ νὰ τοῦ φέρῃ νερόν ,
 κατὰ συμβεβηκὸς ἔπεσε
 γῆ . διελαλήθη εὐθύς πρὸς
 Ὁ Ἡρακλῆς ἐπαράτησε
 ῥάβι , διὰ νὰ ὑπάγῃ ζῆ-
 ῖκολούθησε πῶς οἱ ἐν-
 καὶ κάθε χρόνον ἔτρεχα

Ἄφ' οὗ ἔφθασεν ἡ ῥή-
 βουλήθη νὰ εὐχαριστήσῃ
 ὁρός της γέροντα, κάμνου
 θαλάβη τὴν νεότητά του.
 τίου τοῦ Πελίου, διὰ τὸ
 ἐπιθυμῆσθαι αἱ θυγατέρες
 δύναμιν πρὸς τὸν πατέρα
 αὐταὶ λοιπὸν κατεπεῖσαν
 εἰς λεπτὰ μόρια, καὶ τὸν
 χόρτα ὅπου ἐκείνη τῶν ἐ-
 πιζομένη μεταβολή. κα-
 θυγατέρες ἔμειναν τεθλιμμέ-
 ἐθανατώθη ὁ πατέρας τῶν
 Ἡ Μήδεια ἔζη φιλιω-
 αὐτοῦ ἐγέννησε δύο παιδὶ
 τὴν Κόρινθον πρὸς τὸν β-
 θυγατέρα τοῦ Κρέουσας,
 μὴ ἐνθυμούμενος πῶς
 τὴν Μήδειαν.

Θυμομένη διὰ τοῦτο ἡ
 τεχνιέντως πῶς δὲν τὴν ἐ-
 σεως ταύτης, ἔσειλε τῇ
 ἄλλα δωρήματα ἑξαισία

ρευνήσῃ, διορίζοντας νὰ
 εὖρη. Ἄλλ' ὁ Κάδμος
 δυνηθεὶς νὰ λάβῃ κάμμη
 συμβουλευθῇ μὲ τὸν χρησ
 ρίσῃ τί ἔπρεπε νὰ κάμῃ
 ἕνα βόδι, ὅπου ἔθελεν
 δεῖξῃ τὴν διαμονὴν εἰς τ
 ποῖον εἶχε νὰ κτίσῃ μίαν
 δίου ἐπωνόμασε τὴν χώραν
 τὸ βόδι, ἔπεμψε τοὺς δ
 τα, καὶ τὸν Σέριφον (Γ
 θιά νὰ φέρωσιν ὕδωρ ἐκ
 ὁποίους ἐφόνευσεν ὁ Δράκ
 Η' Ἀθηναῖ ἐπαράγγειλε
 δράκοντα, νὰ ἐκβάλλῃ το
 σπεῖρῃ ἐπάνω τῆς γῆς. Ὑ
 τως ἐκ τῶν ὀδόντων ἐφύτ
 γαντες, ἀλλ' εὐθὺς ἐθανά
 ἀπὸ μόνους πέντε, οἱ ὅπ
 τησαν τὸν Κάδμον εἰς τ
 ρωμὰ τῆς πόλεώς του.

Ἡ πόλις αὕτη ὠνομά
 ἐβασίλευσε πολλοὺς χρόνους

πὶ τὰς Θεραπνᾶς φέρου
 ταιολάτῃ ἐλέγετο, οἱ ἦ
 καὶ ἡ Ὀμολωϊδὴς, κληθεῖς
 γατρὸς τῆς Νιόβης. αὐτὴ
 γουσα. Εἰς τὴν Βοιωτικὴν
 ὄρες ἐπιστημότατοι κατὰ
 Λῖνος, ὁ Πίνδαρος, ὁ
 Πελοπίδας, καὶ ἄλλοι τοῖς
 ἡ Θήβα ἐπαινεῖται διὰ
 σου, καὶ τοῦ Ἡρακλέους
 μουσουργοῦ Πινδάρου, ὁ
 γανα, ἦλθαν αἱ μέλισσαι
 μαν τὸ μέλι, καὶ ὅτι αἱ
 ἐπανηγύρισαν χαρούμενοι
 του. Πολλὴν τιμὴν τοῦ
 ὄρος ὅταν ἔκαψε τὴν
 στρατιώτας νὰ εὐλαβηθοῦν
 λέγοντας. « Πινδάρου τ
 » καίετε. » Τόσον ἦτον φ
 θῶν ἐρασῆς ὁ Μακεδὼν

πους, διὰ τὸ πρίσιμον
νε διὰ τὸ τρύπημα καμ
στρατιώτην.

Φθάνοντας ὁ Οἰδίπου
γνωρίζοντας τὸ ψεῦδος,
τὸν Πολύβιον, ὑπῆγε νὰ
γνήσιόν του γεννήτορα. το
ἤθελε τὸν εὖρη χωρίς ἀμ
πῆγε, καὶ ἤρε μίαν δημ
ποίαν ὁ Λαῖος ἐσπούδαζ
τὸν ἐφόνευσεν εἰς ἐκείνην
τάς τὸν διὰ πατέρα του. μ
ἄλλην εἶδῃσιν, ἐπορεύθη

Τότε τῇ Θεᾷ Ἥρᾳ ἔχοι
βαίους, ἔκαμε νὰ γεννηθ
ζετο Σφίγξ, πλησίον τῆς
χε τὸ πρόσωπον καὶ τὴν
σῶμα ὥσάν σκύλος, τὴν
δόντας καὶ τὰ ὀνύχια ὡς
σάν ὄρνεον.

Ἐπρόβαλλεν εἰς ὅσους
νιγματοῶδη, καὶ ἂν δέν
ἐκατάτρωγε. τόσον ὅπου γ

βασιλείας, καὶ διὰ γυναι
 γνοῶντάς την ὡς μητέρα
 υἱοῦς, τὸν Ἑτεοκλῆν, καὶ
 πατέρας, Ἀντιγόνην, καὶ
 Ἐν τῷ μεταξύ ἔπεμψεν
 τικὸν εἰς τὴν Θήβαν δού
 Λαΐου, καθὼς τὰ μαντεῖα
 νατικὸν δὲν ᾔθελε παύσειν
 ὅπου ἐφόνευσεν τὸν Λαΐον
 κρίβειαν ὁ φονεὺς, καὶ
 τὸν Ὀιδίπου.

Γνωρίζοντας ὁ Οἰδίπους
 κακὴν τύχην εὗρίσκετο
 ἰδίαν του μητέρα, μετὰ τὴν
 ὅπου ἐκουσίως ἐτυφλώθη
 νὴν ἐξορίαν, παραιτήσας
 κυβέρνησιν τοῦ Ἑτεοκλέους.

Διηγείται ὁ Σοφοκλῆς
 τὴν γὰρ τὴν Οἰδίπου Τύραν
 λων.

σιλείας του , καὶ μὲν ἄλλοι
γεμύοντων .

Οἱ Θηβαῖοι μετὰ χαρᾶς
τις Τειρεσίας τοὺς ἑταῆς
γίσως καὶ ὁ Μενοικεὺς υἱὸς
τῆς γενεᾶς τοῦ Κάδμου
πιασθῇ διὰ τὴν σωτηρίαν
θεσιν ταύτην ὁ Κρέων
Μενοικεὺς γενναϊότατα ἔσ
τῶν ἀπάντων .

Οἱ Θηβαῖοι λοιπὸν ἔγι
ἐνίκησαν τοὺς Ἀργεῖους ,
τάρχους μόνους ἔφυγαν τὸ
ἔν
ἔν πρώτοις ὁ Ἴππομέ
στρατεύματος ἐρρίφθη
καθὼς λέγει ὁ Εὐριπίδης
τὸν Θώρακα τὴν εἰκόνα τ
ἐφοβέριζε πάντας τοὺς θε
Ἡ Παρθενόπη ἔλαβε
θοντος . φθάνει γὰρ εἰπεῖν
φύσιν τῆς μητρός της Ἀτ
γείων , ἥ ὅποια ἐθαυμάζε
τόξου , καὶ ταχύτητά εἰς

μέ τώσῃν βίαν τὸν ἐχθρόν
 σε, καὶ τοῦ ἔδωκεν εἰς
 οὐδὲν ἐπορεύθη τήνδε· ἐπὶ
 τοὺς ὀδόντας, καὶ εὐγαλ
 γριότητα τὸν ἐκάτάπιεν
 σου ἐκακοφάνη τῆς Ἀθ
 τὸν κατασῆσθαι ἀθάνατον
 χάριν ταύτην ἔδωκε τοῦ
 Προσῆλθεν εἰς τέταρτον
 καθὼς γράγει ὁ Φιλόστ
 τρήτου μεγέθους, καὶ τό
 ποῦ οὐδὲν ἐψήφα, καθὼς
 Διὸς, μὴ ὅλον τοῦτο ἔνα
 τιμωρίαν πρέπουσαν τῆς
 Ὁ Μάντις Ἀμφιάρατος
 τοῦ στρατεύματος, καὶ
 εἰς τὴν πολιορκίαν, καὶ
 νὰ μὴ ὑπάγῃ· ἀλλὰ ὅφ
 του, ὁ Ἀδραστος τὸν ἔνε
 λους· ὅμως νομίζοντας
 μὲ τὸ ἀμάξι του· ἔπειτα
 μὲ τὸ προνόμιον τοῦτο, ν
 οὐὰ πολὺν καιρὸν ἐτιρήθη

καὶ ἦ-ον , καθὼς αὐτὸς ἔ-
 ὠδήγησε ξένον εὐράτευμα

Ἡ Ἀντιγόνη ἀδελφὴ
 ἀποφάσισε νὰ τὸν θάψῃ .
 ὁ Κρέων διαλαλεῖ θάνατον
 ὁμολογήσουν τὸν ἐνταφια-
 ζούσα γυμνὸν τὸν ἀποθα-
 τήν ὡς αἰτίαν τοῦ πράγ-
 κάζει , καὶ τὴν ἀποκλείει
 τε ὁ Αἷμων υἱὸς τοῦ Κρέ-
 διὰ γυναῖκά του τὴν Ἀ-
 του . ὁμοίως καὶ ἡ γυνα-
 διὰ τὴν λύπην της θανατ-
 Κρέων θρηνεῖ καὶ τοῦ π-
 τὸν θάνατον .

Ὁ Σοφοκλῆς μὲ τὸ νὰ
 ψεν εἰς τὴν τραγωδίαν τα-
 τηγὸς καὶ κύριος εἰς τὴν

Οἱ Ἀργεῖοι ἐπαραίτησαν
 γεμάτην νεκρῶν . ἡ τοιαυ-
 θρήνητος , ἐπεὶδὴ , καθὼς
 καὶ τῶν ταλαιπώρων ἐκε-
 λὺν καιρὸν , διατὶ ὁ Χάρ-

Ἡ ἀσέβεια τοῦ βασιλέως
αἰτία· διατὶ ὄντας υἱὸς
τὴν ὁποίαν οἱ θεοὶ ἐπερι-
βουλήθησαν ὁμοῦ νὰ τὸν
ξενοδοχεῖον τὸ παλάτιόν
ναγκάσθῃ νὰ τοὺς δώσῃ
λας τροφὰς τῆς τραπέζης
υἱοῦ του κομμένα, καὶ
καὶ νὰ καταλάβῃ, ἂν ᾔθῃ
μὲ τέτοιον τρόπον νὰ βεβ-

Ἡ Δημήτηρ ὄντως ἐγ-
άρκετήν, εὐθύς ἔφαγεν ἕνα
λά οἱ ἐπίλοιποι ἐβδελύχ-
σοχαζόμενοι τοιαύτην ἀπ-
σθέντες τὸν ῥηθέντα νέον
ὑπῆγεν εἰς τὸν Ἄδην, ὅ-
λα τὰ μέλη ἐσυναρμόσθη
ἀπὸ τὸ μέλος ὅπου προέφ-
ποίου, ἔπλασαν ἄλλο παρ-
τινον, ὅπου εἶχε δύναμιν
σεως ἀρρώστειαν.

Ὁ Τάνταλος διὰ τιμω-
ταδικάσθῃ νὰ πεινᾷ, καὶ

ἀμάξι μὲν ταιαύτην τέχνην
 τρεξίματος ἑκατακέπη,
 γῆς, ἀπέθανε, (Φιλόστρατος)
 καὶ οὕτως ἐπαρέστησε τὴν
 λειον εἰς τὸν Πέλοπα, ὅς
 μὲν, ἐκ τοῦ ὁποίου ἔρ-
 σος. Ὅμως ἐδυεύχησε ὁ
 Θυέστην, ἀγκαλὰ καὶ ὁ
 υἱοὶ τοῦ Ἀτρέως ἐσάθηςα
 ρόν τους, καθὼς ἐν ἰδίῳ

Κ Ε Φ Α Λ Α

Ἱστορία τοῦ Ἀτρέως

Οἱ δύο ἀδελφοὶ οὗτοι
 τραγωδιῶν, διὰ τὴν ἀκα-
 νάμεσόν τους εὕρισκετο
 λην ἔννοιαν, παρὰ νὰ λυ-
 εἰς τὸν γάμον τοῦ Ἀπρεως
 καὶ ὑπῆγε νὰ εὕρῃ τόπον
 ἀσφάλειαν, ἐκ τοῦ ἄλλου
 υἱοῦ τοῦ Θυέστου εἰς τὴν
 μενος, φῶς δὲν τὸν ἐμελλε

τόν, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν
μητέρα τοῦ, διὰ τὴν ἐς αὐ-
τὸν νόμον.

Οὗτος ὁ ἀνὴρ ἔστω ὁπ-
ποῦ ἐστὶν ὁ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

πλησίον τοῦ ποταμοῦ, ὅ
μήλη ἔγινεν ἀηδῶν, ἥ
γλυκυτάτην φωνὴν τὴν
ἐδύνατο νὰ τὴν φανερώσῃ
τὴν γλῶσσαν.

Κ Ε Φ Α Λ Ο

Ἱστορία τῶν βασιλέων

ΠΑλαιὰ ἡ Τρώας ἐστὶν
ἐν τῇ ἐλάττω Ἀσίᾳ
πλούτου, ὅσον καὶ διὰ
ναυτίου τῶν Ἑλλήνων.

Ἐκείτετο εἰς τὴν Φρυγίαν
παρχία ἐπάνω τῇ πλεονεξίᾳ
πλησίον τοῦ Ἑλλησπόντου
κίονος τῆς Θράκης. προσέτι
εἶναι ὀλίγον ξέμακρον, πρὸς
τοῦτον, ὅταν ἐρχόμεθα ἐκ τῆς
μανδρῆς ποταμὸς λαμβάνει
τοῦ ὕδατος ἰσχυρὰ, ἐκατέρωθεν
νὰ ἐνωθῇ μὲ τὴν ἀρχὴν
νὰ εἰσέλθωσιν ὁμοῦ εἰς τὴν

ἐσάθη ὁ Ἴλος, κληρονόμος
 Τροίαν ἐπωνομάσθη Ἰλίου
 ὅς· Ὁ Λαομέδων ἦτον υἱὸς
 κτίσε τὰ τείχη τῆς Τρωῆς
 πόλλωνος, καὶ τοῦ Ποσει
 πέμπτου κεφαλῇ τοῦ πρώτου
 μὲ ὄρκον τὴν ἀνταμοιβὴν
 ὅθεν αὐτοὶ ἐκδιήθησαν
 πράξαν· Ὁ Λαομέδων δὲ
 τῶν ῥηθέντων, κῆναγκάσας
 τοῦ Ἡσιόνην πρὸς τροφὴν
 Ἡρακλῆς τὴν ἐλευθέρωσιν
 εὐεργέτησε τὸν Ἡρακλέα
 χάριτος, καθὼς καὶ πρὸς
 Ποσειδῶνα· Ὅθεν ὁ Ἡ
 ουνάμεις τῶν φίλων τοῦ,
 Τελαμῶνος βασιλέως τῆς
 σεν, ὅτι ὁ πατὴρ τοῦ Αἰ
 Λαομέδοντα, ἐπῆρε τοὺς
 γατέρα τοῦ Ἡσιόνην, τὴν
 Ταλαμῶνα, ἠχμαλώτευσεν
 ἐξεσκλαβώθη καὶ ἠγοράσθη
 πωνομάσθη Πρίαμος, ὃς

ΚΕΦΑΛΑ

Ἱστορία

Η Ἑκάβη ἐγγαστρῶμα
 τε, πῶς ἔβανεν εἰς τὸν
 τὸν Πάριδα, καλούμενον
 τὸ παιδίον τοῦτο ἔμελλε
 τοῦ πολέμου εἰς τὴν χα
 ἀπώλειαν.

Διὰ τοῦτο, εὐθύς ὅπου
 ὤκνε ἐνὸς στρατιώτου δια
 σῆ πρὸς τροφήν τῶν θηρί
 συχίας, ὅπου ἐπρομηνύον

Ἡ μήτηρ τοῦ ὁμῶς βλ
 καὶ ἐράσμιον, εὐσπλαγχν
 φίως ν' ἀναθραφῇ ἀπὸ το
 μία τοιαύτη ἀνάτροφὴ χυ
 σεώς τοῦ δὲν ἔκαμε νὰ χα
 ἡ εὐγενικὴ ἔφεσις τῆς γε
 πᾶσαν ἀφορμὴν ἔδιδε στη
 νήσεως, καὶ βασιλικῆς α
 Ἡ'ρα, ἡ Ἀθηνᾶ, καὶ ἡ

παρρησιάσθησαν. Ὁ Ἑλλήθης γὰρ τὸν δοκιμάσῃ, ἐθυμώθη ἐναντίον τοῦ ποταπὸν ἄνθρωπον καὶ χεῖρα τὸν φονεύσῃ. ἀλλ' ὁ Πάρις, τὰ ὅποια ἡ βασίλισσα τὸν ἀνέθρεψε, καὶ μέγα φίλος τοῦ Ἑκτορος.

Ὁ βασιλεὺς Πρίαμος, εὐφραδίαν τοῦ νέου καὶ χάριν ὑπερβολὴν διατὶ ἔζησεν μένος, τὸν ἀγκάλιασε, καὶ τὸν ἐτίμησε μέγα διὰ πρὸς τὴν κατάστασιν αὐτοῦ, ὅτι τὸ μαντεῖον πολλὴν, ὅπου ἔμελλε νὰ γένηται τοῦ Ἑκτορος. Εἰς πόσῃ τυφλότητι περιττῆς ἀγάπης ἢ δυνάμει τοῦ προκείμενου.

Ὡς οὖν ὁ Πάρις μετὰ τὴν νύκτα νὰ μείνῃ μέσα ἐν αὐλῇ, ἐσύνταξε μίαν τράπεζαν διὰ νὰ λάβῃ τὴν

Ἱστορία τῆς τῶν
ἐναντίου τ

Ο Ἀγαμέμνων βασι
πρωτεύουσης τῆς Ἀργείας
νώθη δυνατῶς εἰς τὰς ὑπ
νελάου, ὄντες καὶ οἱ δύο
μάζοντο Ἀτρεΐδαι.

Τοῦτο ὑποχρέωσε τὸν
πρὸς τοὺς ἡγεμόνας τῆς
ἔλον τὸ γένος ἔλαβεν ἀπὸ
δος. ὅθεν ἀπεφάσισαν
συμβούλιον, τόσον εἰς τὴν
γος, καὶ πάντες ὁμοθυμα
πάσας τὰς δυνάμεις τῶν
Ἀγαμέμνονος, διὰ τὰ ἐκ
της καὶ ἀδικίας, κάμνον
δὲν θέλουσιν ἀποθέσει τὰ
τανόησιν καὶ σύσασιν εὖ

Τινὲς ἔπειτα ἐπαραιτο
μάχην, ὡς ἂν ὁ υἱὸς τοῦ

μου , ὡσάν ἀπὸ τοῦ Πα
 τῶν ὁποίων ἐφαίνετο πρ
 ἐλθῆσθαι ὑπὸ τῶν στρατι
 Εὐρέθη καὶ ἄλλη δύσ
 τοῦ Πηλέως , καὶ τῆς θ
 διὰ στρατηγὸς ἀνίκητος ,
 τῆς Τρωάδος ἡ πόλις χ
 ὄθεν ἐκ τῆς πρώτης νεό
 τὸν Πάτροκλον εἰς τὰς
 νος , ἀνδρὸς ἐμπειροτάτο
 καὶ μουσικὴν , ἀλλὰ προ
 καταστήσῃ τέλειον εἰς το
 τὴν πολεμικὴν . ἀντὶ γ
 τροφῆς , τοῦ ἔθιδε μυελὸν
 νὰ περισσεύσῃ μέσα εἰς
 τοιούτων ζώων . ἔξω ἀπὸ
 τὸν Ἀΐδην , διὰ νὰ βυθ
 Στύγα , καὶ μὲ τὸν τρόπο
 πλήγωτον εἰς ὅλα τὰ μ
 πτέρυγης τοῦ ποδὸς , διὰ
 τὸν ἐβύθισεν εἰς τὸν πο
 μένῃ νὰ φύγῃ τὸν φόβον
 Ἑλλάδος Ἡγεμόνες νὰ ε

Τοῦτο ἐσυνέβη, διὰ
 ἑράτηγος θέλωντας μίαν
 κυνῆγι, ἐφόνευσε κατὰ
 μιδός. Ἡ θεὰ διὰ ἐκδι-
 τικόν εἰς τὸ ἑράτευμα,
 ἑρατιῶται, καὶ πρὸς το-
 τῆς θαλάσσης, οἱ ὅποιοι
 Καραβίων. διὰ τὸ ἄτοπον
 πῶς δὲν εὕρισκετο ἄλλο
 κακόν, παρὰ νὰ χυθῇ τ-
 πάνω εἰς τὰ ἐδικὰ τῆς θ-
 σεὺς, ὅπου ἐκαταλάμβαν-
 καμε νὰ ἔλθῃ μὲ τεχνικ-
 τὴν Ἰφιγένειαν θυγατέρα
 ὅς τις ὀλίγον ἔλειψε νὰ
 βλέπωντας πῶς ὑπῆγενε ν-
 τὴν ὁποίαν ἡγάπα ἐξ ὅλ-
 ὅμως αὐτὴ εὕρισκετο εἰς
 θάνατον, ἡ Ἀρτεμεις λυ-
 πον τῆς ἑνα ἐλάφει νὰ θυσί-
 χὴν ταύτην εὐγενῇ παρθέ-
 ὅπου ἐκείτετο εἰς τὴν Ταυ-
 ἑπαράδωκεν εἰς χεῖρας το-

βασιλέως τῶν Ἀσσυρίων
 τῶν Ἀμαζόνων ἐσύνδραμον
 τευμα. ὁμοίως καὶ ὁ Ἴων
 καὶ ὁ Σαρπηδὼν υἱὸς τοῦ
 ἔξω ἀπὸ ταῦτα, οἱ Τρωεῖς
 εἰς τὸ παλλάδιον, ὅπου
 οὐρανοῦ πεσόν, ἐπᾶν τὴν
 χητων, καὶ ὅλα τὰ μέλη
 οἱ χρησμοὶ ἐβεβαίωναν,
 ἕως ὅπου ἐδύναντο νὰ τὸ
 γέβη ἔπειτα εἰς τὴν Ῥώην
 ὅταν ἔπεσεν οὐρανόθεν ὁ
 ὀνομαζόμενος ἀγκίλη, καὶ
 ἔμελλεν ἡ πόλις νὰ σώζεται
 κίλη ἐδύνατο νὰ φυλαχθῇ.

Ἀλλ' ὅμως πολλοὶ θεοὶ
 ἐναντίοι, καθὼς ὅλοι συν
 δὲν ἐδυνήθησαν ποτὲ νὰ
 λῆγον ἀνάμεισόν τοὺς ἐκείνους
 ἐφανερώθη ἐναντίος τοῦ
 Ἰφιδάμειος τοῦ Ἄρεος, ἡ Ἀρτεμις
 ἐναντίος τῆς Λητοῦς
 ἐναντίος τοῦ Ἡφαίστου.

ὁμοίως καὶ ὁ φίλος του Διό-
λίας, καὶ υἱὸς τοῦ Κο-
σκληροῦ Διομήδους βασι-
λέφονευσεν ὁ Ἡρακλῆς.
Διόλίας ἐφάνη ἀγαθὸς, ἀλλὰ
τρόπον κεραυνοῦ. καὶ δὲ
χιλλεὺς, καὶ ὁ Λῆας το-
λουν. Ὁ ἄξιος Ὀδυσσεὺς
τὰ τῆς γενναιότητος, κα-
πιτηδεύματα ἐναντίον το-
καὶ γηραιότατος καὶ ἡλι-
λην ὠφέλειαν ἐπροξένα μ-
λὰς, καὶ ἐκέρδαινε ὅλο-
(Ὅμηρ. Ἰλιάδ. α. το-
γλυκίων ῥέεν αὐδῇ) τόσ-
ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτι ἂν εὐ-
φράτευμα, ἢ πόλις τῆς
ἐσυναριθμοῦντο τοῖς εἰρη-
ρύπυλος ἐξαίσιοι μάντεις
λονται, διὰ προφύλαξιν τ-
τὸν Μαχάονα υἱὸν τοῦ
καὶ τὸν ἀγχίνου Ἐπείον
πολέμου ἐφευρετήν. Δέν

μύων κρατῶντας μεθ' ἑσ
 Ἰλιάδ . α .) θυγατέρα
 πόλλωνος , ἥγειρε θανάτ
 ἕως ὅπου , κατὰ τὸν λόγον
 ὁ Ἀχιλλεύς ἔπειψε τὴν
 τῆς , καὶ κατεπράυνε τὴν
 πρᾶγμα τοῦτο ἐσκλήρυνε
 τίον τοῦ Ἀχιλλέως , ὅπου
 ὅποια τοῦ ἔλαχεν εἰς δ
 σθεῖς δὲν ἠθέλησε πλέον
 λογῆς μάχην .

Ἀλλ' ἐσυνέβη , ὅτι ὁ
 χιλλέως τὰ ὅπλα , διὰ νὰ
 μὴν ἔχοντας ὁμῶς τὰ πε
 Ἔκτωρ τοξεύωντάς του ,
 ἀπεθαμένον . Ὁ Ἀχιλλεύς
 τοῦ ἠγαπημένου του φίλου
 διὰ νὰ ἐκδικηθῇ μὲ τὰ ὅ
 φαΐσου . καὶ ἀπαντήσας
 φόνευσε , καὶ τὸν ἔσυρε τ
 ξῆς του τριγύρου τῆς χώρ
 κλου . ἔπειτα ἐπούλησε τὸ σ
 του Πριάμου , διὰ νὰ τὸ κ

κοπραγίαν, ὁ Πάρις τὸ
 ρος τοῦ ποδὸς, ὅπερ
 τῆς Στυγός.

Οὗτος ὁ θάνατος ἐτά
 Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι τοῦ
 κρωτήριον Σίγειον, ὅπο
 λοι πολλοὶ Ἥρωες. Ἦκ
 χόνεια μετὰ τοῦ Ὀδυσ
 λαμῶνος διὰ τὰ ὅπλα το
 πῶς ἔπρεπε γὰρ τοῦ δοθῆναι
 τὴν συγγένειαν. Ὁ ἀγχ
 μῶς τοὺς Ἀρχηγούς τοῦ
 προαίρετοι ταύτης τῆς
 τοῦ τὰ ἐπαράδωκαν. Ἐ
 παράφρων, ὅπου ἐφόνευε
 (Σοφοκλ. Αἴας μαστιγο
 νευε τὸν Ἀγαμέμνονα, κα
 ἀλλὰ ἐλθὼν εἰς τὸν ἑαυτό
 πον τῆς πράξεως, ἐφονεύ
 ποῦ τοῦ ἐχάρισεν ὁ Ἑκτο
 ροιμία. , Ἐχθρῶν ἄδωρ
 ἤγουν πῶς τὰ ὄωρα τῶν ἐ
 βλαβερά.

Ἱστορία τῆς ἀλώσεως

Η· Ἀγάπη καὶ εἰρήνη
Τρωαδιτῶν ἄλλο δὲν ἦτο
πατήσουν τοὺς Τρωαδίτας
προσφέρουν δωρεὰν τῆς
τὸν θυμὸν τῆς, ὡσὰν νό
τες τὸ Παλλάδιον. Ἐκο
νον ἔππου ὑπερμεγέθη,
(γεῖται ὁ Βιργίλιος) ἔκλ
τιωτῶν ἀνδρειοτέρων πα
παραίτησαν τὸ τεχνούργ
πόλεως, προσποιούμενοι
ἐκρύβησαν εἰς τὸ νησίον
ρήσουν τί ἔμελλε νὰ γέν

Ἐξῆλθον οἱ Τρωαδίτας
μακροῦ καιροῦ εὕρισκον
τόπους τῶν Ἑλληνικῶν
πουντές τὸ τερατῶδες ἄλ
φέρουν μέσα τῆς πόλεως
την, καὶ ἄλλοι δὲν συμ

Μὲ τὰ ὑστερα λόγια
 λίαν ἔκριναν πῶς ἔπρεπε
 πόλεως διὰ τὴν εἰσόδου
 ἐσπύδαξε μὲ ὅλην του
 γασίαν· ἔπειτα ἐπορεύθη
 καὶ νὰ εὐφρανθοῦν μὲ τὸ
 ἔως ὅπου ὁ ὕπνος τέλος
 Τότε ὁ Σίνων ἀνοιξε
 νὰ ἐξέλθουν οἱ στρατιῶται
 ἀναψε φωτίαν, διὰ νὰ ὁ
 σιν, καὶ οἱ Ἕλληνες πα
 νὰ μὴν ἀκουσθοῦν· λοιπὸν
 του τοίχου, καὶ τὸ πλῆθος
 τὰς γωνίας τῆς πόλεως,
 σουν τὴν χώραν·
 Ὁ Πύρρος διὰ νὰ ἐκ
 τρός του, ὑπῆγεν εὐθύς
 καὶ ἐφύνευσε τὸν Πρίαμ
 ἀπέναντι τοῦ θυσιαστήριου
 σε τὴν Πολυξένην διὰ θυ
 τὴν ἡγάπα· ἐπαράιτησε
 γυναῖκα τοῦ Ἑκτορός, τ
 θα, καὶ μετ' αὐτῆς ἐγέννη

τιον, ἀλλὰ μόνον μία μ
 βολικὸν πάθος, διατὶ ἐδ
 μοιον μὲ τὸν Ἑλενον υἱ
 καὶ ἐφυλάχθη ζωντανός

Ὅλαις αἰ εἰρημέναις
 Τρωάδους ἔφθασαν μετὰ
 περὶ τριακοσίους χρόνους
 Δαρδάνου. καὶ πρέπει
 ταύτην ὡς ἀληθῆ, μὲ ὅλ
 ξις μύθων, καὶ μὲ ὅλον
 πρὸς τὸ ρηθὲν ἄλογον
 νων ἔμπροσθεν τῆς Τρω

Δὲν λείπει ἄλλο νὰ
 βησαν τινῶν Ἡρώων Ἑ
 νὰ τελειώσωμεν τὴν ἱστορίαν
 καὶ κατὰληψιν τῶν Ποιητῶν

Εἶπαμεν πῶς ὁ Αἴας
 μῆσε τὴν Κασσάνδραν,
 τὸ ἄγαλμά τῆς Ἀθηνᾶς
 σθεῖσα διὰ τοσαύτην ἀλ
 τοῦ Διὸς τὴν χάριν, δι
 κυριεύσῃ τὴν ταραχὴν τῆ
 νους, ἔταν ὁ ρηθεὶς Αἴας

Προειδῶνες γὰρ τοῦ θυσιάζειν
 τῇσιν ἐμβαίνοντας εἰς τὴν
 ἀπὸ τὸν κίνδυνον. ἀλλ'
 ὁ πρῶτος ὅπου ἀπάντησε
 λῶντας γὰρ τὸν θυσιάσῃ
 πίους, οἵτινες θέν ἐδύνον
 σον ἀπάνθρωπον.

καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν

καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν

καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν

καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν

καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν

καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν

καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν

καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν

καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν

καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν

καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν

καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν

καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν

καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν

καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν

καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν

καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν

καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν

καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν

Ο Ἄγαμέμνων γυρίζων
 Τρώαδος γεμάτος ἀπὸ
 εἰς τὸν οἶκόν του ἐχθρούς
 νους ὅπου εἶχε νικήσῃ.
 μετὰ τὴν ἄνομον συνουσίαν
 τὴν ἀπουσίαν τοῦ Ἄγαμέμνων
 ὅπου τὸν ἐπιβουλεύοντο,
 του, καθὼς εἶπαμεν εἰς
 παρόντος βιβλίου.

τοῦ ὁποίου ζήσας πάντοτε
 τὸν ἕτερον, ὁ Πυλάδης
 τὴν ἀφορμὴν ταύτην πόσει
 Ὁ νόμος τῆς χώρας
 τοὺς ξένους ὅπου ἀπαντᾷ
 ἐπάνω τῶν θυσιαστήριων
 ποίαν δὲν ἐθυσίαζαν ἄλλ
 σαν ὁ Πυλάδης καὶ ὁ Ὀ
 τοῦ Θόαντος ἀρχιερέως
 τὴν ζωὴν ἑνὸς τῶν δύο,
 πον τὸν ἐπίλοιπον. Ὁ Ὀ
 ἕνας ὅσεν δύναται θέλει
 νὰ φυλάξῃ τοῦ συντρόφου
 ἐπάνω τοῦ Ὀρέσου, καὶ
 νείας, ἣ ὁποία ἦτον ἱέρια
 θεῖσα Ἰφιγένεια, ὅπου ἦ
 ρέσου, τὸν γνωρίζει ἀθ
 καὶ οἱ δύο νὰ ἐλευθερωθοῦν
 ἔκριναν λοιπὸν ἀναγκαίως
 σκληρὸν θόαντα, καὶ τότε
 τῶν, καὶ ἔφυγαν μὲ τὸ ὄ
 ἔκρυψαν μέσα εἰς δεσμὸν
 ἐπωνομάσθη Φασέλις, μ

μιωτέρους της Θησαυροῦ
 παιδίου, καὶ τὸ ἔθαψεν
 διὰ ν' ἀποκτήσῃ τὸν πλ
 ἀποκρύπτουσα τὴν θλί
 ἐμήνυσσε πῶς εἶχε καὶ α
 παραδῶση, θέλουσα μ
 τὸν σύρῃ πρὸς ἑαυτήν.
 σωρ ἔφθασεν ἔμπροσθέν
 ὀφθαλμούς· μὴ δυναμέν
 χὴν κατὰσασιν, εἰς τὴν
 τῆς ἐθανατώθη, ἀγκαλὰ
 φει πῶς ἐλιθοβολήθη ἀπ
 ἐτύφλωσε τὸν βασιλέα, κ
 γινε κύων· δηλαδὴ σκύλ
 Ὁ ταλαίπωρος Ὀδυσσεύς
 γυναικὸς τόσον ἀξιοπρεπ
 νόμιζε κάλλιον ἀπὸ ὅσα
 παγὴν εἰς τὴν Τρωάδα·
 καὶ ἄλλας δυσυχίας· ἐπ
 Ἰθάκην, ἐφέρθηκεν εἰς
 τῶν Λωτοφάγων, οἵτινες
 τὸν, οὕτως ἐκαλοῦντο·
 σέως φαγόντες ἀπὸ το τοιοῦ

τας· οἱ Λαισρυγένης
 ἔθνη βάρβαρα, καὶ ἀν-
 θῶς (Γεωγραφ· Μελετ
 ὑπερμεγέθη κόκκαλα, το
 σον εὐρίσκονται· ὁ βασι
 ματι Ἀντιφάτης ἐκατά
 δισσέως, καὶ ἐβύθισε
 τοῦ Ὀδυσσέως.

Τοῦτο τὸ συμβεβηκὸς
 φύγη, καὶ ἔφθασεν εἰς
 Κίρκη θυγάτηρ τοῦ Ἡ-
 τῆς Σαρματίας· ἦτον
 φαρμακεύτρια, δοκιμάζο-
 κων εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς
 ὀφρατῆς, διὰ τὰ βασιλεύ-
 λοιπὸν, καὶ ὑπῆγεν ἐπὶ τὴν
 πλησίον τῆς Τοσκάνης·
 ψε τινὰς τῶν συντρόφων
 ραν· ἀλλ' ἡ μάγισσα τοῦ
 καὶ εἰς ἄλλα διάφορα ζ-
 να ποτὸν, ἀντὶς διὰ ὀφρα-
 εὐρέθη παρὰ μόνον ὁ Ε-
 τοῦ ῥηθέντος ποτοῦ, καὶ

σουν εἰς τὸ κατάρτι τοῦ
 κλείσουν τὰ ὦτα μὲ κηρίον
 ἀπὸ τῆς ἁρμονίας τῆς θαλάσσης
 ἐπροσθέσαμεν πῶς μετὰ
 καὶ Χαρίβδews, ἔφθασαν
 Ἀπάντησαν ἐκεῖ τὴν Φαιάκων
 λίου· ὅπου ἔβασκε τὰ πλοῖα
 φρόνιμος Ὀδυσσεὺς ἐπὶ τὴν
 τῆς δώσης οὐδεμίαν πείραν
 τῆς Κίρκης, ὅμως αὐτοὶ
 καὶ βλέποντες τὸν Ὀδυσσεὺς
 σταν ἐπᾶνω εἰς ἐκεῖνα τὰ
 πράγματα τοὺς ἐπράξεν ἡσέ
 ἐκεῖνα τὰ κομμάτια, ὅπου
 πάνω εἰς τὴν φωτίαν, ἔβασαν
 ραῖς, ὅπου εὐθύς ὑπήγαγον
 ράβι· καὶ ὅταν ἔφθασαν
 μέγαν κίνδυνον· καὶ ὅλοι
 σέως, ὅς τις ἔπιασεν ἕνα
 τόσον ἐπιδεξέσθῃ, ὥς τε
 Ὀγυγίαν, ὅπου ἡ Νύμφη
 κραν φιλοφροσύνην, καὶ τὴν
 ἔπειτα τοῦ ἐχάρισεν ἕνα κ

τουτα διὰ τὸν ἄνδρα τὴν
ἐλπίζουσα πάντοτε τὴν
καιρὸν ἔμπροσθεν χωρὶς
φάνη ἓνα λιόπανον, τὰς
λύντης ὅταν τελειώσῃ τὴν
κρύνη τὸν καιρὸν, ἐξέκ
ποῖον ἔκαμνε τὴν ἡμέραν

Ἔως τόσον ὁ φρόνιμος
ρη τρόπον διὰ νὰ γένη γ
τὸν οἶκόν του μὲ ἀσφάλει
ἀγαποῦσαν τὴν γυναῖκά
σου, ἡ Ἀθηνᾶ τὸν ἐσυμ
ρικός· καὶ τοιουτοτρόπως
υἱόν του Τηλέμαχον, καὶ
τῆς οἰκίας του, καὶ ἔγι
θειάν τους ἐφόνευσεν ὅλ
δὲν ἐνεμπιστεύετο, καὶ ἀπο

Μὲ ὅλαις ταύταις τα
εἰς ἀνάπαυσιν, ἐπειδὴ ὁ
ὅτι ἓνας του υἱὸς ἔμελλε
φύγῃ τὴν τοιαύτην δυστυχ
εἰς τόπον ἔρημον· πλὴν
ῥωῦ μετὰ τῆς Κίρκης ἐ

τος . ἄλλοι πάλιν ἤκολο
 τοῦ Ἑκτορος , (καθὼς τ
 σότερον μέρος ὑποτάχθη
 χιστου , καὶ τῆς Ἀφροδίτ
 τόπον . αὐτὸς ἔλαβε δια
 θυγατέρα τοῦ Πριάμου .
 Ὁ Ἀντήνωρ μέ τὴν Σ
 ὀριατικὸν πέλαγος , ὅπου
 πος τῆς Βενετίας . Ὁ Ἀ
 κεινῶς Πάδοβαν .
 Ὁ Φράγκος ὑπῆγε να
 νου ποταμοῦ , καὶ ἐπέ
 λέγουσι πῶς οἱ Γάλλοι πα
 κοι , καὶ κοινότερον Φραν
 Ὁ Αἰνείας ἀφ' οὗ ἐστ
 τὰ λείψανα τῆς κεκαυμέν
 χασε τὴν γυναῖκά του Κρ
 τοὺς ὄμους τοῦ Ἀγχίστην
 τας διὰ χειρὸς τὸν υἱὸν τ
 Ἀντανδρίαν πόλιν τῆς Φ
 Ὀρους Ἰδῆς, ὅπου ἤνυρε
 πρὸ εἴκοσι καράβια , ἔτοι
 ὑπῆγε πρὸς τὰ πλευρὰ τ

φθάνει ἕως τὸ Δρέπανον
 λίας, ἀφ' οὗ ἐπέρασεν ἐ-
 κλώπων, ἀπὸ τοῦ ὁποῖο
 λαίπωρον σὺντροφόν τοῦ
 οὗτος διὰ κακὴν τύχην π

Ἐνταῦθα ἐκακοπάθη
 τῇρ του Ἀγχίσης διὰ τὸ
 ζῶν του. Ἐκ τοῦ ἄλλ
 τὴν βοήθειαν τοῦ Ἀκέρ-
 ὃς τις ἐφιλοδώρησε τὸν Α
 ἄλλα χαρίσματα εἰς τὸν

Τότε ἡ θεὰ Ἥρα διὰ
 δίτας, ἐσάθη αἰτία, κα
 ἀνέμων διὰ νὰ ταραῖξουν
 καταποντισμόν. ἀλλ' ὁ
 Αἴολος χωρὶς τὴν προσ-
 τοσοῦτον θόρυθον, ἑκατο
 λὰ καὶ τὰ καράβια ἔμειν
 μένα τῆς Ἀφρικῆς, πλη
 χρόνους ἀφ' οὗ ἐξῆλθον τ

Πρέπει τώρα νὰ σημει-
 τηρ τοῦ βασιλέως τῆς Τ
 ρον μετὰ Σαχαίου, βλέπ

ῥηθεὶς βασιλεὺς ἐλυπήθη
 ὁ Αἰνείας μετὰ τινα
 τοῦ Διὸς νὰ παραιτήσῃ τ
 θήσῃ τὴν τύχην του, ὅπο
 λίαν, καὶ ἡ Διδώ μὴ δυνα
 μηκ του, μετὰ τοὺς ἐλέγχ
 ὡς ἀπηλπισμένη, ἀνέβη
 καὶ ἀπέθανεν, ὅταν ὁ Αἰν
 γος. (οὕτω γράφει ὁ Βιργ
 τοῦ ποιήματός του.) εἰς τ
 ὁ Αἰνείας ἀπελθὼν ἀπὸ
 τῶν ἀνέμων εἰς τὴν Ἀφρικ
 θέχθη. ἔπειτα εἰς τὸ ὅ
 τὴν κατάπτωσιν καὶ κατὰ κ
 τὸ τρίτον φανερῶνει τὰ ὅ
 ὁδοιπορίαν ἀφ' οὗ ἐξῆλθε
 φθασεν εἰς τὴν Σικελίαν.
 τῆς ἀνεμοζάλης ἐρρίφθη δ
 Καρχαδόνος. καὶ τότε τιμ
 πατρός του Ἀγχίσου μὲ δα
 ὠραίαις, ἐπαράτησεν εἰς
 τοὺς ἀνθρώπους, ὅπου ἦσ
 μον, καὶ πάλιν ἄρχισε τὴ

Ἡ' ῥα ἔλαβε τόσῃν ἐνόχλῳ
 ὅπου ἐκάλεσε τὴν Ἀλκίον
 Ἀ' δ' οὐ διὰ ν' ἀνάψῃ τὸ πῦρ
 φθείρῃ τὰς βουλὰς τῶν Τρῶν
 Καὶ κατ' ἀλήθειαν ὁ
 σάν του τὴν δύναμιν ὁμο
 σον ὅπου ἡ δύναμις τοῦ
 καὶ ἄνιστος· διὰ τὴν ὅπου
 λὴν ἀμφιβολίαν· πλὴν
 παράγγειλε νὰ προχωρή
 ποῖον ὕστερον ἡ Ῥώμη ἐκ
 Ἐὔανδρον, μετὰ τοῦ ὅπου
 θείας παρ' αὐτοῦ· μαλιστα
 Παλάντιος ἠθέλησε νὰ γε
 νώσῃ μὲ τοὺς Τρωαδίτας
 πραγμάτων ἐπορεύσθῃ ὁ
 του συνδρομὴν τοὺς Τυρρῶ
 ναντίον τοῦ αὐτῶν βασιλ
 τε κατ' αὐτῶν σκληρότητι
 σόμα καὶ κάθε μέρος τῶ
 μὲ τὸ σόμα καὶ μέρη τ
 ος, διὰ ν' ἀποθάνουν
 τοῦτον· ἄλλοι λέγουσι

δικήθηκε διὰ τοῦ θανάτου
σου τοῦ υἱοῦ σου. Ἡ κ
σκων ἐβοήθει πολλά τὸ
ἑποία πρὸς τὰ λοιπά τῃ
ναιότητα τοῦ λέοντος,
δρόμον, ὥστε ὅπου δὲν
θῇ εἰς μίαν μάχην, καὶ
δυνατὰ τῶν Ῥουτούλων τ

Ὁ Αἰνείας ἐπληγώθη
Ἀφροδίτῃ μὲ τὸ φυτὸν καὶ
θεράπευσε, καὶ τόσον ἐμφ
τροφοί, ὅπου ὁ Τοῦρνος
τὰ πράγματά του ὑπήγαγε
καὶ τὸν καλέσῃ διὰ μίαν
τέλος αἱ τοσαῦται διαφω

Ὁ Αἰνείας μὴ ἐπιθυμ
σώτερον ἀπὸ τοῦτο, ἐδέχθη
νομαχίας τὸν ἐφόνευσεν.

Λαβινίαν, ἐκυρίευσεν τὸ β
ζει, καὶ σφερέωνει τὸ Λαβ

Ὁ υἱὸς τοῦ Ἀσκάνιος ἐγι
ἔκτισε τὴν Ἄλβαν λόγγαν
νομάσθησαν Ἀλβανῖται,

Λέγουσι λοιπὸν οἱ πατέρες
 πατὴρ τοῦ Κρόνου, δαίμων
 τοῦ οὐρανοῦ. διὰ τὸ ὅτι οὐρανὸς μὴ
 ἔχει χρῆσιν μέτρου διὰ
 τῶν πραγμάτων, ἐπειδὴ
 ταχύτητα. πρὸς τούτοις
 ὅσα βλέπομεν, καὶ γίνονται
 ἐμπόδια ὅπου συμβαίνουσι
 φέρεται εἰς μορφήν γέροντος
 δρεπάνου, διὰ τὸ ρίπτει καὶ
 πίνοντας τοὺς λίθους, καὶ
 τοὺς τέκνα τοῦ
 οὐρανοῦ, καὶ τὰ τέκνα τοῦ
 οὐρανοῦ.

Δεύτερον οἱ παλαιοὶ
 μὲν δύο πρόσωπα, μᾶς
 βασιλέως, ὅπου προβλέπει
 τὰ περασμένα, διὰ
 τοῦ κειμένου.

Παρομοίως ἕνας ἄνθρωπος
 τὰ ὅσα εἰς τὸν κόσμον γίνονται
 ὥστε νὰ δείχῃ κόπον τινὰ
 γύμνη. ὅς τις εἶχεν ἕνα
 πρὸς τὰ ἔσθλα.

Σολογοῦσαν, πῶς ὁ αὐτὸς
 οὐρανὸν εἰς τοὺς ὠμίους τοῦ
 πρὸς, καὶ ἐφευρετῆς τῆς οὐρα-
 νίας. Ὁ Ἄργος πάλιν ἐκτίσ-
 σεν ἐκ τοῦ ὀνόματός του
 σιλεὺς μέ ἄκραν ἐπιμέλ-
 λυόφθαλμον.

Εἶπαρμεν εἰς τὴν ἰστορίαν
 νιζε τὴν ιδέαν μεγάλου
 τὸν Πήγασον ἄλογον πτε-
 ρὰ τὸ καράβι σολισμέ-
 ἐπάνω τοῦ ὁποίου ὁ Βε-
 τῆς Χιμαίρας. Τὰ πτερά
 τὰ πανία τοῦ καραβίου,
 σιν, ὅταν ἠθέλησε νὰ ἐξε-

Τὰ ὅσα ἐμυθολογοῦσαν
 Δαιδάλου Ἰκαρον, καὶ
 τὸν ὑπερήφανον καὶ ματα-
 καὶ τὰς Ἀρπυΐας ἐννοοῦσαν
 Σολογία τῶν Σειρήνων π-
 τρυφήν. Τὸ ἔρνεον ὅπου
 θεῶς, ἦτον σύμβολον τῆς
 ἀνθρώπου, ὅπου ἔχει ἄν-

θα του, ὠρέγετο καὶ
μετεβάλλθη εἰς τὸ ἄν
μὲ πολλὴν εὐφραδίαν τὸ
πος εἰς τὰς εἰκόνας του
ἐκφράσεις του.

Εἰς τὸ πέμπτον κεφ
τητα τοῦ Μαρσύου, καὶ
θα νὰ φανερώσωμεν κα
μυθώδεις ἀπολόγους, ο
ῦ ποῦ ἐνδυμένος μὲ ἄλλο
τον καλλίτερος ἀπὸ τ'
ἄρπαξε τὰ πτερὰ της,
των, ὥς τε ὁ κολοῖος εὐ
φαιὸς γαῖδαρος τῆς Ἀρκ
ρὸν τὸν ψάλτην, οἱ ἄλλοι
τον δοκιμώτερος τῶν ἄλλ
ῆσαν θαυμάσιαι. πλὴν
μεν τὴν χρῆσιν, ὅπου
τοὺς μύθους.

Θέλωμεν κατὰ τὸ πα
λαιοὶ φιλόσοφοι θέλοντες
δυσφημίαν τῆς θρησκείας
πιθεῖξουν ὡς ἀλληγορία

οὐδὲ ἄλλα εὐμορφῇ προτε-
 ρίσκοντο πάντοτε, τότε
 προσκυνοῦσαν τοὺς ἁγί-
 ος, καὶ προσνέμοντες
 ἐπρόσφεραν πρὸς τοὺς
 κυρίευαν.

Παρομοίως καὶ οἱ
 Βάβαλ, ὅς τις ἐκαλεῖτο
 βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων
 σορίας τοῦ προφήτου
 Βαβυλωνίων κατὰ τὴν θρη-
 σκαίαν τοῦ Βήλου τὸ εἶδωλο-
 κοντα, τὸν ὁποῖον ὁ Δα-
 νιὰ τοὺς μάθη ποῖος εἶ-
 εἶπαμεν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς

Τὸν καιρὸν, ὅπου οἱ
 τοι ἐν πάσαις ταῖς ἐπισ-
 τερὰς τὸν Θεὸν Ἀπιν, ὁ
 μοιος τοῖς ἄλλοις, κα-
 γλῶσσαν, ἔχων ἐν ἑαυ-
 τῷ πῶς ὁ βασιλεὺς αὐτῶν
 βάλθη εἰς βοῦν μετὰ
 σι τινὲς πῶς ἐπεκράτησε

ὅσοι δὲν ἔπεφταν εἰς τὸ
 ὀλιγώτατοι, καὶ μικρᾶς
 τὸν δρόμον τοσούτων ἀνθρώπων
 ἐπαρομοιάζαν τοὺς προ
 καταφρόνησιν τοῦ νομίμου
 ποτάσσονται εἰς ἄλλον τι
 παρὰ τοῦτον τυφλότητα
 εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον . το
 μενοι τὴν προσκύνησιν

Τέλος τοῦ δ

ταῖς ἱκεσίαις· πρὸς ῥέχον
 πηγὴν παντὸς ἡμετέρου
 μεγαλοπρέπειάν του· καὶ
 σφῆρε τὰς θυσίας, ὡς ἀν-
 σερρον τέλος ὅλων τῶν κτι-
 τεξούσιον κύριον τῆς ζωῆς
 αἰτίαν ταύτην τοῦ ἐγείρω-
 ῖν ἑορτᾶς, τὰ πάντα διὰ ν-
 εἰς πράξεις, ὅπου ἀποβλ-
 του, καὶ ἡ εὐλάβεια τῶν
 νὰ φερώμεσθαι μὲ προθυ-

Οἱ δαίμονες ἀφ' οὗ ἔγιν-
 τῆς γῆς, ἐξορίσαντες τὴν
 καὶ λαβόντες αὐτοὶ τὴν π-
 ἀγάλματα ὡς θεοὶ, ἀπόκτι-
 νόμια, καὶ κάθε δίκαιον

“Ὅλα λοιπὸν τ’ ἀνάθη-
 καθολικαῖς, ὅσον καὶ ἰδι-
 αὐτοῦς, οἱ ναοὶ ἐκτίζοντο
 αἱ θυσίαι μὲ ταῖς ἑορταῖς
 δια δημόσια, καὶ ἄλλαι
 καθὼς θέλομεν ἀποδείξει
 βιβλίον, ὅπου εἶναι τὸ τέλ-

ἐγνώριζαν ἄλλους Θεοὺς
 Θεόν, τὸν μόνως ἐνδοξάζοντα
 ἐκρατοῦσαν καὶ ἐπίστευον
 Θεοὺς, μεταβάλλοντες
 ῥῶν τοὺς.

Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ
 μιλοῦντες, τὰ εἰδῶλα
 πραγμάτων, ἀλλὰ ψευδο-
 στευομένων ὡς Θεῶν ἄλλοις
 τὴν ἑλπε καὶ ὁ Ἀπόστολος
 ὅτι οὐδὲν εἰδῶλον ἐν κο-
 τερος, εἰμὴ εἷς. λοιπὸν
 ρασαίνουσι πρόσωπα,
 δὲν εἶναι κατὰ φαντασίαν.

Πρὸς τούτοις ἀκόμι
 πλάνη δὲν εὗρίσκετο μόνον
 ὀλίγοι μόνον ἐπιστήμονες
 το μαρτυρεῖται παρὰ τῆν
 πους, καὶ παρὰ τὴν σοφίαν
 ἐλέγχει τοὺς εἰδωλολάτρους
 „Τὰ εἰδῶλα τῶν ἔθνων
 „χειρῶν ἀνθρώπων. ὅτι
 „σιν. ὁφθαλμοὺς ἔχουσιν

ἔρῃσιν, μόνον πῶς τὰ
 τοὺς ἦσαν ἢ ἐκ λίθου,
 οἱ παραιτήσαντες τὴν
 σάν. Ὁ Τρισμέγιστος
 γουστῖνος, ἐπίστευε, πῶς
 πόντως ἐγίνετο, ἢ διὰ
 σθῆ τὸ κακὸν ὅπου ἐδύν
 θέντω σύνοδος, συνελεύ
 πῶς οἱ ἐθνικοὶ ἔθεταν π
 ὄωλα, γνωρίζοντες εἰς α

Τὴν παρατήρησιν τα
 τὰ πάροδον δι' ἀντίρρησιν
 Καλουίνου, ὅς τις διδάσκει
 ται τοὺς ἐθνικοὺς, προσ
 σκυ, ὑποθέτοντας πῶς α
 ὄωλα, παρὰ μόνον ὡς π
 ἔδω ἤμπορεύσαμεν
 πλέον περιβόητα εἰδῶλα
 τὸν Κολοσσὸν τῆς Ῥόδ
 φέσου, τὴν Ἀθηνᾶν, ἢ
 τὴν Θαυμαστὴν εἰκόνα ὑ
 μένην. ἀλλὰ ταῦτα χρ
 καὶ ἐξετάζοντές τα. ὅτι

Τὸ τρίτον θαῦμα ἦσθε
 δυσμετρήτου ὕψους, μί-
 διάστημα εἴκοσι χρόνων
 καθὼς λέγουσι.

Τὸ τέταρτον ἐξάθη
 λέως τῆς Καρίας, κτισ-
 μισίας τῆς γυναικὸς τοῦ
 ἐτυναριθμήθη μὲ τὰ ἄλ-
 λ' ἑρπον ἐπεκράτησεν ἐκ
 ζωνται Μαυσωλεῖα τὰ λα-
 βασιλίσσης ταύτης πρὸς
 περβολικὴν, ὅπου ἐσυγκέ-
 κεκαυμένου σώματος, κα-
 ὡς παρακαταθήκην πλη-

Τὸ πέμπτον λέγεται
 τοῦ ὁποίου ὠμιλήσαμεν.

Τὸ ἕκτον ὁμολογεῖται
 Διὸς, ἐξ ὕλης χρυσοῦ,
 ρὰ Φειδίου· καὶ τοῦ οὐ-
 οὔτως ἄμετρον, ὅπου ὁ
 ἀλλ' ὀρθόν, ἀδυνάτως ἐ-
 γράφει ὁ Στράβων.

Ἀλλὰ τὸ ἑβδόμον τῶ

ῥήριον ἐκαίοντο μόνον
 Ἐσυνήθιζαν ἐκεῖ τινος
 προσκεφάλαια, ὅπου ὄνομα
 νότερον, ἀκουμπησῆρια,
 κάθισμα, καὶ διὰ τράπεζας
 τοὺς θεοὺς. Τοὺς ὑπηρέτας
 ἐκάλουν Ἐσιάτορας. καὶ
 ἐθνῶν ἦσαν ἀναίσθητοι,
 γουν, οὔτε νὰ πίνουν, καὶ
 τοῦ βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος
 πᾶσα ἡ ῥηθείσα ἐτοιμασία
 λειαν μεγάλην εἰς τοὺς πα-
 γὰν καὶ ἐχαίροντο ἀντὶ
 καὶ λίθοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Περὶ τῶν θυσιῶν, ὅπου

τοὺς ἱερεῖς

Οἱ δαίμονες ἐχθροὶ τοῦ
 θεοῦ εὐχαριστοῦντο οὔτε
 οὔτε διὰ πάσης φύσεως ζώων

πάντας τοὺς φίλους, ἔπει-
 κείνους ὅπου ἐδιώριζαν, τ-
 μνοῦσαν ἀπὸ τὸ ὕψος ἐν-
 Οἱ Καῖσαρ εἰς τὰ ἐδικά-
 περὶ τῶν Παλαιῶν τῆς
 μίαν εἰκόνα, ἣ ἄγαλμα
 καὶ τὰ ἐγέμιζαν ἀπὸ ζω-
 τοὺς κάψουν ἔμπροσθεν τ-
 ἐνόματι Ἀλέξανδρος ἀπ-
 ρίτινος Ἀριστομένους, ὃ
 ἐθανάτωσε τριακοσίους ἀν-
 Πολλοὶ ἐθυσίαζον τὰ τ-
 νηθισμένον σιμὰ εἰς τοὺς
 λαισίνην. Ἡ Θεία Γρα-
 τας, διατὶ τοὺς ἐμῖνον
 τὰ παιδία τοὺς ἕως νὰ κα-
 τές τα μέσα ἐνὸς χαλκίνο
 πεπυρωμένου. καὶ τὴν ὥρα
 τα εἰς τὸν τρόπον τοῦτεν.
 γας, καὶ τύμπανα, ἣ
 ἀκούωνται μὲ τὸν τοιοῦτον
 λαιπῶρων ἐκείνων.

Ὅλοι ἔρριπτον τὰ παι-

εἰς τὴν μάχην ἀπέθανε·
 γὰρ τοῦ καμῆ βοηθοῦς
 ῥηθεῖσα ἱεροπραξία τόσῃ
 ὅπου δὲν ἀπέθνησκε τινα
 κρατίας, οὔτε τῶν βασι-
 ζωῆς πολλῶν χιλίων ἀθλῶν.

Αἱ τοιαῦται παλαιαὶ
 ἐγίνοντο διὰ τὸ καλὸν τοῦ
 διατὶ ἐκαθαίροντο αἱ ἄρ-
 φέροντο ἑκατοντάδες διὰ
 μένη Ἑκατόμβη· ἀλλὰ
 παριθμοῦντες τὰς τοιαύ-
 ξει ταῖς κυριώτεραις θυσί-
 ας· Ἐν πρώταις λοιπὸν ἐδ-
 ὅπου ἦσαν ἀρμόζοντα πρὸς
 ἐζήτα ζῶα ὀρμητικὰ, κα-
 ταῦρον, ἢ ὁποῖα θυσία ἔ-
 Δία· Ὁ Ποσειδῶν ἐδέχ-
 τε τὸν ἵππον· ὁ κριὸς δὲ
 διατὶ φθείρει τὰς ἀμπέλας
 φέροντο τῆς Δημήτρας
 τῆς Ἀρτέμιδος· ἢ αἶγα
 τὰ ἐξῆς·

ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἦσαν
 ἐλέγετο σροφή, ὅπου ἔφα-
 τολῆς πρὸς τὴν οὐσίαν. ὁ
 καὶ ἐπορεύοντο σρεφόμενοι
 τολῆν. ἔπειτα ἐπαύοντο
 ψάλλοντες τὴν ἑπωδον,
 Πρὸς τούτοις ὁ Θυσιαστής
 κριβῶς εἰς τὴν ἐργασίαν
 ὡς, ῥάγγελλε με τοὺς λό-
 ὡς, πρᾶττεις. καὶ ἀπ' ἀρ-
 ὡς, πείκετε. διδάσκοντας
 μεγάλην σιωπὴν.

ΚΕΦΑΛΑ

Περὶ ἱερέων

Δὶα νὰ γίνεται ἡ τῶν
 τέρα, ἦσαν πάντοτε ἱε-
 ρείαν τῶν Θεῶν, ὅπου
 πράγματα.

Οἱ Κούρητες, ἢ Κορύ-
 λαι τῆς Φρυγίας, ἦσαν

τες, ἤτοι πηδῶντες, κα-
 τὰρι καλούμενον Ἀγκίλη
 ὅπου ἦτον ὡς Ἀρράβων
 θεοὶ ἐπαγγέλλοντο πρὸς
 καὶ χωρὶς νὰ περιττολογῇ
 ἱερέων, σειμειῶνμεν ὅτι
 τὸ ἱερατικὸν ἀξίωμα, οἱ
 γασίαν ταύτην, καὶ ἦτο
 διαΐζουσα τῶν βασιλέων ὅ-
 το ἀμφιβάλλοντας ὁ Νο-
 μὴ εὐρίσκοντο ἀρκετοὶ δὲ
 πῶς αἱ φροντίδες τοῦ πο-
 τῆς πολιτείας ἐδύνοντο νὰ
 την προσοχὴν, ἐδιώρισε
 τις εἶχε τὸν τόπον ἀντὶ τῆς
 λατινικῶς Φλάμεν, καὶ κ
 Πιλεάμεν, ἀπὸ τὸ Πιλίο
 ὅπου ἐφόρει. καὶ κάθε ἱε-
 μασίαν, ὅπου ὑπηρέτα.
 Φλάμεν τοῦ Διὸς, ὁ ἱε-
 Ἀρεος.

Ὁ ἱερεὺς τοῦ Διὸς ἦτο
 ξίαν, καὶ αὐτὸς μόνος εἶ-

ἔμπροσθεν τινὲς θυσίας
τοὺς πόδας του, καὶ τὸ
βάρεμα, ζητῶντας ἀπὸ τ
μναν τὸν πόλεμον, νὰ
ἐσυνέβαινεν εἰς τὸν φονεὺ

Πρὸς τούτοις εὕρισκον
ποίων τὸ χρέος ἦτον διὰ
ἢ νὰ καταλαμβάνουν τὴν
συμβουλεύοντο διὰ κἄμμι
λοι ἐτεκμαίροντο καὶ ἀπεί
χνα τῆς θυσίας, καὶ ὠνο
καμνόν τὸ ἀπείκασμα ἐκ
νέων. καὶ διὰ νὰ εἰπωῦ
ἐποῦ ἔνταῦθα ἐφυλάττε
ξέκη ἐπάνω εἰς τόπον ὕψ
κρατῶντας εἰς τὴν χεῖρα
βλήν, ἐποῦ ὠνομάζετο
ἦτον, τὸ νὰ διαγράφη κ
καλούμενον Τέμπλον, ἢ
ποῖα ἀπαντοῦσαν, ἔδι
πράγματις, καὶ τὰ ἐκά
λα ὅπου ἐδηλοποιούσαν τ
ἐκαλοῦντο λατινιστὶ Ὅσκι

λά πράγματα, μάλιστα
καὶ τὰ ἐξαίρετα μυστήρι
κοὶ κωφοὶ καὶ τυφλοὶ δὲ
εἰμὴ μόνον ἐκ τῆς διδο
ταν ἤρχισαν τὴν παραίτ

“Εως ἐδὼ ἡμεῖς δὲν
τοὺς ἱερεῖς τῆς παλαιᾶς
λοι παρὰ τοῖς Ἑλλησι,
Ὁ Σικελιώτης Διόδωρος
ὑπομνήματα, ὁ Στράβων
τῶν Δρουϊδῶν, ἡ Δρουϊδα
σίαν ἐπᾶνω εἰς τὰ ὅσα ἤ
καὶ ἦσαν τόσον σκληροὶ,
θρώπους εἰς τὰ θυσιαστή
σίαζε τὸ τέλος τοῦ χρόνου
ζαν ἱξὸν τῆς ὀρυθὸς μὲ π
προσφέρουν τοῦ Διὸς, πρ
τὴν τοιαύτην ἱεροπραξίαν
τὸν ἱξὸν τὸ νέον ἔτος.

Εἶχαν εἰς χεῖράς των τ
τινες ἔμενον ὑποκάτω τῆς
σι χρόνους, μανθάνοντες
χων, καὶ μὴ ἔχοντες ἐλ

παμμεν εἰς τὸ πρῶτον, καὶ
 μενοὶ τὰς ἐορτὰς τῆς
 ἄλλων παρομοίων. εἰς τὴν
 χαν ἐδῶ, καὶ ἐκεῖ μὲ οὐ
 θῶς ἔλεγον, μετὰ τὴν
 Περσεφόνης, ἔτρεξε τοιο
 μον ζητοῦσα νὰ τὴν εὕρῃ
 λεως τῆς Ἀττικῆς ἐδιώρ
 αῖτινες ἐτελοῦντο μόνον
 πραττον ἀπείρους ἀσεμ
 τὸν σκοπὸν τῆς ἡ Δήμητ
 περὶ τῆς θυγατρὸς τῆς,
 ψωμεν τὰ ὅσα ἐγίνοντο ε
 ζετο ἡ ῥηθεῖσα ἐορτή. κα
 μα νὰ παραστήσωμεν χα
 αὶ ἀρχόντισσαι τῆς Ῥώ
 τὰς τῆς Ἀφροδίτης, κα
 τῆς Ἀθηνᾶς, ἡ ὅποια ἦ
 ρικοὺς τόπους αἱ παιδοπ
 το ἕως ὅπου μετ' ἀλλήλων
 τὴν ἐορτὴν τῶν Λυκαίων
 θοὺς γυμνοὶ μὲ δέρματα
 δὴ ἄλλαις φοραῖς ὁ λαὸς

Οὕτω καὶ τὰ ἄλλα
 τιμὴν τῶν Θεῶν τοὺς, ὅ-
 τέστιν ὁποῦ δὲν εἶχον χρ
 καὶ οἱ Θεοὶ καλούμενοι
 Θρωποι, τοὺς ὁποίους ἐσ
 κάμνοτές τοὺς τὴν ἀποθ

Ἡ ἀποθέωσις ἦτον ἰε
 Ρ' ὤμην, διὰ τῆς ἀποίας
 των. Ὁ Ῥωζῖνος, με
 τὴν περιγραφὴν. λέγει
 τὸν βασιλέα κατὰ τὸ κο
 του ἀπὸ κερὶ πρὸς τὴν
 κλίνης ἐλεφαντίνης μεγα
 διάστημα μιᾶς ἐβδομά
 καὶ τὸν κῦρισκαν ὡσάν ν
 ἄρχοντες ὅλοι τῆς γερο
 μένοι μὲ λυπητερόν ἔνδυ
 ἐπιστεύετο ἀπεθαμένος,
 τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐστ
 πάγγελμά τοὺς ὅσοι εὐρί
 ριον. Ὅς τις πάλιν ἐθι
 βαινεν εἰς τόπον ὑψηλόν
 ἦτον κατασκευασμένος ἀπ

ΚΕΦΑ

Τὰ παίγνια τῆς Ἑλλάδος

ΤΑ παίγνια καὶ μάχαι
ἐγρυμνάζετο παλαιόθεν,
καταστήσουν τοὺς ἀνθρώ-
πων, ἢ διὰ τὴν χαρὰν
διὰ τιμὴν τῶν θεῶν, π-
τοιαύταις χαραῖς. διὰ τ-
λείωναν εἰρὴν μὲ θυσίαις
ζον εἰς τοὺς ναοὺς των δ-
κει ὁ ποιητὴς Ὅμηρος,
ἐπαίζον μὲ τοὺς κύβους
τῆς Ἀθηνᾶς. Ὁ Παλα-
κίαν τῆς Τρωάδος ἕνα
χικὴν ἀνεσιν τῶν στρα-
πολεμικῆς δεξιότητος.
τὰ πράγματα, καὶ τὸ
τὸν κοινὸν λαόν, καὶ τ-
τέρους ἄνδρας, οἵτινες
σα εἰς τοὺς ναοὺς τῶν θε-
Μεταξὺ τῶν πολέμων

ἐπεκράτησαν πολλοὺς γ

Τὰ κυριώτερα, καὶ πλ
πια διωρισθέντα παρ' Ἡ
λυμπίου Διὸς, πλησίον
χίας τῆς Ἡλίδος, ὅπου
λην ἀνταμοιβὴν, μόνον
ἐλαΐας, αὐτὰ ἐγίνοντο πε

Ἐπειτα οἱ ἀγῶνες ἀφιε
μνήμην τοῦ φονευθέντος
ταὶ ἐσφανώνοντο μέ θά

Τὰ Ἰσθμια, ἥτοι τὰ
το εἰς τὸν Ἰσθμὸν τῆς
Ποσειδῶνος διὰ προσαγῆ
ταὶ ἐσφανώνοντο μέ κλάδ

Οἱ ἀγῶνες ὅπου ἐγίνον
ῆσαν εἰς τιμὴν τοῦ Ἡρα
ξαν ἐκοπίασε κατατροπώ
λέγουσιν ἄλλοι πῶς οἱ ἀ
δι ἀφορμὴν τοῦ Ἀρχεμό
κύργου· ἐπειδὴ καὶ οἱ Ἀ
σιλέα τοὺς Ἀδρασον πρό
καὶ εἰς ἐκείνου τοὺς τόπο
οἶψαν, καὶ ἡ τροφὸς τοῦ

τὸν βίον τοῦ Θησέως .

Τέλος πάντων ἐπεκράτῃ
καὶ τῶν ἀμαξῶν . ὅπου
ὅστις ὀνομάζετο τοῦ μόνου
κλος , τὸ σχῆμα τοῦ ὅπου
τέλεια τρογγύων , ἀλλὰ
ὁ Κύκλος τῶν Ὀλυμ
μέρους τὸν Ἀλφειὸν ποτα
μάτος ἀπὸ ξίφη γυμνά ,
ἤρχιζαν τὸν ὁρόμον τὰ
οὐδὲν ἦτον ἄλλο , παρὰ μ.
τεταμένον πλάγια , ἐνδο
γά , καὶ τὰ ἀμαξία , καὶ
τρέξουν . οὕτως εἰσέβαιν
ζωντας μὲ ὅλην τὴν οὐνο
ρον , ἢ τέλος τοῦ ὁρόμου
τὸν ὀπίσθιον ἔπρεπε νὰ ἐλθ
ρου ἑπτὰ φοαῖς διὰ νὰ
σως λοιπὸν καὶ εἰς τοὺς
σύλον , ἢ πρὸς ἄλλο ἀμα
διατὶ ἔτρεχαν μὲ μεγάλη
ὅσοι ἔτρεχαν μὲ τὸ
λογα , καὶ ἤσαν τόσον ἐ

ἀναβαίνωντας εἰς ὑψηλὴν
 πυνὰς δυνατὸς ἄνθρωπος
 εἰς ἓνα δάσος, καὶ θέλων
 τοῦτ' αὖ δύο μέρη ἑνὸς ὁ
 ῥηθέντα μέρη ἐνώθησαν
 νὰ ἐλευθερωθῇ, ἑκαταφαγ
 Ὁ Πολυδάμας εἰς πῆ
 πιάσθη μ' ἓνα λέοντα ἐπ
 τοῦ ἐπνιξε μὲ τὸ χέρι του
 τατου, καὶ τὸν ἐκρατεῖ αὐ
 ὅπου δὲν εἴδυνήθη νὰ φύγ
 μᾶξι, ἀγκαλὰ καὶ νὰ τὸ
 Προσθέτομεν εἰς τὰ ῥη
 γῶνες ἑκατάστησαν τοὺς
 ὅπου μὲ ὀλγαύθρωπον εἰ
 τῶτας ἀμεπρήτους, ὅπου
 νου ἐναντίον τους, καὶ
 Γραφὴν, μετὰ τὴν εἰς ο
 Ζοροβάβελ.

ἡ Ὀρχήστρα, ἡγοῦν ἡ πρῶτη
 ὠνομάζετο πόδιον, ὅπου
 του. εἰς τὴν αὐτὴν Ὀρχήστρην
 τῆς γερουσίας, οἱ Δήμαρχοι
 γωνοθέτης, ὅς τις ἐδίδεκε
 ὁδωρεὰ πρὸς τοὺς νικητὰς.
 Ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας
 Ἀγωνοθέται, ὕστερον ἐπὶ
 τὸν πραιπόριον, ἤτοι στρατὸν
 ἐκλέγασιν ἓνα καλούμενον
 δίκον, ἡγοῦν λέγω, δια-
 ἐκλέγετο ἀπὸ τὸν Ὑπατο-
 ρεῖας τὸ βασίλειον εἰς μὲν
 βασιλεῖς, ἀλλὰ καὶ οἱ βασι-
 λῆται ὅταν ἐδέχοντο τὴν αὐ-
 χαροποιούσαν συχνὰ τὸν

Οἱ παλαιοὶ τῆς Ῥώμης
 τὰ τοιαῦτα, ὥς ὅπου ἔ-
 ρις νὰ τοὺς μέλη νὰ φα-
 κείνοι ὅπου ἐδιτάζον τὴν
 ζαν τραπέζια δημόσια πρὸς

Πλὴν ἀγκαλὰ καὶ πᾶσι
 τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶ-

ξίων , ἐφευρέθησαν οὐ
 ναυμαχίαι , καὶ τὰ κ
 τοῦτο ἔκτισαν ἀμφιθέατα
 χεν ὀλίγην διαφορὰν ἀ
 οἰάθεσιν τῶν κλιμακίδων
 οἱ θεαταί , καὶ ἦσαν σ
 τὸ ὠσειδες , ἤγουν πρὸς

Τὰ θεάματα ἐπαρις
 τὸ βάθος , λεγόμενον ἄ
 ἦτον σκεπασμένος ἀπὸ
 λώτερον τὸ αἶμα ὅπου ἐγ
 λιον , κινῶντας καὶ ἀνα
 ὅτι. Ὑποκάτω τῶν ἀμφι
 ἤγουν μεγάλαις τρίπαις
 τοῦσι νερὰ πρὸς ἐνδειξιν
 λο μέρος ἦσαν αἱ κλίμα
 ναν εἰς τὰ διατεταγμένα
 τοιούτων κατοικημάτων
 πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ ,
 χετο ἐκεῖθεν μετὰ τὸ τ
 εὔρισκον τόπου ἐπάνω
 μοὺς ἐκαλοῦντο ἐκβεβλ
 διαφόρους γωνίας , καὶ

λωτοι, διωρισμένοι πρὸς
 ἐβάνοντο πρότερον εἰς
 κρεουργικῆς τέχνης, ὅπο
 σίαν ταύτην. Ἡ αὐτὴ
 Βατουάλια, ἤγουν τόπος
 διὰ γύμνασιν μὲ ξίφη ξύ
 ἤγουν αὐτόσκευος, ἀτελ
 ταύτην τὴν πρᾶξιν ἔλεγο
 μάχεσθαι ὅπλοις ἀτελές
 Εὐρίσκοντο διαφόρου
 ξίφος γυμνὸν, καὶ ἀσπί
 σῶμα, καὶ ἄλλοι ἐπορεύ
 ριζωσμένους, καὶ ἐκαλοῦ
 ἐμάχοντο τυφλά, ἄλλοι
 ἐναντίων τῶν ἀνταγωνιστῶ
 μιρμιλιόνες, καὶ ἐβασοῦ
 ἐνδύματος ἓνα ὀψάριον.
 τύχην περικυκλωμένοι μ
 νὰ φύγουν τὸν θάνατον.

Ἦσαν καὶ ἄλλοι ξιφηφ
 ἀνθρωπίσκει καλούμενοι
 ἀγκαλὰ καὶ ἡ τοιαύτη κα
 καὶ ἀτιμωτέρα τῶν ἄλλων

μέσα μίαν φοράν πέντε
θηρίων· λόγου χάριν,
ταύρους, ἀγριοχοίρους,
ἄλλου γένους· Ἔσθ' ὅτι
ταὶ ἀνάμεσόν τους· ἄλλοι
ποὶ ἔμπειροι τῆς τοιαύτης
λαῖς φοραῖς μὲ σκληρότ
θέτοντες ἀνθρώπους δι
κόπτονται ἀπὸ τὰ θηρία
θὼς ἐσυνέβαινεν εἰς τόσ
τρόπως ἐθανάτωσαν διὰ
τε καὶ πότε παρευθὺς ἐφ
σον τοῦ ἀμφιθεάτρου μὲ
ἐδῶ καὶ ἐκεῖ· καὶ εἰς τ
σωλῆνες, ἤγουν κανάλια
ἐκ τῶν ὁποίων καθέννας
ἀγαλλίασιν· πολλαῖς φο
νῶν, ὅπου ἐκαλοῦντο π
φανίζοντο, καὶ ἐξαφανί
χαι, καὶ παρόμοια, χ
σχέπαις ἢ ἀπὸ λεπτόλινου
γέθους, ὅπου ἐξαπλώνο
καῦσιν τοῦ Ἡλίου, χωρ

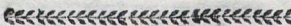

θίας, καὶ τραγωδίας.

Ἡ σκηνὴ αὐτῶν τῶν
συμπλεγμένη, ὅπου ἐδύ-
διὰ ἐνδείξει πολλῶν διαφο-
λὰς, ὅπου τὸ προκείμενον
ἔταν αἱ παρισταύοντο αἱ τ-
μωδίας ἐπαρομοιάζεν ἰδι-
οεική πάλιν ἦτον συνθε-
θένδρα, καὶ πηγαῖς.

Διηγείται ὁ Πλίνιος τῶν
λίσσάτων τοῦ θεάτρου,
κτίσουν, ὁ Κούριος μὴ
τὴν μεγαλόπρεπειαν, τὸ
σιν μιᾶς θαυμαστῆς τεχ-
θέατρα χωρτικὰ νὰ κά-
πολλὴν ἄνεσιν, καὶ τὰ ῥ-
εῖς τρόπον, ὅπου εὐκόλα ἐ-
τρον. Ὁ Πομπήϊος δὲν ἔ-
προρρήθέντων εἰς ταύτην
καὶ πολλὴν μεγαλειότητα
τρον, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον,
ἔκαμε τὴν κτίσιν καὶ ἀφίερ-

Πλὴν ὅσα ἐνταῦθα ἐδύ-

Π Ι

Τῶν περιεχομένων

- Α** Βύλη βουνὸν Μαυρι
 Ἀγάλματα ἀφιεροῦνται ε
 Ἀγαλμα τοῦ Ἀγέμωνος
 Ἀγαμέμνων βασιλεύς .
 Ἀγαμέμνονος συμβάντα .
 Ἀγήνωρ .
 Ἀγριόχοιρος Καληδῶνος
 Ἀγχίστης καὶ Αἰνείας .
 Ἀγῶνες τέσσαρες ὅποιοι
 Ἀδης κατὰ τοὺς ποιητάς
 Ἀδμητος βασιλεύς Θεσσαλ
 Ἀδραστος .
 Ἀδωνις φονευθεῖς .
 Ἀθάμας βασιλεύς Θηβῶν

- Ἀμαλθείας κέρας .
- Ἀμαθοῦντα .
- Ἀμφιθεάτρου πρῶτον θέ
- Ἀμφιάραος Μάντης .
- Ἀμφίωνος Μουσικὸν λάλ
- Ἀμφιτρίτη .
- Ἀμφιτρίων Θηβαῖος .
- Ἀνδραγαθία Ἡρακλέους
- Ἀνθοῦσα θεά .
- Ἀνταῖος υἱὸς τῆς γῆς .
- Ἀντήνωρ .
- Ἀντιγόνης ἱστορία .
- Ἄπις θεὸς Αἰγυπτίων .
- Ἀποθέωσις τὶς εἰς Ῥώμην
- Ἀπόλλων ἐνομιζέτο Ἥλ
- Ἀπόλλων ἐφευρετῆς τῆς Μ
- Ἀπόλλωνος ἱστορία .
- Ἀπόλλωνος γέννησις .
- Ἀργοναῦς ὅποια ἦεν , κ
- Ἀργοναῦται .
- Ἄργος .
- Ἄρης, καὶ θυσία αὐτοῦ
- Ἄργος ὁ πολυόμματος .

Ἄψυρτος τίς .

Βάαλ , ἢ Βῆλος ὁποῖος
Βαβυλῶνος τείχη .

Βαβυλῶνος βασιλεύς .

Βάθος Ταρτάρου .

Βάκχου ἱστορία .

Βάκχαι τίνες καὶ Βασσάρι .

Βαρούχ .

Βάττος ὁ βοσκός .

Βέλη τοῦ Ἡρακλέους βαρ
Υδρας .

Βελλαρμῖνος .

Βελλερεφόντης .

Βερεκυνθία θεά .

Βριωτία πόθεν ὠνομάσθη .

Βούσιρις βασιλεὺς Αἰγύπτου

Βριαρεύς .

Βρόμιος .

Βρόντης Κύκλωπας .

Δευκαλίων υἱὸς Προμηθεύς

Δηϊάνειρα .

Δηϊανείρας τὸ ἔνδυμα

Ἡρακλέα .

Δηϊολέοντα φονεύθέντα .

Δηϊφοβος .

Δῆλος νησίον πλέον εἰς

καὶ κεῖθεν .

Δήμητρα θεὰ τῶν καρπῶν

Δίδυμοι σημεῖα τοῦ Ζωοδότου

Διμήτωρ ὁ Βάκχος .

Διομήδης .

Διόσκουροι τίνες .

Διονύσου ἱστορία .

Διὸς ἱστορία .

Διὸς Ὀλυμπίου ἄγαλμα

Διχόνοια τῶν θεῶν δια

Τρωάδος .

Διχόνοια Ὀδυσσέως καὶ

τοῦ Ἀχιλλέως .

Διώνη θεά .

Δρέπανον , ἢ Τράπανον

Δρυῖδων , ἢ Δρυϊδων ἱε

- Ἑλλήσποντος πόθεν .
- Ἑνδυρίων ἀγαπητικὸς Σ
- Ἑνταφιασμὸς βασιλέων
- Ἑορταὶ Ἀθήνας .
- Ἑορτῶν περί διωρισμένων
- Ἑωφ ζητεῖ τὸν Ἴτυν .
- Ἑρατὴ ἡ Μοῦσα .
- Ἑριλλος βασιλεύς .
- Ἑριχθόνιος .
- Ἑριννύες , καὶ Εὐμενίδες
- Ἑρμαφρόδιτος .
- Ἑρμοῦ ἱστορία .
- Ἑρόστρατος ἔκαυσε τὸν
- Ἑρύμανθον ὄρος
- Ἑσπερίδες φυλάττουσι τ
- Ἑσπερος Ἀστὴρ τίς .
- Ἑσία ποία θεὰ λέγεται
- Ἑσιαῖδες ἱέρισσαι παρθέ
- Ἑσιαῖτορες τίνες .
- Ἑτεοκλῆς .
- Εὐάδνης ἔρωτας .
- Εὐγλωττίας ἐφευρετὴς τίς
- Εὐξείνιος Πόντος .

Ἡλύσιον ὁποῖος τόπος .

Ἡρα γεννᾶ χωρίς συνου

Ἡρας ἱστορία .

Ἡρακλέους ἱστορία .

Ἡρακλέους δώδεκα ἄθλ

Ἡριδανὸς ποταμός .

Ἡρόφιλος .

Ἡρωες ὁποῖοι ἦσαν .

Ἡσιόνη τίς .

Ἡφαίστος .

Θ Ἄλαια ἡ Μοῦσα .

Θαύματα ἑπτὰ τοῦ Κόσμου

Θαῦμα πρῶτον τὰ τείχη

Θεὰ ἡ Ῥέα ὁποίους δυο

Θεάματα τῆς παλαιᾶς

Θεαμάτων τρίτον εἶδος

Θέατρον ὅπου ἐφεῦρεν

Θεάτρων , θεαμάτων καὶ

Θεάτρων σχολισμός .

Θέμει θεὰ δικαιοσύνης .

Ιἄνος τίς .

Ἴανος δέχεται τὸν Κρόνον .

Ἴανος βασιλεύς .

Ἰάσωνος ἱστορία .

Ἰδομενεύς .

Ἰεροσκοπία .

Ἰερέων περί τῶν ψευδοθεῶν .

Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ .

Ἰκαρος .

Ἰκάριον πέλαγος πόθεν .

Ἰλος , ὅθεν Ἴλιον ἢ Τρωάδα .

Ἰνδιγέται θεοὶ οἰκιακοί .

Ἰνώ .

Ἰξίων .

Ἰοκάστη .

Ἰόλη .

Ἰπποδάμεια .

Ἰππόδρομον .

Ἰπποκένταυροι ὅποιοι .

Ἰππολύτη βασίλισσα Ἀμαζόνων .

Ἰππόλυτος .

Καλυψώ δέχεται τὸν Ὀδ.

Κάλχας Μάντις.

Καμήλη βασίλισσα.

Καπανεύς ὁ ποῖος.

Καρχιδὼν πόλις.

Κασσάνδρα.

Κάτορος ἱστορία.

Κατακλυσμὸς Δευκαλίωνος

Κελητιφαί τίνες.

Κένταυρος ὁ Νῆστος.

Κένταυροι ὅποιοι.

Κέρας ἀμαλθείας ὁποῖον.

Κέρβερος ὁ σκύλος τοῦ Ἄ.

Κηρυκεῖον Ἑρμοῦ.

Κίρβοι.

Κίρκη θυγάτηρ Ἡλίου.

Κίρκη Μάγισσα.

Κλειώ ἡ Μοῦσα.

Κλεομένης θεὸς Αἰγυπτίων

Κλυταιμνήστρα.

Κλωθώ ἡ Μοῖρα.

Κολοσσὸς τῆς Ῥόδου πέρ.

Κορύβαντες ἱερεῖς.

Δαβύρινθος θαῦμα δεύτερη

Δαῖος βασιλεύς .

Δαιτυρόνες .

Δακεδαμόνιοι .

Δαυμέδων .

Δαυδάμεια .

Δαυμέδων βασιλεύς .

Δάρες θεοὶ Λατίνων .

Δαύρεντος πόλις .

Δάχεςις ἡ Μοῖρα .

Δέρνη λίμνη .

Λευκοθέα τίς .

Λέων σημεῖον τοῦ Ζωδιακοῦ

Λῆδα ἐγέννησε δύο αὐγάς .

Λήθη νερά .

Λητώ γυνὴ τοῦ Διός .

Λίμνη Αὐλίδος .

Λίτυος ῥάβδος .

Λιχάδες πόθεν λέγονται .

Λυαῖος .

Λυγκεὺς ὁποῖος .

Λύκαια ἑορταὶ εἰς Ῥώμην

Λύκαια ὁποῖα .

Μενέλαος φιλοξενεῖ τὸν Πάριον

Μενέλαος ἀνέλαβε τὴν Ἑλένην

Μενοικεὺς υἱὸς Κρέοντος .

Μετεμψύχωσιν τίς ἔλεγε .

Μηδεία Μάγισσα περιβόητη

Ἰφιδάμαντος ὕψανδρεύθη μὲ τὸν Πάριον

Μίδας πῶς ἔλαβεν αὐτῖα Ἰφιδάμαντος

Μίλων Κρατωνιάτης ἀθλητής

Μίνωας βασιλεὺς , ὅθεν ὁ Μινώταυρος

Μινώταυρον νικᾷ ὁ Θησεύς

Μισθοδοσία ποία ἔλέγετο .

Μοῖραι τρεῖς .

Μορφεὺς θεὸς ὀνείρων .

Μοῦσαι θυγατέρες Διὸς καὶ Ἰφιδάμαντος

ἦσαν ἑννέα .

Μύθων ἀλήθεια .

Μυρτίλος .

Μυρμηδόνες πόθεν ἔγινον .

Μῶλυ φυτόν ὁποῖον .

Μῶμος θεός :

Ξιφηφόροι μικρᾶς ἡλικίας

Ξιφηφόρων ἀγῶνες .

Ξιφηφόρων πρῶτον θέαμα

Ο, Δυσσέως συμβάντα

’Οδυσσέως πανουργία .

’Οδυσσεὺς προσπιεῖται μ

’Οδυσσεὺς πῶς περνᾷ τὰς

Οἰδίποδος ἱστορία .

Οἴνου ἐφευρετῆς ὁ Βάκχος

Οἰχαλία πόλις .

’Ολύμπια παιγνίδια .

’Ομφάλη βασίλισσα Λυδία

’Οπιν λέγουσιν οἱ Λατῖνοι

’Οπλα ’Αχιλλέως .

’Οργια Διονύσου .

’Ορέσου συμβάντα .

’Ορεσις ἢ ’Ανδριανούπελις

’Ορφέως ἱστορία .

’Ορχήστρα ὅποια .

’Οσιρις βασιλεὺς ,

Πασιφάη .

· Πάφος .

Πελοπόννησος πόθεν .

Πέλοπος ἱστορία .

Πέλοψ .

Πειναιὸς ποταμός .

· Πενάτες θεοὶ Λατίνων .

Πένταθλοι τίνες καὶ πα

Πενθησιλέα βασίλισσα .

Περσεφόνη .

Περσέως ἱστορία .

Περσία πόθεν ἐκλήθη .

Πήγασος ἄλογον .

Πηνελόπη .

Πηνελόπης ἀγάπη .

Πηνελὸς ποταμός .

Πῆκος βασιλεὺς Λατίνων .

Πλίνιος .

Πλούτων καὶ Ποσειδών .

Πόλεμος τῆς Θήβας .

Πολιορκία τῆς Τρωάδος .

Πολύβιος πατὴρ Οἰδίπου .

Πολυδεύκους ἱστορία .

κοντο νὰ μεταβαλθοῦσι καὶ
διὰ τοῦτο ἐκλήθησαν Μυρμι
τὸ ἀληθὲς δὲν εἶχαν τοιαύτη
νον διὰτὶ ἐκαταγίνοντο πολλο
πους, καὶ κατὰ μίμησιν τῶν
τοτε τὴν γῆν ἀνωκάτω.

Εὐθὺς ὅπου οἱ κριταὶ ἀπεφ
σινάτων τῶν ψυχῶν, ἐρρίπτο
μέσα εἰς τὸ βάθος τοῦ Ταρ
διωρισμένος πρὸς τιμωρίας.
τες, καὶ οἱ Τιτᾶνες μέσα ε
ἀπὸ μεγάλης βουνα, διὰ νὰ μ
νασθῇθουν ἐφαίνετο καὶ ὁ Τ
τάπαυσον ἐνοχλούμενος ἀνα
ὑδάτων. (Λουκιαν. διαλογ.
ἐκεῖ εὗρίσκετο καὶ ὁ Σαλμο
βασιλεὺς, ὅπου ἐκεραυνώθη
λώντας νὰ τιμᾶται μὲ πολλ
μιμούμενος μὲ βρονταῖς τὸν
μᾶξι ἐπάνω εἰς τὴν χάλκινη
τασκευάσῃ, καὶ τρέχοντας
θανάτωνεν ὅσους ἐπλήγωνεν.
ἢ καὶ Βελίδης : αὐταὶ εἶχαν

μεγάλην πέτραν, ὅπου εὐθύ-
χῃ ὁ ταλαίπωρος παντοτινῶς
των ἐφαίνετο καὶ ὁ Ἰξίων δε-
ῦνα τροχὸν ἀεικίνητον. τὸ
λετο νὰ συνουσιασθῇ μὲ τὴν
πλάσσωστας μὲ μίαν Νεφέλην
ἐξηπάτησε τὸν Ἰξίωνα, ἐκ τῆς
νησε τοὺς Κενταύρους, τὸ ἦν
ἐπίλοιπον ἄλογα. (Λουκία
Διός.)

Ὅσοι πάλιν ἔζησαν μὲ τίμω-
ρσαν τὸν διωρισμένον ἔρπον
Τάρταρον, τοὺς ὁδηγοῦσαν
εἰς τόπον τρυφερὸν καὶ πολὺ
ἔμως ὑψερὸν ἀπὸ μερικοῦς
σρέψωσιν εἰς τὸν κόσμον,
σώματα, καὶ διὰ νὰ μὴ ἔχ-
τοῦ Ἥλυσίου, ἔπιναν ὕδωρ
ὅπου ἐδύνατο νὰ σβύσῃ τὴν ἐ-
ρελθόντων πραγμάτων.

οι περισσότεροι τὴν ἐπρόσκυ-
μὼν, καὶ βασιλεὺς ἐκράτει
τὸν οἶκόν του, διὰ τὴν ἑχ-
Παραιτοῦμεν ἐδῶ τὴν θεάν-
πε τὰ πταίσματα, καὶ κικκο-
τοὺς πταίσας. παραιτοῦμεν
ὁ ὁποῖος ἐκαταφρονεῖτο, κα-
μον ὅλον διὰ τὰ κακά του ἡ-
ὑπνον, καὶ ἀπὸ τὴν νύκτα
φλύαρος, καὶ ἤλεγχε πάντων
ξεις διὰ τὴν ὑπερβολικὴν του
πράττουσι τινὲς οὕς ῥῆποι, ὅ-
τακρίνουσι πᾶσαν ὑπόθεσιν.

Τέλος τοῦ πρώτου

τάς μεγάλας τῶν ἀρετῶν, κα-
τα ἐπλησίαζαν πρὸς τὴν τελειότητα
τοῦτο, τέλος πάντων ἐσυναρ-
ταύτην τούτους ὅπου εἶπαμε
νους ἐκ μόνης καὶ ἀπλῆς ἀν-
γάλματα ὅπου ἀφιέρωναν πρὸς
τετρα τοῦ φυσικοῦ μεγέθους·
ἀφιέρωναν τὸν δράκοντα, ὡς
πρὸς τὴν ὑποίαν εἶχαν φθασί-
τον Βιργίλιον, ὅταν αὐτὸς
τοῦ Ἀγχίσου, εἶπεν, ὅτι ἐξῆλθεν
καὶ ὁ Κλεομένης, ὡς γράφει
Θη ὡς θεὸς ἀπὸ τοῦ Αἰγυπτίου
πῶς ἐγεννήθη ἀπὸ τοῦ σώματός
ἐκεῖνος ἀπέθανεν. Οἱ ἐξαιρέ-
τες θεῶν ἦσαν ὁ Περσεὺς, ὁ Ἡρ-
ακλῆς, καὶ τόσοι ἄλλοι σ-
τάθησαν εἰς τὸν πόλεμον τῆς
Θέας, τοὺς ὁποίους δεχόμεθα
ἐκ τοῦ βιβλίου.

ἐφυλάχθησαν καὶ ἐσώθησαν
ἤτοι φαράδων, καὶ μὲ τὸν τ
χρησιμός. ἐπειδὴ παριστάν
σιος εἰς μίαν μάχην ἔχει ἐχθ
ράν καὶ πεπλασμένην, ὅπο
Περσεύς, ἐλάβώθη κατὰ δ
ἀπέλαβε τὸν μελλοῦμενον θ
ἔλθων ὁ Περσεύς εἰς δό
πὸ τοὺς θεοὺς. Ἡ Ἀθηνᾶ
τάς του τὸν ἐδικόν της καθ
τῇ ὡς θώρακα. ἔφερνε εἰ
κεφαλὴν τὰς πτέρυγας, ὅπο
τὴν μάχαιράν του, διὰ μέσ
μαστὰ κατωρθώματα. ἐπει
γουσι τινές, ὑπέταξε τὴν
ματος αὐτοῦ ἐκλήθη Περσ
τὴν ταλαίπωρον Ἀνδρομέδα
θες διὰ τὴν καταφρόνησιν ὅ
μει περὶ τῆς εὐμορφίας τω
σκόπελον, τουτέστιν εἰς ἑν
τρωδες κείμενον εἰς τὸ πέλ
ἀπὸ τὰ θαλασσινὰ θηρία,
πῆρε διὰ γυναικᾶ του. Τρί

Θεὸς ἀπὸ τοῦ Διὸς, ἔρριψε
καὶ οὕτως ἐπέταξε πρὸς τὸν
κάτοικος μετὰ τῶν ἀστέρων·
μὲν εἰς τὴν ῥηθεῖσαν Μέδο
σωμεν ὅτι ἀγκαλὰ καὶ ἀποκε
φαλὴ ἐκείνη, δὲν ἔχασεν ὅμο
λὰ πάλιν ἐμετασχημάτιζεν
ὅλους ἐκείνους, πρὸς τοὺς ὅπ
θῶς ἐσυνέβη τοῦ Ἄτλαντος
σεὺς τὴν ἔδειξε, διατὶ δὲν ἦ
θῆ τὸν Περσέα εἰς τὸν οἶκόν

Ὁ Περσεὺς δὲν ἐξάσθη μόν
ρετος, ἀλλὰ, καθὼς εἶναι ἰδί
θρώπων, ἐσπούδασε ν' ἀνθήσ
γράμματα, θεμελιώνωντας ἐ
τοῦ ὅρους ἐλικῶνος διὰ τὰ γ
διὰ τοῦτο οἱ Ποιηταὶ καὶ Ἀ
μῆσαν μὲ τοὺς ἀστέρας· καὶ
λεμάρχους τὴν ἰδέαν ἐνὸς με
τὰ ὅπλα του εἶναι τόσα ἱερογ
σχηματισμὸν πολλῶν ἐφευρεμ
θῶς εἶναι, λόγου χάριν, ἡ
σχηματισμένη διὰ μέσον τοῦ

τάσχιματίσθη, καὶ ἔλαβε τὴν
καὶ ἐπαρασάθη πρὸς αὐτὴν
τὴν νύκτα τριπλασίως, διὰ
ἡμέραν, καὶ διατὶ ἐχρειάζει
διὰ πλάσιν τοσούτου καὶ τοῦ
ρακλῆς ἐπωνομάσθη τριέσπερος
μήνην γὰρ ἦτον ἐγγασρωμένη
τοῦ Ἀμφιτρύωνος, ἐγγασρώσθαι
καὶ οὕτως ἐγέννησεν ὁμοῦ καὶ
ἄλλον τοῦτο ἐκαλεῖτο Ἀμφιτρυών
παρὰ τοῖς ποιηταῖς, μὴ ἔχον
γέννα ἐμπόδιον, πῶς ὁ Ἀμφι

Τὸν αὐτὸν καιρὸν ὁ Σθένος
νῶν ἔμελλε γὰρ γεννήσῃ τὸν Πηλεΐδην
καὶ κάμῃ ὄρκον, ὅτι ὁ πρωτόγονος
θεὸς, ἢ ὁ Ἡρακλῆς ἤθελε
κρίναι τὸν ἄλλον. τὸ ὅποῖον
ἐχθρὰ σκληροτάτη τῶν πατέρων
καὶ τῶν τέκνων ὅπου ἐγεννῶντο
θῆ ὁ Εὐρύσθευς ἐπτά μηνῶν
ἐκτεῖλε τὸ σκῆπτρον εἰς τὰς χεῖρας

Ἄλλοι λέγουσι πῶς ἡ θεὸς
παρακλήσεις τῆς Ἀθηνᾶς ἐκ

πολλὰς ἐπιδρομὰς τοῦ λέοντος
τὸ ὕψος τῆς Σελήνης, μέσα
Νεμέη, ἔκαμνεν ἄμετρον δὲ
χώραν, καὶ δὲν ἐδύνετο πα-
βέλη τοῦ ἑρρίπταν. ὁ Ἡρακλῆς
με τοιοιυτοτρόπως, ὅπου τὸν
εἰς ἓνα σπήλαιον, ἐκ τοῦ ὁ
γῆ, καὶ μὲ ἀσύγκριτον ἀνδρ-
πὸν διὰ τὸν θρίαμβον τοῦ
πάντοτε μὲ τὴν λεοντῆν, ἦν
τοῦ λέοντος ἐνδυμένος, καὶ
τὸς εἶναι ὁ λέων ὅπου συνα-
σημεῖα τοῦ Ζωδιακοῦ.

Τοῦ ἔτυχεν ἔπειτα νὰ ὑπά-
νην, πλησίον τοῦ Ἄργους,
ἐπιχειρησθῇ ἐναντίον τῆς Ἰ-
κοντα, καὶ παραδόξου φύσεως
μεγάλας κεφαλὰς, καὶ ὅταν
ναγεννῶντο πολλαὶ ἄλλαι.

Θηρίον τοῦτο, ἔπρεπε νὰ τ-
μίαν πληγὴν, ἐνώνουντας τὴν
φωτίαν, καθὼς ἔκαμνεν ὁ Ἡρακλῆς.

Εὕρισκετο κατὰ τὸν αὐτὸν

ταμὸν θερμόδοντα εἰς τὴν
σι νὰ βασάξουν ἀπὸ λόγου
μὴ δεχθοῦν οὔτε ὑπανδρία
ὅπου νὰ ἐξουσιαῖζῃ τὸ βασί
σε ὅπου ὅταν ἐτεκνογονοῦ
ξένων, ἐφόνευαν ὅλα τ' ἄρ
νον τὰ θηλυκὰ, κόπτωντά
νὰ θύνωνται νὰ μεταχειρί
ἀξιοπρέπῃ κατορθώματα εἰ
δος, ὑπὸ τῆς ἐδηγίας τῆς
ρακλῆς μὲ τὴν συνδρομὴν
καὶ διὰ προσαγῆς τοῦ Εὐ
βασίλισσάν των Ἰππολύτην
πανδρευθῇ μὲ τὸν Θησέα
Ὁ Ἑβδομος ἄθλος ἄρ
καὶ ἐπάσχευσε τὰς ἐπαυλὰς
πρὸν τοῦ Αὐγείου βασιλέως
Μελετίου φύλλα (364) εἰς
πᾶσαν ἡμέραν πολλαῖς χ
πᾶσα ἡ κύπρος καὶ ἡ σαπ
μετὰ πολλοὺς χρόνους ἐμόλυ
ἔτρεψεν ἐκεῖ δύο ποταμοὺς,
ναῖον, καὶ εἰς μικρὰν ῥοπήν

κατὰ τὸν τρόπον ὅπου ἔκαμιν
καὶ κατὰ παρέκβασιν ἔδω λέγει
εἶχε τρία σώματα μὲ μίαν ψυχήν
ἐναντίαν τοῦ βασιλέως Ἐρίδου.
Μιλεῖ ὁ Βιργίλιος εἰς τὸ ὅτι
εἶχε τρεῖς ψυχὰς εἰς ἓνα σώμα
ποθάνῃ οὔτε μὲν ἓνα, οὔτε τρεῖς.

Ἄλλη ἀνδραγαθία τοῦ Ἡρακλέους
τὴν ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας
μῆλα, ὅπου ἀνεφέρνοντο πρὸς
αἱ Νύμφαι Ἑσπερίδες θυγατέρες
τοῦ Ἀτλαντος ἔχρεως ὡς
ἀλλ' ἦτον πρότερον ἀνάγκη
βρωτότος δράκων, ὅπου ἐκ
περιβολίου, εἰς τὸ ὁποῖον τὰ
καὶ μὲ ὅλον τοῦτο ἐτελειώθη.

Τὰ μεγάλα ταῦτα κατορθώματα
Ἡρακλέα φοβερόν, τόσον
σθεα, ὅσον καὶ πρὸς τοὺς
κόσμου· δὲν εὐρέθη λοιπὸν
οὔτε Τύραννος νῆα τοῦ ἐναντίου
μὴ τὸν καταδαμάσῃ· ἔθα
νιὸν τοῦ Ποσειδῶνος, ὅς τις

Ἡρακλέους ἕνα βόϊδι μέ
καὶ κατάραις .
Ὑπῆγεν εἰς τὴν Ἰσπανίαν
χώρισε τὰ δύο βουνὰ , Κάλπη
ὁώτῃ τὴν εἵσοδον τοῦ Ὀκεαν
λασσαν διὰ τοῦ στενοῦ τῆς
τὰ βουνὰ κείμενα τὸ ἕνα ἔμ
ἡ Κάλπη εἰς τὴν Ἰσπανίαν
Μαυριτανίαν ἐφαίνοντο δύο
γονται αἱ δύο στεῖλαι τοῦ Ἡ
ἔβαλε τὴν ἐπιγραφὴν . μὴ
πῶς ἐκεῖ νὰ ᾔτουν τῆς Οἰκου
νὰ ἔθεσεν ἐκεῖ τὸν ὄρον τῶ
θωμάτων . καὶ τὸ στοχασμοῦ
μεταχειρίσθῃ ποτὲ ἄλλης
ράβδον ἐλαίας , τὴν ὁποίαν
Ἑρμοῦ θεοῦ τῆς εὐγλωττίας
τας τὴν ἀρετὴν τοῦ λόγου ἰ
τῶν ὀπλων .

Ἡ θεὰ Ἥρα θλιβομένη
τοσαύτης δόξης τοῦ Ἡρακλέ
μὴν διὰ τὴν ἀπώλειάν του
θυρυχίαν . διὰ τοῦτο κατα

τὸν ἐκάταπείσει νὰ γνέθῃ
ἔνδυμα, ἔζη ὡς μία ποταμὴ
σιλίσσης ταύτης.

Ἦγάπησεν ἔπειτα τὴν Λ
ὁποίας ἐπολέμησε μὲ τὸν Ἄ
ὅς τις γνωρίζοντας τὸν ἑαυ
μεταβάλλῃ πότε εἰς δράκον
τοῦ ὁποίου ὁ Ἡρακλῆς εὐγ
ὁποῖον ὁ Ἀχελῷος ἐσυγχίσθ
σερον εἰς εἶδος ποταμοῦ,
του. καὶ αἱ Νηϊάδες αἱ θυγ
ποσαύτης δυσυχίας, ἔδωκαν
ἑποῦ εἶχαν ἀπὸ τὸν Δία δι
ρατον τοῦ πατρός των. ἐπειδ
τι ὁ Ζεὺς εὕρισκόμενος νήπι
γάλα μιᾶς αἰγὸς ὀνομαζομέ
ἐπιμέλειαν τινῶν Νυμφῶν,
λειάν του καὶ φροντίδα, ἡθέ
μοσύνην του, ὁποῦ εἶχε πρὸς
τοῦτο ἀναμέσων τῶν ἀστέρ
Νυμφῶν ἓνα κέρατον ἐκείνης
δύναμιν διὰ ν' ἀποδίδῃ πρὸς
σαν, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ὀνόμασ

τόσον τρομεράν καὶ μανιώδη
ἄμετρον ἀπέλπησίαν εἰς μίαν
θῆ. ἀλλὰ πρὸ τοῦ νὰ ἀποθάιν
ποταμόν . καὶ ἀπὸ τοῦ ὀνόμα-
ἐκλήθησαν αἱ Λιχάδες , α-
θία . ἣ δὲ Διϊάνειρα ἐκ τῆς
ρόπαλον , ἦτοι ράβδον τοῦ
Οὐρανὸς Ἡρακλῆς πρὸ τοῦ νὰ
τὸν Φιλοκτῆτην υἱὸν τοῦ
σύντροφον διὰ νὰ μὴ φανερώ-
ταφιασμοῦ του , καὶ τοῦ ἐλ-
να μὲ τὸ αἷμα τῆς Ὑδρας
νὺξ ἀπὸ τὸν Δελφικὸν χρησ-
τὴν πολιορκίαν τῆς Τρωάδος
κητος χωρὶς τὴν σάκτην κα-
ἠναγκάσθη ὁ Φιλοκτῆτης νὰ
κρυμμένα τὰ ῥηθέντα . καὶ
ὁ Φιλοκτῆτης τὰ ὅσα ἤξευ-
σθη σφοδρῶς . καὶ μὴ θέλων
ἔδειξε διὰ τοῦ ποδὸς τὸν
ἐπιπορκίας τὴν τιμωρίαν ,
τὴν Τρωάδα ἕνα βέλος τοῦ
ἦτον ὄργανον τῆς ἀπιστίας

εἰς τοὺς, καὶ τὸν πλοῦτον
τῶν τάλαιπώρων ὑπὸ κούων,
ἔπερταν εἰς τὰς χεῖράς των
σθῆ Φάλαρίς ὁ Σικελίας βα-
τάνους τοὺς ἀνθρώπους μέσ-
ποκάτω τοῦ ὀπείου ἀνάπτι
κάρδιος ἐκεῖνος εὐφραίνεται
τῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ τοῦ
ζώου ἐξερχόμεναι, ὡς μυκ-
τος ὁποῦ ἐδοκίμασε τὸ τιμ-
θρῶπον ὄργανον (Γεωγραφ.
γέται ὁ Ἀθηναῖος Ἀρχιτέκ-
τος, ὀνόματι Πέριλλος.
Ὁ Θεσεύς πλήρης ἀγα-
ἀποφάσισε νὰ ταπεινώσῃ τοὺς
τοιοῦτάων Τυράννων, ὁ ἀποῦ
αὐτοὶ ἔπραττον πρὸς τοὺς
ναντίον τοῦ κλέπτου Σκίρων
λην χαρὰν πνίγωντας εἰς τὸ
τας. ἐπαίδευσέ τὴν σκληρότα-
Προκρούστου, ὁποῦ διεσπά-
σους εὕρισκεν, ἢ τοὺς ἔθε-
ἐν ἐπερίσσευαν ἀπὸ τὸ μά-

νέους πρὸς τροφήν τοῦ Μινω-
νός· ἔπεσεν ὁ κληρὸς ἐπάνω
καὶ ἐλευθέρωσε τὴν πατρί-
ν χρέος, φθείρωντας τὸν Μινω-
ν βερώτατον ζῶον ἑκατοῖκα εἰς
γῆμα τοῦ Δαιδάλου θαυμα-
στον ἐδιηγήθημεν, καὶ ὅσοι
νους γύρους καὶ ἀδιαλύτους
κόλον τὴν εἰσόδου, καὶ δύσ-
θον· προβλέποντας ὅμως ὁ
ἐκέρδησε τὴν φιλίαν τῆς Ἀ-
σιλέως, ἣ ὁποία τοῦ ἔδωκεν
μέτ' ὅσον τῆς ὁποίας ὑπ-
μετὰ τοῦ φύου τοῦ Μινω-
ν εἰς αὐτοῦ τὴν Ἀριάδην, τάς
γεσίας εἰς τὸ βασίλειον τῶν
πλέον τὴν ἀδελφήν τῆς Φαίδ-
αυτὴν καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ νη-
τας ἐκεῖ ὁ Θησεύς ἐπαράιτη-
μένην, καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτὴν
ἐξύπνησε, καὶ βλέπουσα π-
καὶ ὠδύρετο διὰ τὴν ἀπάτην.
Ἄλλοι πάλιν διηγοῦνται πῶς

ὤμιλοῦσαν περὶ τῶν ἀναγ
φύσις διατηρεῖ πρὸς φύλαξ
των, καὶ μάλιστα ἐκείνων,
ταί μὲ πὴν τροφήν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πυρίθοος
ἐθνῶν τῆς Θεσσαλίας, ἐπισ
θαυμάσιον ἄνδρα, ἔτρεχεν
νὰ τὸν ἀναγκάσῃ τὸ ὀλιγώτ
διαφθέντευσιν. καὶ ἀπαντῶ
σαν τοιούτοτρόπως τὴν εὐμ
γαλοφυχίαν ὁ ἓνας τοῦ ἄλλο
εἰς τὸν ἴδιον τόπον ἀνάμεσ
φιλίαν, καὶ ὤμοσαν ἀμοιβαί
ῶταν ἢ ὁ ἓνας, ἢ ὁ ἄλλος
θῆσιν, καὶ ἀντιλήψεως δεομέ

Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐνώ
τὴν ὁμόνοιαν τοῦ Θησέως
Κενταύρους, οἱ ὅποιοι ἀδίκ
ὀλίγον ἐφόνευσαν τοὺς Λατ
τὸν ὁποῖον τοὺς εἶχε καλέ
μὲ τὴν Ἰπποδάμειαν. Οἱ
πρῶτοι ἐφευρετὰς τῆς χρήσε
βαλληκευθῇ, καὶ διὰ τοῦτο

παρὰ τοῦ Πλούτωνος εἰς τὴν
τόλην ὅπου ἔδειξεν ἐναντί-
λυντας νὰ τὴν ἀρπάξῃ .
Ἐδηγῆσθαι εἰς τὸ πρὸν
Θησεὺς ἐπῆρε διὰ γυναικὰ τὴν
λίσσαν τῶν Ἀριαζόνων, ἐκ τῆς
πόλυτος . ἔλαβεν ἔπειτα διὰ
Φαῖδραν, μίαν θυγατέρα τοῦ
γάπησε τὸν πρόγονόν της Ἰπ-
πύου νὰ τὸν καταπείσῃ πρὸς τὴν
πολλὰς παρακάλεις, τὸν
τὸν Θησέα, λέγουσα πῶς ἐκ-
τῆς τιμῆς της . Ὁ Θησεὺς ἐ-
τηγορίαν, καὶ ἐξώρισεν ἐκ τῆς
Ἰππόλυτον, παρακαλῶντας
νὰ παιδεύσῃ τὸ νομιζόμενον
πὸν, ὅτι φεύγωντας ὁ δύστη-
ὄργην, καὶ ἀναβαίνοντας
τησεν ἕνα θαλάσσιον θηρίον
τῆς θαλάσσης, τὸ ὁποῖον ἔ-
λογά του, ὅπου τὸν ἔρριψαν
καὶ ἀπέθανε, σύρνωτάς του
των, μὲ τὴν φυγὴν . ἤκουσαν

ζόμενοι χωρίς ἀμοιβαίαν συ-
κῆς διὰ τῆς ἐκ τοῦ Διὸς γ-
καὶ ἀπελάμβανε τοῦ Διὸς τῆ
ἀλλ' ἀγαπῶντας τὸν ἀδελφόν
πρόκοψε παρακαλῶντας τὸν
ἐδέχθη καὶ τοὺς δύο χωρίς
τόσον ὅπου ἐκαλοῦντο ὑπὸ
κουροι, δηλαδὴ τέκνα τοῦ
των ὁ Ζεὺς ἐφεῦρε τὸ μέσον
θεύκης ἐκατάσκησε τὸν Κάσ-
νόν, ὥστε ὅπου ἐξοῦσαν ἀ-
τὸν ἄλλον ἕως ὅπου ἀνεβάσθ-
τοῦ Ζωδιακοῦ, ὅπου συν-
Διδύμους.

Ἀλλὰ δὲν ἐφθασαν εἰς τ-
νὰ τὴν ἀποκτήσουν μὲ πολλὰ
καὶ πρῶτον μὲν ἐπῆραν ἀπ-
τὴν ἀδελφήν τους Ἑλένην,
σαν. ἔπειτα ἐκαθάρισαν
κουρσάρους, οἱ ὅποιοι ἔκα-
τὴν συναλλαγὴν καὶ πράγμ-
θεοὶ θαλασσινοὶ, καὶ παρ-
ὅπου ἐμπόδιζαν ὅλας τὰς ὁ-

Ο Ἀρίων ἐφάνη περίβλε-
χνην, καθὼς δυνάμεθα νῶ-
κολούθου συμβεβηκότος. ἔ-
νὰ γυρίσῃ ἐκ τῆς Ἰταλίας π-
ται ἀποφασίσασαι νὰ τὸν φο-
τὸ ἀργύριόν του, καὶ εἴτε
ἐννοῶντας τὴν ἐπιβουλήν, ἐ-
σημα, ἕως νὰ ψάλῃ ὡσάν κ-
θανάτου. Οἱ Ναῦται τοῦ
Ἀρίων ἐτραγούδησε μὲ τόση
φῆνες γλυκανθέντες ἐπλησία-
Ἀρίων ἐρρίφθη μὲ προθυμί-
ρευθὺς ἕνας τῶν Δελφίνων β-
τὸν ἔφερεν εἰς τὴν στερεάν
βασιλεὺς Περίανδρος τὸν
μανθάνοντας τῶν Ναυτῶν
νὰ τοὺς πάρῃ, καὶ ὁμολο-
τους μελέτην, τοὺς ἐθανάτ-
Ζεὺς διὰ μισθὸν τοῦ Δελφῖ
χορὸν τῶν ἀσέρων.
Ἀφίνομεν ἐπὶ τοῦ παρόν-
(Φιλοστρατ. Μαρσύας) ὅπ-
κῆν του τύχην ἠθέλησε ὑ' αὐ-

γῶν, εἶναι γνώμη κοινή, ὅ-
ρεπερίσσευσεν ὅλους τοὺς
ποιητῆς καὶ φιλόσοφος, ἦτο
στήμην ὑπέρτερος· ἀλλὰ ὁ
σιον, ἐπειδὴ ἐκατάγετο
τῆς Καλλιόπης.

Ἐκίνει πρὸς ἀκρόασιν τῶν
στρατ. Ὀρφεὺς) τὰ ὄρνεα
καὶ τοῦ ἐπλησίαζαν, γλυκα
τὸ θαυμαστότερον, ἐχάριζε
καὶ ἐκατάβαινεν ἀκινήτους

Ἐργάσθη πρὸς τούτοις
γυναῖκά του Εὐρυδίκην, ἥ
κόν καὶ ὄνειδιστικὸν ἔρωτα
τῆς Ἀρκαδίας, ἐπάτησεν ἐ-
θαγκάσθη καὶ ἀπέθανεν.

φεὺς πλησίον τῆς εἰσόδου τῆς
λωδίας του ἐξέπληξε τόσον
σεφύνην, καὶ ὅσῃς ἄλλῃς λω-
τοικοῦσαν, ὅπου τοῦ ἐσυγχ-
τοῦ τὴν Εὐρυδίκην, ἀλλὰ
στρέψη τὸ πρόσωπόν του ὅ-
να φθάσῃ ἐπάνω τῆς γῆς.

ψυχὴν ἐξαίρετον, τόσον ὅπο-
ποψίαν· τὸν ἔπειψε πρὸς
χρυσομάλλου, νομίζοντας τὴν
χείρησιν ἔμελλεν ἀναμφιβόλως

Προείπομεν ἄνωθεν ὅτι
Κόλχων ἐκυρίευσεν τὸν θησαυρὸν
λαβὼν διὰ φύλαξιν εἰς ἓνα δάσος
προσθέτωντας διὰ μεγαλητέρους
ὀρμητικοὺς, ἐποῦ εἶχαν παρὰ
ἀπὸ τοῦς μυκτῆράς των ἐξέλθαι
καὶ ὁμοῦ εὗρίσκετο ἓνας μέγας
ἀνθρώπων ἀρματομένων, γενο-
μενος τοῦ αὐτοῦ δράκοντος πρὸς

Ὁ Ἰάσων διὰ νὰ ἐπιτύχῃ
θῆναι νὰ κατασκευάσουν τὴν
Παγασαίου Ἀπόλλωνος, ὅθεν
Ὁ κτίστης ἐκαλεῖτο Ἀργός,
καράβι Ἀργώ· τὰ ξύλα πρὸς
καράβιου τὰ ἔλαβαν ἀπὸ τὰ δέν-
τρα ἐκεῖ ἐδίδαν χρῆμα
καράβι ὠμίλει, καθὼς μυθο-
λογοῦνται.

Πολλοὶ τῆς Ἑλλάδος ἤρ-
χοντο τὴν Ἀργοναυτίαν, θέλοντες νὰ

ση φωνάζοντες, καὶ κράζοντες.

Οἱ Ἀργοναῦται ἀπάντησαν αὐτοῖς· ἤναγκάσθησαν γὰρ ὁρᾶν τὰ καλούμενα Συμπληγάδες, ἧται σκόπελοι, οἵ οἱ πλοῖους πλησίον τοῦ σώματος ὅπου ἐφαίνοντο πῶς ἔρχονται, γὰρ ἐμποδίσουν τὸ πέραμα. Ἦσαν εἰς τὴν Κολχίδα.

Ὁ Ἰάσων ἀπὸ μιᾶς ἀρχαίας δειαν περιβόητον μάγισσαν Σειλέως τῶν Κόλχων· αὕτη μνησεν ὅλα τὰ θηρία ὅπου ἐφαίνοντο, καὶ οὕτως ἐκατάστησε τὸν πορευόμενον.

Ἐξ ἀνάγκης ὁ Ἰάσων ἐρύσσει ὅποιαν ἐπῆρε διὰ γυναικῆά του, ὅθεν λαβοῦσα μεθ' ἑαυτῆς τὸν θρόνον τῆς, τὸν ἐκατάκοψεν εἰς ἑρρίψεν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ὅπως, ἔξέτρεχε, ἐπιμελούμενος εἰς τὰ σπαρμένα μέλη, ἀκολουθῶν τῆς Μηδείας γὰρ φύγῃ μετ' αὐτὴν τὸν

ἀλλὰ τὰ ῥηθέντα ἔλα εὐρέσ
ξῆλθε φλόγα τρομερά, καὶ
τὴν νύμφην, καὶ τὸν πατέρα
Ἐτρεξεν ὁ Ἰάσων διὰ νῆα
τὴν Μήδειαν, ἥ μάγισσα τῆς
ὑψος ἐνὸς πύργου, ἀφ' οὗ ἡ
ἐκατάκοψεν ἐμπροσθέν του
αὐτοῦ ἐγέννησε, καὶ οὕο με
ραν καὶ τὴν ἔφεραν εἰς τὴν
θη μὲ τὸν βασιλέα τῆς πόλ
ἐγέννησε τὸν Μῆδον. ἀλλὰ
φυλακώσῃ τὸν Θησέα, ἤναγκ
γε μὲ τὸν υἱόν της Μῆδον ἐ
πον τῆς ζωῆς πρὸς ἓνα μέρο
μάσθῃ ἔπειτα Μήδεια.

Κ Ε Φ Α Λ Λ Ο

Ἱστορία τοῦ Κάδμου

Ο Ζεὺς ἄρπαξε τὴν Εὐρ
νορος βασιλέως τῶν Φοινίκων
πρῶτον βιβλίον, κεφ. γ'. Ὁ
τοῦ Κάδμου εἰς διάφορα μέ

πῶς ἦσαν παλαιαὶ διάφοροι
κίαν, ὅπου ἐγεννήθη ἡ Ἀ
τορος. μία εἰς τὴν Αἴγυπτον
θύρας· ἐκ ταύτης ἐκλήθη κ
τοὺς Ἀναχωρητὰς ὅπου ἐκεῖ
θοξοτέρα ὁμολογεῖται κοιν
μυθολογοῦσιν ὅτι ὁ Ἀμφίων
βας (Γεωγραφ. Μελετ. φύλ
τος τῆς Κιθάρας· αὐτὸς ἐστ
σικὴν, καὶ εἰς τὴν ἁρμονίαν
παρὰ τῶν Λυδῶν, προσθέσ
τέρας χορδὰς, ἄλλας τρεῖς ε
λοῦσι τὰς Θήβας ἑπταπύλο
εἶχον ἑπτὰ πύλας, ἥτοι
νόματα ἦσαν ταῦτα. Ἡλεκ
τῆς Ἡλέκτρας ἀδελφῆς τοῦ
Ὀδευον εἰς τὰς Πλαταιάς. Ἰ
Προΐτου ἀνδρὸς ἐπιχωρίου,
εἰς τὴν Χαλκίδα, καὶ Τευ
τὴν κλῆσιν ἀπὸ τῆς νήτης,
εὗρεν ὁ Ἀμφίων. δι' αὐτῆς ἀ
δα πόλιν. Ὑψίστη, μέ τὸ
σου Διὸς, ἡ φέρουσα ἐπὶ τὰ

Δᾶϊος ὁ βασιλεὺς τῆς Θ
τὴν Ἰοκάστην θυγατέρα τοῦ
βαίου. ἔμαθεν ἀπὸ τὸ μα
νευθῆ ἀφ' ἐνὸς ὅπου ᾔθελε
μου του. ὅθεν ἐπρόσάχθηκε
πνίξῃ τὰ βρέφη ὅπου ᾔθελε
το εἰς τὰ σπάργανα. ἐγε
μήτηρ του μὴ ὑποφέρουσα
πραγίαν, ἐπαράδωκε τὸ β
διὰ τὰ γένη ὁ ὑπηρέτης το
τὸς λυπηθεὶς τὸ μικρὸν ἅδ
εὐχαριστήθη τὰ τοῦ τρυπή
ἔπειτα μὲ ἓνα βροῦλον, κα
λαίπωρον βρέφος εἰς ἓνα δε
νος, διὰ τὸ ἀποθάνει τοιου
σκὸς τοῦ Πολυβίου βασιλέ
ἐκεῖ κατὰ τύχην, ὅπου ᾔτ
καὶ βλέπωντάς το εὖμορφου
σίλισσας τῆς Κυράς του. ὁ
θρεψεν, ὡς ἂν τὰ ᾔτον υἱός

μωσιν, καὶ οὐδεὶς ἐτόλμα
λιν. Τὸ μαντεῖον ἀπεκρίθη
πρὸς ἐλευθερίας ἐκ τῆς τυ-
δοθῆ τοῦ ἀληθὲς σημαυνόμε-
δῇ, ποῖον εἶναι τὸ ζῶον ἐ-
περιπατεῖ μὲ τέσσαρα πόδια
καὶ μὲ τρία τὸ ἐσπέρας.
Βασίλειον μετὰ τὸν θάνατον
εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, πῶς
ἔδιδε διὰ γυναῖκα νόμιμον
Λαΐου εἰς ἐκεῖνον ὅπου ἤθε-
Οἱ Οἰδίπους ἔγινεν ἐξηγητὴν
σημασίαν τοῦ προβλήματος
τον ὁ ἄνθρωπος, ὅπου ὄντα
τὰ τετράποδα ζῶα μὲ τέσσα-
χέρια, καὶ μὲ δύο πόδια.
μὲ δύο πόδια, χωρὶς ἄλλου
ρατεῖον χρειάζεται ράβδον
βοήθειαν τοῦ περιπατήματος.

Τὸ θηρίον οὕτω νικημένον
κεφαλὴν τοῦ πρὸς μίαν πέ-
παραίτησε τὴν χώραν εἰς
Οἰδίπους δι' ἀνταμοιβὴν ἐ-

ΚΕΦΑΛΑΙΑ

Ἱστορία τοῦ πολέμου

Ο πόλεμος τῆς Θήβας
ποιητῶν παλαιῶν . μεταξὺ
ἔγραψε δώδεκα βιβλία . μετα
τίμαχος , τὸν καιρὸν τοῦ Π
σιτέσσαρα βιβλία , μὲ ὅλον
μόνον τὰς ἐτοιμασίας τῆς περ

Ὁ Ἐτεοκλῆς λοιπὸν , κ
υιοὶ τοῦ Οἰδίποδος διὰ νὰ μ
τήσουν τὸ βασίλειον , ἐνόμι
ἔχωσι τὴν κυβέρνησιν πάντο
τὰ τὸν ἄλλον , εἰς διάστημα
κλῆς ὡς πρωτόγονος ἔλαβε π
λὰ περάσωντας ὁ χρόνος , ὁ
σκῆπτρον ἐποῦ εἶχεν .

Αὕτη ἐσάθη ἡ αἰτία ,
σθη νὰ ἐκδικηθῇ μὲ μίαν πο
ὅπου ἐλάμβανεν , ἐζήτησε
του βασιλέως τῶν Ἀργείων
φωνήσῃ διὰ τὸν γάμον μι
ὄρατος τὸν ἐβοήθησε μὲ ὅλο

μεγαλόψυχη, ὅπου δὲν ᾔθελε
μὲ ἄνδρα εὐπρέπესτον τοῦ
τὸν διὰ τὴν ὑπερβάλῃ ἐπὶ
τορξώματα, πρᾶγμα ὅπου
ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτοι δὲν ἐφύ-
χρεωτοῦσαν πρὸς τὴν Κιβέ-
ἐγιναν ὁ ἑνὺς λέων, καὶ ἡ

Ὁ Τυδεὺς δὲν ἐσάσθη εὐ-
γῶν, περὶ τῶν ὁποίων ὠμί-
ῆλικίαν, ἀλλὰ δυνατὸς ὑπερ-
πράγματα ἔδειξε τὴν ἀνδρεί-
φόρος καὶ μηνυτὴς πρὸς τὸν
νῆσθαι τὰ ζητούμενα παρὰ τ-
πωντας πῶς δὲν ἐπρόκοπτε π-
λογῆς μάχην καθ' ἕνα. καὶ
ὅπου νὰ μὴ ἔπεσεν εἰς τὴν
τήκοντα οἱ πλεόν ἄνδρειότη-
τὸν καταπλάκωσεν εἰς τὴν
μελλε νὰ ὑπὸς ρέψῃ. ἀλλὰ τ-
δὲν ἄφισε ζῶντα, μόνον ἕνα, τ-
Ἐτεοκλέα, διὰ τὴν τοῦ δώσθαι
πάντων ἐπληρώθη ἀπὸ μίαν
μα ελύπησε πολλὰ τὸν Ἀμφ-

Τέλος πάντων οἱ δύο ἀδελφὲς
λυγείκης ἔγιναν ἐχθροὶ, καὶ
θῆσαν· ἀλλ' ὁ θάνατος δὲ
ταπαύσῃ τὴν ἔχθραν. Αἱ
ἑκάμαν διαμονὴν ἐκεῖ· ὅπου
τοὺς ἔθαψε, καὶ ἐφύτευσαν
ἐκ τῆς ὁποίας ἔρρεεν αἷμα
ἀλληλομαχίας· ὁμοίως καὶ
εἰς τὴν ὁποίαν ἔμελλον τὰ σώματα
ταυθῶσιν ὁμοῦ, ἐδιαίρέθη
να ἐνωθῇ, ὥστε ὅπου ἔχρειά
Πολυνείκους διὰ τὰ ἐνταφια

Κ Ε Φ Α Λ Α

Ἱστορία τῆς Ἀντιγόνης

ὁποῦ ἐβῆσαν εἰς τὸν πόντον

Ο Κρέων βλέπωντας ἀπὸ
τοὺς υἱούς του, ἔλαβεν εὐθύς
κυριότητα ἐπάνω εἰς τὸ βασίλειον

Τὸ πρῶτον ἔργον ὅπου ἔπρεπε
να μὴ ἐνταφιασθῇ τὸ σῶμα
να μείνῃ τροφή τῶν σκύλων

καὶ πρότερον δὲν ἐνταφιάζον
Ἡναγκάσθη λοιπὸν ὁ Ἀδ
σβείαν πρὸς τὸν Κρέοντα,
κρούς· ὁ Κρέων δὲν ὑπήκουσεν
μὴ δυνάμενος νὰ πολεμήσῃ
κάλεσεν τὸν Θησέα, ὅς τις
χρέωσεν τὸν Κρέοντα διὰ νὰ
τὰ σώματα.

Δὲν ἔμεινε παρὰ μόνον τ
ὅσις διὰ τὰς βλασφημίας τ
Διὸς ἑκατεκαύθη χωριστὰ,
μὲ τὴν ἀφορμὴν ταύτην ἔδειξ
ἔτρεφε πρὸς τὸν ἄνδρατης,
ἐκλεκτότερα ἐνδύματα, καὶ
τὴν πυρκαϊάν, διὰ νὰ κατακ

Κ Ε Φ Α Λ Λ Ι

Ἱστορία τοῦ Ταντάλου, καὶ

Οἱ Θηβαῖοι, καὶ οἱ Ἀρ
τῆς τύχης· ἐκ τοῦ ἄλλου μέρ
τῆς Φρυγίας, καὶ οἱ καταγόμ
ὑποκείμενοι πάντες εἰς διαφόρ

στον πλῆθος ὑδάτων καὶ τρ
τὸ ιγ'. κεφάλ. τοῦ πρώτου
(Ἐγέννησεν ὁ Τάνταλος μ
βην, ἥ ὁποία εὐρέθη πολ
ματαιοφροσύνην. ἐπειδὴ ἔ
τύσῃν τολμηρότητα, ὅπου
Λητοῦς. Ὁθεν ὁ Ἀπόλλων
σαν ὀλατῆς τὰ παιδία, κα
τόσον ἐξηράνθη, ὅπου ἐξ
πῶς ἐμεταβάλλθη εἰς λίθον

Ὁ Πέλοψ ἐπαράιτησε τὴν
τὸ βασίλειον τῆς Ἥλιδος,
δ'άμειαν θυγατέρα τοῦ βασι
ὁ βασιλεὺς μαθὼν, ὅτι ὁ γ
θανατώσῃ, δὲν ᾔθελε νὰ
την εἰς ἄλλον τινὰ, μόνον
ἄρκετ' εἰς νὰ τὸν ὑπερβάλῃ κα

Ὁ Πέλοψ ἀμελῶντας τὰ
λογισάμενος, ἐπεχειρίσθη
διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπόν
σχόμενος ἀνταμοιβὴν τοῦ
βερνῆτης τοῦ ἁμαξίου τοῦ
συνέβησαν εἰς τρόπον, ὅπου

τὸν ἐκάλεσεν εἰς ἓνα τραπέζην
καὶ πάσας τὰς ὁιαφοράς τῶν
πάσης χαρῆς, ὑπερεπιθυμῶν
του. ἀλλ' ἀφ' οὗ ἠγέρθησαν
Ἀτρεὺς τοῦ ἔδειξε τὰς κεφαλαίας
κομμένας, ἀποδείχνοντάς τινες
ἄλλο δὲν ἔφαγε, παρὰ μόνον
του. λέγουσιν οἱ Ποιηταὶ πῶς
ὑπέσβεψε πρὸς τὴν ἀνατολὴν
τόσον σκληρόν.

Ὅμως καθὼς ἓνα πταῖσμα
ἄλλο, ἀπάντησεν ὁ Ἀτρεὺς
θυέσῃ, ὅς τις ἐνομιζέτο ἀπὸ
καὶ ἐθράφη ἀπὸ τὰς αἵγας,
σθός ἐσυνέβη λοιπὸν, ὅτι
κῆσῃ τὸν πατέρα του, ἔβρεξεν
τὸ αἷμα τοῦ Ἀτρέως ἐφόνευσεν
τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος, ἔγνω
τὴν Κλυτεμνήστραν, ἔγνω
νός, διὰ τὰ γένη καὶ αὐτὴν
ὑπηρέτης.

Θέλομεν εἰπῇ ἐν ἰδίῳ τότ'
μέμνονος Ὀρέσσης διὰ ἐκείνους

μήλη βαρεμένη μέσα εἰς τὴν
ἐπερίγραψεν ὀλατῆς τὰ πάθη
εἰς ἓνα λινόπανον, καὶ τὸ ἐκ
τὸ ἐγχειρίση κρυφὰ τῆς Πρόκνης
πρᾶγμα, καὶ κρύψασα διὰ
αὐτὴν οὐ ἔφθασαν τὰ ὄργια,
ἐνδεομένη μὲ θύρσους καὶ
πῆγε πρὸς τὴν ἀδελφὴν τῆς
μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὡδήγη
λάτιον, ὅπου συμβουλευθεῖς
τὸν Ἴτην, καὶ φωνεύσασα
ὄρας τῆς εἰς τὸ σπῆτι, ἔβαλε
παιδίον διὰ τροφὴν τοῦ Τηρέου
νόμενον ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ
Πρόκνη πρὸς τὸ τέλος τοῦ
Φιλομήλης, ἐταράχθη, καὶ
τρεξε μὲ ὄργην, ἀλλὰ διὰ τὴν
εἶδε μεταβαλμένην εἰς χεῖρα
πάντοτε τὴν συγγένειαν διὰ
ἀνθρώπων τὰς οἰκίας. Ὁ
εἰς ὄρνεον ὀνόματι ἔποψ, καὶ
υἱὸν τοῦ Ἴτην, φωνάζοντας
βάλη εἰς φασιανόν, εὕριστον

κρωτήριον τοῦ Σιγείου .

Ὁ πρῶτος ὅπου ἔβαλε τὸ
ρίευσεν ἐς ἅθῃ ὁ Δάρδανος
τοῦ Διὸς , ὅστις φονεύσας τὸν
ναγκάσθῃ νὰ φύγῃ , καὶ νὰ
ἄπου ἔλαβε διὰ γυναῖκά του
λέως Τεύκρου , οἱ ὅποιοι ἐν
τῆς χώρας , ἔκαμαν καὶ ἡ χά
κρια , καὶ πότε Δαρδανία ,
ἰδιον τῆς Τρωάδος . τοῦτο
Γραφὴν , ὅταν Ἰησοῦς ὁ τοῦ
Μωϋσέως , πρὸς χρόνους ἐπτα
παλαιᾶς Ῥώμης .

Ὁ Δάρδανος ἐπαράιτη
λείας τοῦ τὸν υἱόν του Ἐρι
Τρῶς , βασιλεύσας μετωνόμα
σθῃ Τρωάς .

Τοῦτος ὁ Τρῶς ἐγέννησεν
θῆν , ὅπου ἡρπάχθῃ ὑπὸ
Ἀσάρακον πατέρα τοῦ Κάπυ
χίσης ὁ ἡγαπημένος ὑπὸ τῇ
ποίας ἐγεννήθῃ ὁ Αἰνεΐας ἐπὶ
μόεντος ποταμοῦ . ἀλλ' ὁ ἐ

Ὁ Πρίαμος ἐς ἐρεώθη
τὴν αὖξῃσε μὲ τὰ ὅσα καλ
σε τὴν Τρωάδα περίφανες
προτέρου καλλωπισμοῦ. ἐδ
πόλεις διὰ προφύλαξιν καὶ
Πέργαμα.
Ἔλαβε διὰ γυναῖκά του
βασιλέως τῆς Θράκης, μὲ
δηλαδὴ τὸν Ἑκτορα, τὸν
τὸν μάντιν Ἐλενον, τὸν Τ
Πολύδωρον. ἡ Πολυξένη, ἡ
σα ἐσάθῃσαν αἱ πλέον ἐξα
πρότεραι τῆς οἰκίας του. με
λοπρέπεια εὗρίσκετο εἰς τὴ
του, καὶ πολλοὺς χρόνους
λος πάντων εἶδεν ὀφθαλμοφ
σιν τῆς Τρωάδος, ἡ ὅποια
ἕως τριακοσίων χρόνων διο
νεύσει ποίας φύσεως εὐρέθ

σισαν διὰ νὰ τὸν κάμουν κρ
φίαν, ὅπου πᾶσα μίαν ἐνό
τέρα. Ὁ Ζεὺς λοιπὸν (Λου
λωντας νὰ γένῃ δικαστῆς, κ
ῆ καλλίστη, ἐπειδὴ καὶ ἴσα
περιψε τὸν Ἑρμῆν πρὸς τὸν
να μῆλον, καὶ λέγωντας, κα
δῶτῃ τῆς θεᾶς τὸ ἄθλον « κ
βέτω τὸ μῆλον » θελουσας
τοῦ ἔταξε νὰ τὸν κάμῃ πολ
κηφόρον πάντοτε. Ἡ θεὰ
τὸν καταστήσῃ δεσπότην ἅ
Ἀφροδίτη τοῦ ἐπρόσφερε
τὴν θυγατέρα τῆς Λήδας,
σοι τῶν Ἀχαιῶν ἐπεθύμησα
νέλαος τοῦ γένους τῶν Πελο
κοὺς λόγους ἡ Ἀφροδίτη ἐνί

Μετὰ ταῦτα ἔδειξεν ὁ Π
εὐγενεῖς νέοι τῆς Τρωάδος
τῆς Τρωάδος διὰ τοὺς ἄθλο
λαίσματος, καὶ καθ' ἓνας ἐ
πιδεξιότητά του καὶ δύναμιν
ὁ Πάρις καὶ ἔρριψε κατὰ γῆ

παχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἡρακλ
ξουσίας τοῦ Τελαμῶνος, ἡ
σκοπὸν τοῦ, μὲ τὴν ἀπόκτι
τοῦ Κάστορος, καὶ τοῦ Πολ
εἰς τὸ τέταρτον κεφάλαιον)
Ἀφροδίτης . Ὑπῆγε λοιπὸν
Σπάρτην, ὅπου ὁ Μενέλαος
λοφροσύνην, καὶ τὸν ἑσπαρα
χωρὶς καμίαν ὑποψίαν, μὲν
Κρήτην διὰ εὐδικίας τοῦ ὑπο

Ἀλλὰ ἡ καλὴ γνώμη καὶ
νελάου δὲν ἐπληρώθη μὲ τ
ἐπειδὴ φιλιωθεῖς τεχνικὰ
ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ τὴν ποθ
ὠδήγησεν εἰς τὴν Τρωάδα

Δὲν ἐκακοφάνη τοῦ Πριάμ
του μὲν διὰ τὰς κακοπραγί
Ἑλλήνων, ὅταν εὕρισκετο φ
διατὶ ἐπολιόρκησαν, καὶ ἔκ
Τρωάδα, τὸν καιρὸν τοῦ Λ
των, διατὶ ἔλπιζε μὲ τὴν ἀφ
γὰ πάρη ἀπὸ τὰς χεῖράς των

λεὺς τῆς Ἰθάκης, καὶ τοῦ
νίου πελάγους· ἡ ἀγάπη τὴν
τὸν εἶχε τόσον δυνάτᾳ δερμ
χωρισθῇ ἀπ' αὐτῆς· ἔπλο
μωρὸν, καὶ ἄγνωστον, κρε
δύο ζῶα διαφόρου γένους, κα
σίαν· μετὰ ταῦτα ὠδήγει
περγιαῖι, σπέρνωντας ἀλάτ
μὲ τὸ νὰ ἦτον αὐτὸς φρόνι
πιτήδιος διὰ τὰς ὑποθέσεις
ἠθέλασι νὰ ὑπάγουν χωρὶς
Παλαμήδης ἐπιχειρήσθῃ ν
τὴν τέχνην· ἐπῆρεν ἀπὸ το
τὸ παιδίον τῆς μικρὸν, τὸν
θεσεν εἰς τόπον, διὰ τοῦ
τὸ γεωργικὸν ἄροτρον· ἐννό
τὴν πανούργον ἐργασίαν, κα
ἐργαλεῖον ὀλίγον τι, διὰ νὰ
τὸν τρόπον τοῦτον ἔδειξε πᾶ
ἐβούλετο νὰ δείξῃ, καὶ ἠνα
λήν· ἀλλ' ἐφεῦρε τὸν τρόπ
τίον τοῦ Παλαμήδου, ἐπειδ
κίας τῆς Τρωάδος, ἔπλασε

τὸν ἔβαλεν εἰς τὴν αὐλὴν τῆς
ὅπου ἐνδύθεις μὲ θηλυκὰ φορέων
λυκὸν βίον, καὶ ἠγάπησε τὴν
Δαϊδάμειαν, μὲ τὴν ὁποῖαν
ὅμως ἐξεσκεπάσθη ἀπὸ τῆς
σέως, ἐπειδὴ ἐπορεύθη οὐκ
Λυκομήδους μὲ διάφορα θηλυκὰ
διάφορα ὅπλα, καὶ ὁ Ἀχιλλεύς
χειρὰς εἰς τὰ ὅπλα, καὶ μὲν
ρώθη· μὴ θυνάμενος λοιπὸν
τευμα, ἢ θέτις ἐπαρακάλεσεν
τεχνευθῆναι ὅπλα τόσον ἐπιτε-
πάσης φύσεως σαΐτας, διὰ
κινδύνου.

Ὁ λιμὴν τῆς αὐλίδος εἰς
τῆς νήσου Εὐβοίας, ὅπου τὴν
πος, ἦτον ὁ τόπος, ὅπου κο-
τάγματα, καὶ παρῆλθον χρ-
τοιμασθοῦσι τ' ἀναγκαῖα
διότι τὸ ναυτικὸν συμπλήρω-
χίλια διακόσια, ἢ τριακόσια
κινήσῃ· προσέτι δὲ καὶ ἔνα
πρὸς τὸ τέλος ἔφερεν ἀργοπο-

ται ὡς ἰέρισσα τὰ χρειαζόμενα
θῆσαν ὅλα εὐπρεπῶς, καὶ ἔτι
χῆς ἕως τῆς Τρωάδος. Δὲν
νον ὁ Τήλεφος βασιλεὺς τῆς
ἀντισταθῆ πρὸς τὸ τοιοῦτον
ἐμάκρυνε καὶ εὐγαλε τὸ ἐμ
τας τὸν Τήλεφον. καὶ τὸ
παύσῃ τῆς πληγῆς ὁ πόνος,
θῆ ἀπὸ τὸ σιδήρεον ὅπου ἔκ
Τήλεφος ἐζήτησε τὴν φιλίαν
χιλλεὺς παιδευθεὶς ἀπὸ τοῦ
ἐπέμψε τὸ ἱατρικὸν τοῦ πάθ
ἦτοι σκουριὰν ἐκ τοῦ σιδήρε
τῆς πληγῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ἱστορία τῆς πολιορκίας

Κ Ἀμνόντες οἱ Ἕλληνες τῆς
δος, ἠῦραν μίαν ἀντίστασιν
κίας. ὁ Πρίαμος ἐπρωτοίμη
φύλαξιν. ὁ Μένων στρατηγ
κείνου ἐπρόσφερε μεγάλην β

Ὁ Σκαίμανδρος ποταμὸς
πῶς ἐρήμωνε τὴν γῆν τῆς
μοῖας τῶν ὑδάτων θέν ἔτρεχε
ἐνώθη μὲ τὸν πλησίον του
πνίξουν τὸν Ἀχιλλέα, κο
μύραν, καὶ τόσον ἐπερίσσε
νὰ ἐπιτύχουν τὸν σκοπὸν το
θεὰ Ἥρα, ἥτις ἔπεμψεν εὐ
περικυκλωμένος ἀπὸ μεγάλ
σικὰ ἐπάνω τοῦ Σκαμάνδρου
ρισσότερον μέρος τῶν ὑδάτων

Ἡ ῥηθεῖσα πολιορκία ἐ
καὶ ἔγινεν ὀλέθριος εἰς τὰ δ
ξαίρετοι ἄνδρες ἔχασαν τὴν
ἀπόκτησαν τοσαύτην δόξαν
νάτους εἰς τὴν ἐνθύμησιν το

Μετὰ τὸν Ἀγαμέμνονα,
χιλλεύς ἐφάνη θαυμάσιος
διὰ τ' ἄλλα προτερήματα,
του Πάτροκλος. ὁ ἰδομενεύς
ὁ Αἴας υἱὸς τοῦ Τελαμῶνος
τοῦ Ὀϊλέως βασιλέως τῶν Μυρμιδόνων
τοξευτῆς ἐμπειρότατος. ἐδὸς

προς ἄσχημος, ἐναντιούμενο
λεὺς μ' ἓνα γρόθου τὸν ἐφό

Τῶν Ἑλλήνων ὁ πρῶτος
βι, ἀφ' οὗ ἔφθασαν εἰς τὴν
τεσίλαος, τὸν ὁποῖον εὐθύ
ἔρριψε κατὰ γῆς. ἡ γυνή τοῦ
τὴν χάριν ἀπὸ τῶν θεῶν εἰς
μόνον τὴν σκιάν του. ὅμως
ἀπέθανε.

Πολλὰ ἔπραξαν ὅσοι εὐρί
λιορκίαν, καὶ ἐξήρχοντο τῇ
λὴ χύσις αἵματος. ὁ Τρώϊλος
λὰ καὶ νέος ἐτόλμησε νὰ σ
λέως, ἀλλ' εἰς τὴν μάχην ἐν
ὑπερβολὴν τοὺς Τρωαδίτας,
ὅτι ζῶντος τοῦ Τρώϊλου ἡ πο
τος. Ὁ Ἑκτωρ ἀδελφός του
θανάτόν του, θανατώνοντας
καὶ οἱ Τρωαδίται ὁμοθυμαδ
νος ἐδύνετο νὰ διαφθείρη
ἐχθρῶν.

Ὁ Ἔρωτας ὅμως ἔβλαπ
ληνας ἀπὸ τὰ ὅπλα τῶν Τρω

Ὁ Θάνατος τοῦ Ἑκτοῦ
Τρωαδίτας, καὶ τὸ περισσό
θησιλέαν βασίλισσαν τῶν
χειρὸς τοῦ αὐτοῦ Ἀχιλλέως
τῆς βασιλίσσης διακεκομμέν
Σκάμανδρον ποταμὸν ὑπὸ τ

Ὁ Μέμνων ἐσυλλογίζετο
ξαγοράσῃ τοιαύτην ἀπώλειαν
παρατηροῦσαν ὥς μέγα ἔη
ἀπὸ Αἴαντος τοῦ Τελαμῶνος
νεύθῃ ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως
δέκτον κεφ. τοῦ πρώτου β
πην ἔλαβεν ἡ μήτηρ του, κ
εἰς ὄρνεον. Ἡ βασίλισσα
λειαν τοῦ Μέμνονος, μετὰ
ρέτων τέκνων, ἐσπούδαζε
Ἀχιλλέως. ὁ Πάρις ἔταξε
ἐπιχειρίσθῃ μίαν αἰσχρὰν
πῶς ὁ Ἀχιλλεὺς ἠγάπα τὴν
τοῦ ἔδωκεν ἐλπίδα νὰ τὴν π
τὸν ἐκάλεσεν εἰς τὸν ναὸν τ
νομιλήσουν πλατύτερον ἐπάνο
ἀλλ' ὅταν ὁ Ἀχιλλεὺς δὲν ἐ

Ὁ Θάνατος τοῦ Ἀχιλλέως
δίτας, ἀλλ' ἡ παρηγορία ἐπὶ
τὸν, διατὶ Πύρρος ὁ υἱὸς τῆς
τῆς Ἑλλάδος, ἔγινε διάδοχος
ἐσθλὴν εὐτυχίαν, ἀγκαλὰ καὶ
διάφορες μάχαις ἐκδίκησε
τοῦ, ἐφόνευσε καὶ τὸν προδό-
τως ἄλλοι πῶς ἐφονεύθη ὑπὸ
σαῖταν τοῦ Ἡρακλέους.

Διὰ τὰ συντέμνωμεν τοὺς
σιν τῆς δυστυχίας τῶν Τρωάδων
ξίος Ὀδυσσεὺς ὁμοῦ μὲ τὸν
Παλλάδιον τόσον ἀναγκαῖον
Τρωάδος. Τοῦτο ἐκατάπεισε
βασθῇ μὲ τοὺς Ἕλληνας, μὲ
ἐπιστρέψῃ τὴν Ἑλένην, τὴν
Δηϊφობος εἶχε λάβῃ διὰ γυναι-
καῖ τοῦ Πάριδος.

Ὁ Αἰνείας, καὶ ὁ Ἀντίνοος
συμβίβασιν. ἐσυμπέραναν τὴν
μὲ πολλὰ χαρίσματα πρὸς τὴν
στρέψωσιν εἰς τοὺς τόπους τῶν

σαρέσκειαν βαρεῖ· τὸ ἄλογον
πῶς οἱ θεοὶ τὸν ἐπαίδευσαν
τοὺς δράκοντας, οἵ ὅποιοι
τέκνα· γονατίζουσιν ἔπειτα
πρόδας τοῦ ἀγάλματος τῆς
σι νὰ φέρουν εἰς τὴν χώραν
Ἐξεπλάγησαν, καὶ περισ
ἤκουσαν τὸν παρ' Ὀδυσσεῶ
τις ἕκαμε καὶ τὸν ἄρπαξαν
ξετασάν· ἐπλαττε πῶς οὐ
Ἕλληνας εἰς τοὺς τόπους
θυσίαν ἕνα τοῦ γένους τῶν
ἔλεγεν ὁ Σίνων, ἐγὼ ἤναγκα
πανουργός· Ὀδυσσεὺς ὥσάν
τῆς θυσίας ὁ κλήρος ἔπεσε
διήγησιν ταύτην, ἀκολουθεῖ
κε νὰ καταλάβουν, ὅτι ὁ
ἦτον ἄλλος παρὰ νὰ καταπρ
θυναῖς, καὶ νὰ τὴν ἔχουσι
φιερώνοντες ἐκεῖνο τὸ ἄλογον
γέθους, διὰ νὰ μὴ δυνηθῇ
πόλιν, καὶ νὰ μὴ δυνηθοῦν
οὐδὲν ὄφελος πρὸς διαφθοράν

κυρίευσεν ὑπερον ἓνα μέρος
σθέν Μολοσσία.

Ἡ Κασσάνδρα ἐβιάσθη κα-
τος τῶν Λοκρῶν, μέ ὅλον ὅ-
της Ἀθηνᾶς, ὡς ἄσυλον, καὶ
ὁ Ἀγαμέμνων τῆς ἐφύλαξε
μεθ' ἑαυτοῦ, διὰ τὰ ἐξαίρετα.

Ὁ Μενέλαος μετέλαβε τὸν
Δηϊφωβον, ὅπου τὴν εἶχε δι-
βη ἔλαχε τοῦ Ὀδυσσέως.

Ὁ Ἐλενος υἱὸς τοῦ Πρι-
αμίδου προλέγει τὰ μέλλοντα, ἐφύλα-
καί ἐδέχθη πολλὰς χάριτας,
εἰσέλθῃ μέσα εἰς ἓνα καράβι
τὸν καταποντισμόν.

Ἐρύλαξαν τὴν ζωὴν τοῦ
Ἑκτορος, ἐπειδὴ καὶ ἡ μήτηρ
δάκρυά της καὶ παρακάλεσες
τῶν κορυφαίων τοῦ στρα-
τοῦ στήκεν εἰς θάνατον παρὰ τὴν
μυῖσθηκεν ἀπὸ ὑψηλοῦ πύργου
τὸν καιρὸν ἔμελλε γὰρ ἐκδικη-
τὸς τὸν ἄνθρωπον καὶ τοῦτο

νω τοῦ πελάγους, ἐγέμισε τὴν
καὶ κεραυνούς, ἔρριψε φωτίαν
ἐβύθισε· μὲν ὅλον τοῦτο αὐτὸ
ἔφθασεν εἰς τὰς μεγάλας π
πλησίον· καὶ διασωθεῖς ἐλ
λέγωντας ὅτι ἀμετάπειστα
ἀρκετὸς νὰ σωθῇ· Ὁ Πο
τὴν σιδηρὰν του ράβδον ἐδία
νην πέτραν, καὶ οὕτως ἐπν
τα· Ἡ Θέτις θεὰ εὐσπλαγ
ἔθαψεν εἰς τὸ περιγιάλι τῆς

Ὁ Ναύπλιος πάλιν Συμ
στρατεύματος ἐκαταδίκασαν
Παλαμήδην διὰ ταῖς τέχνας
φωτίαις πολλαῖς ἐπὶ τοῦ ὕ
εἰς τὸ νησίον τῆς Εὐβοίας π
του διὰ νὰ σύρῃ πλησίον ὅλ
τακοπῇ πρὸς ταῖς πέτραις,
ρὰν εὐρίσκονται περισσαῖς
νέβη καθὼς ἤθελε, διατὶ ὁ
ἐπορεύθησαν δι' ἄλλου μέρους

Ὁ Ἰδομενεὺς ἀπὸ τοῦς
ναυτικῆς κινδυνεύοντας νὰ

Ἡ Κασσάνδρα τὴν ἐποίησεν
ἀπὸ τὴν Τρωάδα, τοῦ ἐπὶ
τὴν, καὶ δὲν ἔπαυε λέγων
τόν. πλὴν ἀγκυλὰ καὶ νῆα
Ἀπόλλωνα νῆα προλέγει τὰ
ἔβλαψε μὲ τινὰ ἀνομίαν, τὴν
ταύτην, ὅτι οὐδεὶς ἐπίστευε
μᾶλλον καθ' ἕνα ἐπίστευε τὴν

Ὁ Ὀρέστης βλέπωντας τὴν
ἐπὶ τὴν σκληρότητα πρὸς τὴν
τὸν Αἴγισθον, καὶ τὴν μητέρα
ὅπου ἦσαν αἵτιοι τοῦ θανάτου
νετο πῶς εἶχε κάποιον δικαίον
συνείδησιν τοῦ ἐξέσχιζε τὴν
τοῦ ἀδελφολείπτως τὸ φοβερόν
νευμένης ὑπὸ τοῦ υἱοῦ της.

Ἡ θλίψις αὕτη τοῦ εὐρίστου
πρὸ τοῦς χρησμούς ἔμαθε,
θερωθῆ δὲν ἦτον ἄλλος,
Ταυρίδα ἐπαρχίαν τῆς Σκυθίας
τέμιδος ὁ ναὸς, τὸ ἄγαλμα
ρῆ πρὸς τὴν Ἑλλάδα. ὑπὸ τὴν
λόν τοῦ Πυλαίου υἱόν τοῦ

θεσμός, φάσις· καὶ οὕτως
τυχῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔλ-
θοῦ (τὸν ἔθλιβε, καὶ μετέ-
ἔδικοῦν του τόπων, κτίζοντα
Θράκην, ἀνάμεσα τῶν ἑπο-
κληθεῖσα ὑπερὸν Ἀδριανού

ΚΕΦΑΛΑΙΑ

Ἱστορία διὰ τὰ ὅσα ἐσυν-
μετὰ τὸν πόλεμον

ΑΦ' οὗ ἐτελείωσεν ὁ ἄρις
καὶ ταλαιπωρίας τῆς πολιορκί-
ας· ἄλλοι δέκα χρόνοι,
κινδύνους τῆς ναυτικῆς· μετὰ
πέλαγος, ὅπου μία μεγάλη
ἔρριψε πρὸς τὰ πλάγια μέ-
Κικονίας, ὅπου ἔχασε τὴν
ἡ βασίλισσα τούτη, ὅτι ὁ
βασιλεὺς τῆς Θράκης, πρὸς
θῆ κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέ-
μου τὸν Πολύδωρον μικρόν

διὰ νὰ ὑπάγουσιν εἰς τὴν Ἑ-
βίαν διὰ νὰ ἔμβουν εἰς τὰ
Πάλιν ἄλλη ἀνεμοζάλη τ
λίαν, ὅπου ὁ πτωχὸς Ὀδυσσεύς
τοῦ Πολυφήμου ὀνομαστοῦ Κ
λύφημος ἔφαγεν ἔξ συντρόφ
τὸν ἐβεβαίωνε πῶς διὰ καλ
τὸν φάγη ὕστερον ἀπὸ τοὺς ὀ
δυσσεύς τὸν ἐμέθυσε, καὶ τ
μὲν, ἐπειδὴ καὶ ἦτον μονόφ
πρὸς τὸν θεὸν Αἰόλον, ὅς τ
φιλοφροσύνην, καὶ τοῦ ἐχάρ
ἔξω ἀπὸ τὸν Ζέφυρον, τοὺς
νους μέσα εἰς ἀσκοὺς, δὲ ἀμ
σιν ἐναντίαι κατὰ τὴν ὁδόν
Ὀδυσσεύς περίεργοι νὰ εἰδοῦ
τοὺς ἀσκοὺς, τοὺς ἀνοιξαν
ἄνεμοι, καὶ ἔρριψαν τὰ καρ
τὰ νησίᾳ τοῦ Αἰόλου, ὅς τι
δεχθῇ ἐκείνους τοὺς ταλαιπ
ἄλλην τινὰ χάριν. ὅθεν ἦνα
γουν εἰς τὰ πλευρὰ τῶν Λα
τόπου, ὅπου κατὰ τὸ παρόν

ση τοῦ Ὀδυσσέως ταῖς το
λαῖς· ἐθαύμασεν ὁ ἄξιος
νὰ ὑπάγῃ διὰ νὰ εὕρῃ τὴν
ἔδωκεν ἓνα φυτὸν καλούμενον
τῶν Θεῶν, καὶ προφυλάττει
φαρμάκια, καὶ μαγείας·
ξίφος τὴν Κίρκην, καὶ τὴν
τοὺς συντρόφους του εἰς τὴν
τὴν τὸ ἔπραξε, καὶ ἀκολού
τρόπως, καὶ ἐγέννησαν διο
νον τῶν ὁποίων ὠνομάσθη
ὁ τὸ Ἐσυλλογίσθη ἔπειτα, καὶ
βουλόμενος νὰ συμβουλευσ
ῇ Κίρκη τοῦ ἔδωκε τὸν τρο
τησε τὸν σύντροφόν του Ἐλ
παραιτήσῃ πλησίον τῆς Κ
μητρός του Ἀντικλείας, κα
μετὰ τῶν ὁποίων ὠμίλησε
χης· ὑπέσχεψε πρὸς τὴν Κ
μετὰ ταῦτα τὴν ὁδοιπορίαν
Εἵπομεν εἰς τὸ ἐνδέκατο
βλίου, πῶς αὐτὸς ἔφυγε τὰς
νώδη τραγούδια τῶν Σειρήνων

διὰ νὰ ὑπάγῃ πρὸς τὴν
Ἄλλ' ὁ Ποσειδῶν θέλων
βεβλαμμένον ὀφθαλμὸν τοῦ
τάκωσε τὸ καράβι . ὅθεν
σεύς εἰς πολλὴν ἀπελπισίαν
θόῃ τοῦ ἔδωκε διὰ βοήθειαν
ὁποίας ἐφέρθηκεν ἕως τὸ νη
μένην σήμερον Κόρκυραν ,
τερον νησίον τῶν Κορφῶν .

Ἡ Ναυσικάη θυγάτηρ τοῦ
Φαιάκων ἀπάντησε τὸν Ὀδυσσεύς
περιγιάλι τῆς θαλάσσης ,
διὰ νὰ σκεπασθῇ , καὶ τὸν
ἦτις τὸν ἐγνώρισε διάτινα
σώμά του , καὶ τὸν προσεδέξατο
τον καθὼς ἔπρεπεν εἰς ἄνδρα
τον . καὶ ἀφ' οὗ ἔλαβεν ἀνάπαυσιν
των , τοῦ ἐδόθη ἓνα καράβιον
χῶς εἰς τὸ νησίον τῆς Ἰθάκης .

Ἦτον ὁ εἰκοστὸς χρόνος ,
πῃ παντοτινὰ ἐθλίβετο , ἐπὶ
ἔλεγον πῶς ἐπνίγηκεν εἰς τὸ
πὸν τὴν ἐξητοῦσαν διὰ ὑπὸ

ειον τῆς Ἰθάκης διὰ νὰ τ
γνώριστος ἐμποδισμένος νὰ
ρυβος, ὅθεν ἐπρόσθραμεν ὁ
μὴ γνωρίζωντάς τον ὁ Τηλέ
λάγχην, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον
Σύος ἐνομαζομένου ξιφίας, ὁ
νατώθη. Τοιουτοτρόπως ἐτέλε
τὸν ὁπκοῖον ὁ Ποιητὴς Ὀμη
λεῖ πολύτροπον, δηλαδὴ π
λὰ πλάγχθη, τουτέστιν, ἐ
τοῦ ὁποίου καταλαμβάνομε
περιπατεῖ πολὺν κόσμον μα
τα, βεβαιώνωντάς το καὶ ὁ
,, πολλῶν ἀνθρώπων ἴδεν ἄ

Κ Ε Φ Α Λ Α

Ἱστορία τοῦ

Οἱ Τρῳαῖται βλέποντες
νὴν, ἐναγκάσθησαν νὰ
πον τὴν τύχην τους. τινὲς
σαν λαοὶ τῆς Παφλαγονίας,
τήνορος, ἐνὸς τῶν στρατηγῶν

το νᾶ κτίσῃ μίαν πόλιν ,
λυπητεράς φωνῆς , ἥ ὅποια
τὸν ὁποῖον ἐτάφη ὁ Πολύδωρος
Πολυμνήστορος μὲ ἄκραν ἀπὶ
θῶς εἶπαμεν εἰς τὸ προειρη-

Ἵππῃ γε λοιπὸν εἰς τὴν Κρήνην
ἀνεμοζάλη τὸν ἐδίωξε , καὶ οἱ
κειακῶν θεῶν ἔμαθεν εἰς τὸ
νᾶ πορευθῆναι πρὸς τὴν Ἰταλίαν
νᾶ κάμῃ ταῖς ἀπόκτησές του

Ἐπρόσβαξε μὲ τὴν ἐντολήν
πανία τοῦ Καραβίου . καὶ ἔνο-
νται ἀπέναντι τῶν Στροφαίων
πύλαι τὸν ἐκαταδίωξαν .
Ἡ Πειρον , καὶ ἀπάντησε τὴν
πρώην τοῦ Ἑκτορος , τὴν ὅτι
τὸν ἑαυτὸν του , ὁδηγῶντάς τινες
ἀλλὰ μετὰ ταῦτα τὴν ἀποτάχ-
μην τοῦ Ἑλένου .

Ὁ Αἰνείας ἀφ' οὗ ἐδέχθη
φιλοξενίαν μὲ τὰς ἀναγκαίας
βέρυησιν , ὅπου ἔμελλε νᾶ
εἰσέλθῃ , ἐπορεύθη πρὸς τὴν Ἰταλίαν

δελφός της, ὅπου μὲ σκληρὰ
της τὸν Σιχαῖον διὰ νὰ κ
ἐμελέτα νὰ πράξῃ τὸ ἴδιον
θαλάσσης μὲ ὄλοντης τὸν π
θότης ἤθελε νὰ κυριεύσῃ,
φρικτὴν ἀπέναντι τοῦ Δρεπ
μὴ θυνηθεῖσα νὰ ἐπιτύχῃ
ἐὰν τόσῃν μόνῃν γῆν, ὅσῃν
τοῦ Ταύρου, διὰ νὰ θερμ
ἐτεχνεύθῃ μίαν πανουργίαν
κοψαν τὸ δέρμα τοῦ ζώου
λεπτύνωντάς το, ὅπου ἐκέρικ
σημα, ὅπου ἐκτίσθῃ ἡ
ζετο Βύρσα, ἐκ τῆς βύρ
Ταύρου.

Ὁ Λινείας μετὰ τῶν
εἰς τὴν Διδῶ, ἡ ὁποία τ
τόσον ἐφιλιώθῃ, ὅπου ἤθελ
τοῦ, ἀγκαλιὰ καὶ ἀποφάσι
ἄνδρα, ἐκτὸς τοῦ Σιχαίου
ἔλῃν της τὴν ἔφεσιν, καὶ
τίαν ταύτην δὲν ἀκροάζετο
σιλέως τῆς Γετουλίας Ἰάρβ

Ἐφθασε λοιπὸν εὐτυχῶ-
νων, καὶ ὑπῆγε νὰ εὕρη-
σπῆλαιόν της, διὰ νὰ δυνη-
νὰ πορευθῇ μέσα εἰς τὸν
τέρα του Ἀγχίστην, καὶ νὰ
χης του, καθὼς ἔκαμε, καὶ
κλαυθίον πρὸ τῆς εἰσόδου εἰς
πολὺ ἀναγκαῖον διὰ νὰ τὸ

Ἀφ' οὗ ὑπέσπρεψεν ἀπὸ τῆς
θαλάσσης, εὕρίσκεται τέλει
πισταμόν, καὶ ὑπάγει ἕως
ὅπου ἐξουσίαζεν ὁ βασιλεὺς
τῆ φιλοφρόνως, καὶ μαθὼν
ρίας του, χωρὶς δυσκολίας
μον γυναῖκα τὴν συγατέρα
οἱ θεοὶ τὴν εἶχαν διορίση
νον, ἀγκαλὰ καὶ νὰ ἦτον δ-
δοθῇ τοῦ Τούρνου βασιλέως
ὁποῖον ἡ βασίλισσα καλου-
τίνου. εἶχε μεγάλην ἔφεση

Ἡ τοιαύτη εὐτυχία ἔγχε-
ὥς ὅπου δὲν ἐνθυμεῖτο πλ-
τὰς ὁποίας ἔπαθε μετὰ τοσ-

κράτει συνδεδεμένα τὰ σώμα
Διὰ τὰς συνεχεῖς ἐπιδρομ
τεύμα τοῦ Αἰνείου ἐκακοπο
Αἰνείας ἔλειπεν ἀπὸ τὴν
Ῥούτουλοι ἄναψαν φωτίαν
νες ἐμεταβάλθησαν παρὰ
λάσσαι Νύμφαι, διὰ τὰς
βέλῃς, ἥ ὅποια ἦτον αὐτῶ
δίται κατεστάθησαν εἰς τὰ
τοὺς ἐδυνάμωσε μέ τοὺς Τυ
Ἀφροδίτη τοὺς ὑπεράσπιζε
τοῦ Διὸς ἐναντίον τῶν κατα
τούτοις ἡ Ἀφροδίτη ἐπιδεξε
μεν ὅπλα, ὅπου ἐκατάστη
εἰς τοὺς πολέμους, καὶ ἐ
ψυχὴν του τὴν ἀξίαν ἐκείνη
ἔταν ἐξεώρει τὴν ἀσπίδα το
τοῦ ὁποίου μέ θείαν τέχνην
κατορθώματα τῶν προγενεσ

Ἡ τοιαύτη μάχη ἔγινε π
δύο μέρη. καὶ ὁ Αἰνείας ἐλ
τὸν θάνατον τοῦ Νίσου καὶ
θάνατον τοῦ Παλαντίου υἱοῦ

ἡ πολιορκία τῶν Λατίνων
τοῦ Ῥωμύλου, ὅς τις ἔγινεν
Ῥώμης, ἀποκτιῶντας ὅλην τὴν
ὑπερὸν ὁ Τοῦλλος Ὀστίλιος
μης ἔφθειρε παντελῶς τὴν
θὲν ἔμεινε κἀνένα ἶχνος.

Προτοῦ νὰ τελειώσωμεν τὴν
νὰ σοχασθῶμεν πῶς ἡ ἀλή-
μιξιν διαφόρων μύθων. ἔστι
διηγεῖται τὰ ὅσα ἐσυνέβησαν
διὰ νὰ σολίσῃ τὸ ποίημά το
Διδῶ δὲν ἔζησεν, οὔτε ἡ Κ
διακοσίους, ἢ τριακοσίους χ
ρὰν τῆς Τρωάδος.

Κ Ε Φ Α Λ Λ Ι

Περὶ τῆς ἀληθείας

ΑΓκαλὰ καὶ ἡ ἀλήθεια πα-
ῶπου διαφθείρει τὸ σκότος τοῦ
νης, μ' ὅλον τοῦτο πολλοὶ μ.
χὴν τους ἀπὸ τῆς ἀληθείας,
λου γνωστὴν.

φιλάμβανεν, ἔβλεπεν ἔλα τ
βλέπῃ ἄλλος ἄνθρωπος.

Ἀλλὰ χωρὶς νὰ περνῶ
τοιαῦτα μυστήρια, τὰ ὁποῖοι
μενοὶ τὴν ἱστορίαν ταύτην,
ποδείξουν, πῶς ὁ Προμηθεὺς
τοὺς ἄνθρώπους, ἐκβάλλων τ
γρίας, ἔλεγον πῶς τοὺς ἔβα
ματίζωντάς τοὺς ἀπὸ πηλόν.
Πύρρα ἐμεταμέρφωσαν τοὺ
Ὅτι ὁ Ἀμφίων μὲ τὴν λύρα
Θηβῶν, διατὶ μὲ τὴν γλυκ
ἐκατάπεισε τὸν λαόν, ὁποῖ
καὶ εἰς τὰ ὄρη, νὰ ζῶσιν
πόλιν. ἔλεγον παρομοίως, π
σε τὸ πῦρ ἀπὸ τὸν οὐρανόν
τὸν τρόπον νὰ ἐγείρῃ τὸ πῦ
τοῖκα εἰς τὸ Καύκασον ὄρος
ρων τὸν ὁρόμον, καὶ μελετῶ
την, καὶ διὰ τοῦτο ἐδιηγοῦ
κάρφωσεν εἰς ἐκεῖνο τὸ βουν
ποῦ ἔτρωγε τὸ σκῆτι του, ἐ
τῆς ἐπιμελείας καὶ σπουδῆς

παρασάινουσιν αἱ Εὐμενίδες
Οἳ ῥέσουσι.

Ὁ ποῖος ὑπερέβαινε τοὺς
ἀγχίνοιαν, δύναμιν καὶ ἔξ
διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ζεὺς πρῶτον
ἐπωνομάσθη Θεός, καὶ ὡς
καὶ οἱ ἀδελφοί του, ὁ Ποσειδῶν
Ποσειδῶν ὁ Θεὸς τῆς θαλάσσης
τιμὴν συνάθροισιν ἐτιμήθη
τιμήθη ὡς Θεὸς τοῦ Ἀΐδου
τοῦ ἐνταφιασμοῦ τῶν νεκρῶν
ἦτον ὡς ἡ κατοικία τῶν Θεῶν
θίωχυν ἕνα, ἔλεγον πῶς ἐ
ἂν ἔφευγε, διὰ τὰ μή ἔλθῃ
ἔλεγον πῶς ἐμετατρέπετο εἰς
ἐκρύβετο εἰς τὰ θάλασσα, ἔλεγον
Θηρίον, καθὼς ἐσυνέβη καὶ
τοῦ Πελάσγου βασιλέως τῆς
μενος ὑπὸ τοῦ Διὸς, διὰ τὴν
ποῦ ἐδίδετο πρὸς τοὺς Θεοὺς
Ὅσοι πάλιν ὡς ἄκρως μακρὰ
οὔτε τιμοῦσι τινὰ, μόνον ἐ
Νάρκισσον· ὅς τις βλέπωντα

ρετο πρὸς τοὺς θεοὺς των ,
τῶν τοιούτων παραδόξων με
λοιπὸν ἤρχησαν τὰ τειαῦτα
μεν ν' ἀμφιβάλλωμεν , πῶς
πολλοὺς αἰῶνας ἀπὸ ἀπείρου
έτιμουσαν τὸν ἀληθινὸν θεόν
καὶ ἑορταὶ δὲν ἦσαν ἀφιερ
θεότητος . τοῦτο ἀναγινώσκ
καὶ τοῦτο ἔδειχναν οἱ θεῖοι
καὶ τόσοι ἐξαίρετοι ἄνθρωπ
θόντες εἰς τὴν πίσιν τοῦ Χ
τὴν ἀλήθειαν τῶν ῥηθέντων
Καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐ
πλάναι τοῦ κοινοῦ λαοῦ , ἐπ
φωτισμένοι μὲ τὸ φῶς τῆς φύ
θεια τοῦ θεοῦ εὕρισκετο εἰς
λεγεν ὁ Ἀπόστολος ἐν κεφαλ
ἐπαραιτούσαν ποσῶς νὰ δίδω
σιδαιμυίας , ἢ διὰ φόβον α
ἢ διὰ μίαν χαμερπὴ συγκατο
τάς ἱεροτύλους ἐννοίας τοῦ
θαυμαστότερον εἶναι , πῶς ο
λοι πολιτικοὶ τῆς γῆς , ὑπέρ

λίτας νὰ σέβωνται τὰ μὲν
τούτοις τοὶ Αἰγύπτιοι τὸν Ἡ
Σελήνην τὴν γυναῖκά του τὴν
βούτο καὶ τοὺς κροκοδείλους
κρομμύδια, ἐπειδὴ ἐν τῷ
θεοὶ, καθὼς αὐτοὶ ἔλεγον,
τὴν Αἴγυπτον, καὶ μετεμορ
πράγματα.

Οἱ παλαιοὶ τῆς ἐνδόξου
σαγῆς τῆς γερουσίας ἐθεω
ρας, χωρὶς νὰ ὁμιλήσωμεν
καὶ ἀτιμωτάτου Ἀντινόου ἀγ
θριανοῦ, πρὸς τὸν ὅποιον ἤγ
παρηγορήσουν καὶ νὰ κατα
βασιλέως διὰ τὸν θάνατον το
δαζον διὰ νὰ καταπείσουν τ
κεῖνος ἐμεταβάλλθη, καὶ ἔγινε

Συμπεραίνομεν λοιπὸν πῶς
μᾶλλον ἀνομίαί, δὲν ἐπολιτεύ
πλοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἐκυρίευσαν κα
πρεπεστάτων ἀνδρῶν, καὶ με
το κοινῶς παρὰ πάντων ὡς α
θρησκείας. ἀλλ' ἐξ ἐναντίας

BIBΛΙΟ

Περὶ τῆς τιμῆς, ὅπου

φερον εἰς τοὺς ψ

ΠΡΟΟΙΜ

Η Γνωσις, τὴν ἐποίαν
μας ὑποχρεώνει ἀναγκαίως
τιμὴν καὶ σέβας, ἐπειδὴ
ἁρμόδιον κατὰ τὸν βαθμὸν
πων, ὅπου ὑψώνονται ὑπὲρ
καὶ τοῦτο εἶναι ἀποτέλεσμα
ζεται θρησκεία, καὶ εἶναι
τῶν ἠθικῶν ἀρετῶν, μέ τὸ
ὅπου νὰ μας φέρῃ πρὸς μίαν
ἀγιωτέραν ἀπὸ ταύτης.

Οὕτω λοιπὸν ὁ Θεὸς προσ
νωσιν καὶ ὑποταγὴν ἐξωτερι
περτάτης ἐξουσίας ὅπου ἔχε

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Περὶ τῶν ἀγαλμάτων ὅτι

τοὺς ψευδοὺς

Επειδὴ καὶ τὰ ὑψηλότερα
ματα δὲν ἐκατάστησαν ποτέ
ρους ἀπὸ τὸν θάνατον, ἀλλ'
διαφόρως ὅλους εἰς αἶδιον λή
κόνες καὶ ἀγάλματα, διὰ
χῶς ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶ
ται εἰς τὴν μνήμην τῶν μετο
Οὕτω λοιπὸν εἰς τὴν Ἐ
εἰκόνες παρίστανται, διὰ νό
θεωρίαν τοῦ ἀοράτου Ποιητο
λαὸν, μὲ τὴν ἐνδειξίν τῶν
τοῦ θανάτου τοῦ Σωτῆρος.

Αἱ εἰκόνες αὗται εἶναι μα
τελοῦνται σεβάσμιαι ἀναφερό

Οἱ Ἐθνικοὶ ὅμως ἐγείρου
αὐτῶν Θεοὺς ἑπικραττον οὕο

ἔτι καὶ οὐκ ἀκούονται
ὅσφρανθήσονται . χεῖρας
φήσουσι . πόδας ἔχουσι ,
οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ
αὐτοῖς γένοιτο οἱ ποιοῦντες
οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς
νερὰ τόσοι ἄλλοι Προφῆται
τὸ ἕκτον κεφάλαιον τοῦ Βαρ
προδείχνει διὰ πολλῶν δικαιο
λα τῶν ἐθνικῶν δὲν εἶναι
γένος τοῦ ἀπὸ τοιαύτης πλά
φυλῶνος , καὶ ὅλοι του οἱ μ
χρυσούς θεούς , καὶ ἀργυρο
εἰς τὸ πέμπτον κεφάλαιον ,
ὁ Προφήτης τὸ εἶδωλον τοῦ
το καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος
τους Χριστιανούς τὴν χάριν
Χριστοῦ , ὅπου τοὺς ἡλευθ
τῶν ἀφώνων καὶ ἀναισθήτων
Ὁ Βελλαρμῖνος εἰς τὸ τ
Θευτέρου Τόμου , Βιβλ . δευ
νει πῶς οἱ παλαιοὶ θεῖοι Π
λο περισσότερον τοὺς εἰδωλ

τόσον· εὐκόλα· εἰς τὸ τέλος

ΚΕΦΑΛΑΙΑ

Περὶ ναῶν ἀφιερωμένων

Οἱ Παλαιοὶ ἐκαυχῶντο δὲ
λούμενα ἑπτὰ θαύματα τοῦ
Τὸ πρῶτον ἦτον ἡ τῶν τε
κόδοις, καὶ τῶν θαυμασιωτάτων
τῶν παρὰ τῆς βασιλίσσης Σ
διώρισεν εἰς τὴν ἐργασίαν το
ἕως τριακοσίας χιλιάδας ἀνθ
λῶν χρόνων.

Τὸ δεύτερον ἦτον ὁ Λαβύρ
ρινγεγραμμένος παρ' Ἡροδότο
σα τῶν ἄλλων ἀξιοθεωρήτων
δεκάξι διηρημένοι οἰκίαι ὑπ
γίαν τῶν δεκάξι κυβερνήσεων
γύπτου, καὶ ἦσαν τόσαι ὁδοί
τέχνην συμπεπλεγμένοι, ὥς
βλεπε τὸν τράπον διὰ τὰ ἐξ
παράδειγμα ὁ Δαίδαλος νὰ
ρινθου εἰς τὴν Κρήτην.

σὴν ἐκπληξὶν εἰς τὸν Κόσμον
ναὸς τῆς Ἐφέσου ἀφιερωμένον
Πλίνιος ἔγραψεν εἰς τὸ τρίτον
ἱστορίας του, κεφ. ιθ'. πῶς
σφίον εἰκοσιπέντε ποδῶν, καὶ
κροσσὶ, μὲ σύλους ἑκατὸν εἰκο-
νους παρὰ τισούτων ἄλλων
σαν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην
λοπρέπειάν τους, καὶ εὐσέβειαν
ὅλη συνδρομοῦσα πρὸς ἐργασίαν
ἐτελειώθη τέλος πάντων εἰς δέκα

Παρομοίως καὶ εἰς τὸ ἔπος
φαίνονται ἀναλόγως τοιαῦτα
ὥς νὰ διαμείνωμεν ἀπαριθμήσαντες
ναῶν τούτων, φθάνει νὰ ἐπὶ
καὶ τὰ ἔθνη δὲν ἐξόθεν τῆς
ἐφευρέματα τῆς οἰκοδομῆς τῆς
μόνον διὰ τοιαῦτα νέα κτίσις

Εἰς ἐκείνους τοὺς ναοὺς ἐ-
στίασαν τὸ πρῶτον ἦτον εἰς τὴν
ποιοῦ ἐθυσιάζοντο τὰ ἱερῆ
ρου ἐφαίνετο εἰς τὸ μέσον
ἱεροφυλάκιον, ἢ ἐνδόμυχον.

αὐτοὺς εἰς θυσίαν, ἀλλὰ δι-
θέλαν ὅτι ἐπάνω τῶν θυσιῶν
ἢ νὰ καίωνται ἄνθρωποι ζῶντες.

Γράφει ὁ Βιργίλιος, ὅτι
Θηναῖς ἐθυσίασε πρὸς τοὺς θε-
οὺς, ὅπου ἡχμαλώτευσεν
ἔθνος τοῦτο ἐφαίνετο συχνὸν
λαοῦ τῆς Ῥώμης, καὶ πλησίον
καὶ κοινῶς τὰ μικρὰ παιδία
αἰχμαλίκους θεοὺς διὰ εὐτυχίας.
Ταῦροι σκύθαι πάλιν ἐθυσία-
σαν τοὺς ξένους ὅπου ἤρχοντο ἐν
αὐτοῖς εἶχεν ἓνα θυσιαστήριον
ποῦ ἐξέσχιζαν μετὰ ῥαβδίαῖς
ποῖον ἔπραττον καὶ οἱ Λακε-
δαιμόνιοι τιμῶντες τὸν Ἑρμῆα.
Κίμβροι δὲν ἐθυσίαζαν τοὺς
μετὰ σκληρὰν τιμωρίαν ἄν-
θρωπους, καὶ τοὺς ἔρριπταν εἰς
μουν πρᾶγμα εὐάρεστον πρὸς
ἐλευθερωθῆναι ἀπὸ ἀνθρώπου
τοῦτο ἐλέγοντο γέροντες Ῥωμαῖοι.
Σαρματίας Ὑπερβόρειοι εἶσαν.

οἱ βασιλεῖς Ἀχάες, καὶ Μα
δοπίου γνωρίζομεν εἰς πόσῃ
ἀνομίᾳ οἱ ἄνθρωποι ὠδήγη
χωρὶς νὰ εἰποῦμεν ἐκεῖνο, τ
ριος εἰς μίαν του πραγματεί
τῶν Μεξικανῶν, οἵτινες ἐθύσ
καρδίας ἀνθρωπίνας ἕως εἶκ
Αἱ θυσίαι πάλαι τῶν πο
τοὺς νεκροὺς, ἦσαν γεμάται
λὰ ἔθνη ἐφύλαττον ἀπαρασάλ
τὸν ἐνταφιασμὸν τῶν ἐξαιρέτ
νεύωσι, καὶ νὰ κατακαίωσι
γαπημένους των, πιστεύοντες
κάποιαν εὐαρέστησιν εἰς τὸν
λαμβάνον εἰς ταῖς μάχαις
διὰ νὰ κάμουν παρομοίας θ
φει ὁ Βιργίλιος. ἀπὸ τὸν πο
μέν πῶς ὁ Ἀχιλλεὺς ἐθύσας
τὸν φίλον του Πάτροκλον. ὁ
ματι Σπάρτακος, ὅς τις ἐτ
αἰχμαλώτων ἐναντίον τοῦ λα
τριακοσίους αἰχμαλώτους νὰ
μαχόμενοι, διὰ τιμὴν ἐνός

281 Μεγάλην ἐπιμέλειαν ἐλάτ
σίαν νὰ μὴ ἔχη τινὰ ρυπα
ἐκαλεῖτο κάθαρσις . καὶ παρ
ῆσαν καὶ ὅσοι ἐπαράσκειαν
ναγκαζοῦντο ν' ἀναχωρήσου
γελλε μεγαλοφώνως ὁ Κήρυξ

Μετὰ ταῦτα ὁ ἱερεὺς ἐκ
σίτου κεκαυμένου , καὶ ζυμα
ὀνομαζομένην , καρπὸς ἀλμυ
μυγμένον μὲ ἄλας , καὶ τὸ ἔρ
ῆ θυσίας , ἀλλεοτρόπως δὲ
θυσία .

Τέλος πάντων ἀφ' οὗ ὅ, τ
φονεύετο , ἐρρίπτετο ἐπάνω τ
φιέρωναν ἐκρατοῦσαν τὴν χ
ρίου, ἐνώνουντες τὰς ἱκεσίας τ
ἔπειτα ἔχυναν οἶνον ἐπάνω τ
ἀφιερωμένον ἦτον ὀλοκαύτω
πῦρ , ἀλλέως ἐφυλάττετο ἕνα
τὸ ἄλλο διὰ ἐκείνους ὅπου ἀφ

Ἔσπερον ἐχόρευον τριγύρου
λοντες ὕμνους , καὶ ὥσθ' αὖ πρ
τὸν ὁποῖον ἐγίνετο ἡ προσφορ

μοίως καὶ ἡ Ἑστία εἶχε τὰ
ὅπου ἐκαλοῦντο Ἑστιαῖδες,
τὴν Ῥώμην παρὰ Νουμᾶ
νέου, καὶ μὲ νόμους νέους,
μένον πρὸς τὴν ῥηθεῖσαν
καθὼς λέγει Φλωῖρος ὁ ἱστορ
σιν τῶν ἀσέρων, ὅπου ἀδ
τὸν οὐρανὸν, οὕτω καὶ ἡ
να εὐρίσκετο πάντοτε ἄγρυπ
φέντευσιν τῆς βασιλείας.

Ἐξω ἀπ' ἐκείνους ὅπου ἐ
ρισμένα παρ' Εὐάνδρου εἰς
Ῥωμῦλος εἶχεν ἐκλέξῃ τὰ π
ρεντίας, πρὸς τὰ ὅποια ἔπρ
ταν ἤθελον νὰ θυσιάσουν δ
καὶ διὰ τοῦτο οἱ διάδοχοί τ
ἀδελφοὶ ἀρουραῖοι.

Ἀλλ' ὁ βασιλεὺς Νουμᾶ
πειτα εἰς τὴν Ῥώμην ἄλλου
διὰ νὰ φέρῃ μεγαλητέραν λ
σκεΐαν, καὶ εἰς ὑπηρεσίαν τ
ἱερεῖς ὠνομάζοντο λατινικῶς
τχι, διατὶ ἔκαμναν πάντοτε

λευκόν, καὶ πορφυροῦν ἐνδεδυμένους
τὸ ὅποιον ἐφοροῦσαν οἱ θεοὶ
καὶ οἱ μάντεις κάμνοντες τὴν πόλιν.
Ὅμως οἱ βασιλεῖς ἐξορίσαντες
τὸν ὑπερήφανον Ταρκύνιον,
ἓνας ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἱερ
σιλικῆν ἠνομασίαν εἰς τὸ τ
μὴ ὑποπτεύσῃ ὁ λαὸς πῶς
τὴν ὑπηρεσίαν τῶν θεῶν,
πλέον τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν
βέρνησιν.

Δὲν ἐδιώριζαν τοὺς ἱερεῖς
θυσιαστήρια. ἦσαν καὶ ἄλλαι
βασιλείας. εὗρίσκοντο ἱερεῖς
οἵτινες ἦσαν προεσῶτες εἰς
σχεῖς ὅπου ἐγίνοντο μὲ τοὺς
τοὺς ἀποφασίσουν καὶ νὰ
εἰρήνην, ἢ τὸν πόλεμον, π
δικαίαν. ἔπειτα ὅταν ὁ πο
ἐναντίον τινὸς γενεᾶς, ὁ κ
ρέων καλούμενος πατὴρ τέλ
παγγεῖλη. Ὅμοίως καὶ ὅτα
σαν συμφωνημένα, ὁ εἰρη

ὅς, ὁποῦ δηλοῖ σόμα, ἤγα
καὶ ἐπρομήνυον τὸ πρᾶγμα
τος γινομένης.

Ἐμαντεύοντο ἀκόμι διαμ
ὁποίων ἐπρόσφερναν τὴν τρο
παζον τὴν τροφήν ἐπιθυμη
εἶχαν διὰ σημείου εὐτυχέσ
ρεία, ἢ χορός. ἄλλ' ἀνίσω
ἢ δὲν ἔτρωγαν ποσῶς, ἢ ἔτ
του σημείου δυσυχίας, καὶ
ἢ ταχύτητα εἰς τὰ στρατεύμα
βερνατο τῆς Ῥώμης τὸ βασί
ἀρμόδιος ἢ ἐπιχείρησις τινὸς
τῆς ἐρεῦνης καὶ συμβουλῆς τ

Τέλος πάντων Νουμᾶς
πάνω τῶν ῥηθέντων ἱερέων
ραρχῶν μὲ τὸν κορυφαῖόν του
ἦτον τὸ νὰ διατάσῃ ὁ, τ
τῶν Θεῶν, καὶ ἐκρατοῦσαν
βλία τῆς Σιβίλλης Κουμάντης
ἄλλας παρθένους, αἵτινες εὐ
φθαρμένων Ἑθνικῶν, φυλα
τῶν ἡθῶν, ἐμπνευσθεῖσαι οὐρ

νένα πράγμα· καὶ δὲν ἐνομι-
κᾶμμίαν δημοσίαν ἐργασίαν
να θρεμμένοι παρὰ τῶν εἰρη-
Εἰς τὰς καθόλου συνέλεύ-
ποιον ὁ Πλίνιος γράφει περὶ
τι ἐσυνήθιζον νὰ κατακόπτου-
διὰ νὰ ὑποχρεώσουν τοὺς ἄλ-
εἰς τὸ γύρισμα· καὶ ἡ τοσαύ-
οὐ μόνον εἰς τὰς θυσίας, ἀλλ
τον γυμνάσια· μαρτυρεῖ τῇ
καὶ διαβολικὴν ἑνας διδάσκα-
ὅπου ἔσφαξε πλεόν παρὰ ἐπ-
τανούς, διὰ νὰ καταλάβῃ μ-
ρια, καὶ θαύματα τῆς φύσε-

Κ Ε Φ Α Λ Α

Περὶ τῶν ἐορτῶν διωρο-
τῶν ψευδῶν

Αἱ πανηγύρεις τῶν ἐθνικῶν
τὴν πίσιν πρὸς τοὺς θεοὺς τα-
ἐφαίνετο ἐνδείξεις τῶν ἰδιωμά-

μεταπόκτησαν τὰ ζῷα, ξε-
κείνους ὅπου τὰ ἔκλειψαν,
ἐθυσίαζον πρὸς τὸν Θεὸν Π-
ἐκαλοῦντο Λύκαιοι διὰ τὸν
που ἔσαν τὰ ἐδικά του θυ-
συνηθίζοντο εἰς τὴν Ῥώμη
διὰ πολλαῖς ἡμέραις τοῦ Δε-
ἀναμεταξύτων ἐφιλοδωροῦντ
αὐθένται μὲ ἀπειραις ἀταξ-

Οἱ Ἕλληνες ἔσαν ὁσοί-
τάς, καθὼς καὶ οἱ Ἀθηνα-
ναια, τὰ ὅποια ἐγίνοντο εἰς
ρίς νὰ ἐμιλήσωμεν περὶ τῶν
πολλῶν ἄλλων.

Οἱ Αἰγύπτιοι ἐλάμβανον
λητέρων πανηγύρεων τὸν Θε-
νας βοῦς σημειωμένος μὲ κα-
ἔζη, μόνον εἰς διωρισμένους
ους ὅταν ἔφθανε, τὸν ἔπνιγ-
δύνετο μὲ λυπητερὰ ἐνδύμα-
ἐθλίβοντο, ἕως νὰ εὐρεθῇ
μοια σήμεῖα, καὶ τότε πάλ-
καὶ ὠραῖα τραπέζια.

μνήμην τῆς πολυπλασίου
ἀποκτοῦσαν ἐναντίων τῶν ἐχ
τοῦτον τὸν ὑψηλὸν ἔκαμναν
τοῦ τεθνεώτος . ἔπειτα ὑπήγ
τὸν ἄγρὸν τοῦ Ἄρεος , ὅπου
καὶ ἔξ ἀρωματικῶν ξύλων ,
κροῦ , κάμνοντες οἱ ἄρχοντες
γύρου τοῦ τοιούτου ἀποθαμέ
λος πάντων ὁ διάδοχος βασι
καὶ ἀπὸ τὸ ὕψος τῆς πυρκαϊ
τις ἐνομιζέτο πῶς ἔφερνε τὴν
του εἰς τὸν οὐρανόν .

Ἡ τοιαύτη ἀποθέωσις τελε
γνίδια , καὶ τράπεζαι , καὶ
ριθμεῖτο μὲ τὰς ἐορτάς . κα
μὲ θυσίας , ἢ μὲ τραπέζας ,
τῶν θεῶν , καθὼς ἐρρέθη ἐ
μὲ διάφορα παιγνίδια , κα
ἀποδείξει .

ξω τῆς ὁδοῦ, καὶ τῶν μο-
πρώτοις τὸ τρέξιμον, ἐργασ-
λαιοτέρα τῶν ἄλλων· οὐδέποτε
ὁ Δίσκος, ἢ λίθινος, ἢ σιδε-
ρογυλὸς, καὶ βαρὺς, καὶ
τερόν, ἢ μακρύτερον, ἐλάμ-
ταρτον, τὸ πάλαισμα· ὅταν
μυοι, καὶ ἀλειμμένοι τὸ σῶ-
ζοντο γὰρ ρίψη· ὁ ἕνας τὸν ἄ-
τὸ πέμπτον καλούμενον πυγ-
ταὶ καλούμενοι πυγμαῖοι, καὶ
κρατοῦσαν ζωνάρια ἀπὸ τοῦ
τους ἐκτυποῦνταν.

Τὰ παίγνια ταῦτα ἐκαλοῦ-
ἐμάχοντο ἦσαν ὀλόγυμνοι·
σχολεῖον, εἰς τὸ ἐποίον ἐμά-
καὶ οἱ διδάσκαλοι ἐκαλοῦ-
χειρίζοντο ταῖς πέντε ταῦτα
θλοι· παγκρατιασαὶ ὀνομαζο-
ἀγώνων· ἀγκαλὰ καὶ ἄλλοι
κείνους μόνον ὅπου μάχοντα

Οἱ τέσσαρες ἀγῶνες, καὶ
μα, ὅπου ἐγίνοντο πότε καὶ

ἐξάπλωτε τὸ παιδίον ἐπ' αἶ-
νὰ εὖρη εὐκαιρίαν· νὰ τοὺς
λέγουσι, πῶς εἰς τὸ διάστη-
μα νεύσε τὸ ῥηθὲν παιδίον, κα-
ὶ ὅς με τοὺς κορυφαίους τοῦ
ρηγορήσουν τὸν πατέρα τοῦ
νέκρου βρέφους, ἐθέσπισαν
νέμειν καὶ πέντε χρόνους,
ἀγῶνων οἱ κριταὶ νὰ παρασ-
τερά ἐνθύματα, καὶ ὁ σφέ-
ρα ἀπὸ σέλινα.

Ὁ Ἀρχίας ἐπερίγραψε τὴν
νὰ τετράστιχον, καθὼς φα-
νέται ἐν τῶν ἐπιγραμμάτων.

Τέσσαρες εἰσὶν ἀγῶνες ἀ-

Οἱ δύο μὲν θνητῶν,

Ζηνὸς, Λητοῖόδαο, Πα-

Ἀθλα δὲ τῶν, κότινος.

Διὰ τὸν Παλαίμονα, ὅπως

τετράστιχον, ἐννοεῖται ὁ

υἱὸς τοῦ Ἀθάμαντος. Οἱ ἀ-

ἀρχῆς ἐπανηγυρίζοντο τὴν

τὴν ἡμέραν, καθὼς μαρ-

ξιοί, ὅπου εἰς τὸν δρόμον
τὸ ἄλλο ἄλογον, ὅθεν ἐκάλον
ἐλληνικά κελητισαί, ἢ κέλ
εὐτεῦθεν οἱ Λατῖνοι καλοῦσ
στάτους ἀνθρώπους, δεσουλ
γουν ἀνθρώπους ἐκκλησιαστικῶ
Ἐκλέγονταν ἄνθρωποι γρ
μενοι ὁ Ἑλλανοδίκαι, ὅντες
τοταύταις μάχαις, καὶ ἐδί
τούς μαχηταίς. καὶ εἰς τὴν
γαλοπρεπῶς, καὶ χερρῶν τῶν
λεως διὰ τὰ εἰσελθόντων μέ
- τοῦ καιρὸν ἐκεῖνου ἐφάν
σου δυνάμεως, λόγου χάρι
καὶ ὁ Πολυδάμας, ὁμοίως κ
ἐλλογιμώτατα περιγράφει ὁ
νας του, ἀποδείχνοντάς του
- ὁ Μίλων ἔφερεν εἰς τοῦ
ένος σταδίου ἓνα ταῦρον δύ
νευσε μὲ τὸν γρόθον του,
εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμ
μὲ τὸ χέρι του, καὶ χωρὶς
κανεῖς νὰ τοῦ τὸ πάρη. κ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ

Τὰ Θεάματα τῆς

Πολλὰ ἔθνη ἐμμελήθησαν
Θεάματα, καὶ μεταξὺ πάντων
ἕως ἀπ' ἀρχῆς τῆς βασιλείας
κύκλους, τῶν ὁποίων ὁ πλέονος
τοῦ βασιλέως Ταρκύνι-
ων Σαοίων.

Ἰούλιος ὁ Καῖσαρ τὸν ἐς
καὶ μεγαλοπρεπῆ, περικυκλω-
κανάλια εὐπρεπῆ, καλούμεν-
ται, ἀγκαλὰ καὶ εἰς πολὺν
τατα, διατὶ ἐκάθοντο εἰς
τὰ ὅποια πάντοτε ὑψώνοντο
τοῦ βουνοῦ, εἰς τρόπον ὅπου
ἔμπροσθεν, δὲν ἐμπόδιζαν
συντο εἰς τὸ ὀπίσθεν μέρος.

Ὁ λαὸς εἶχε τὸν τόπον τοῦ
οἱ Ἀρχοντες, οἱ Κριταὶ, οἱ
καὶ ἀξίαν.

Ὁ πλουσιώτερος τόπος κα

ἐπαρομοιάσθη ποτὲ μὲ τὴν φ
σου διὰ τὸ πλῆθος τῶν μα
διὰ τὸν σολισμὸν καὶ ὡραίο
τῆς προπομπῆς τὴν ἐκπληξίαν

Καὶ πρῶτον μὲν ἔφερναν
δίου τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν
βασιλείας, καὶ ἀκολουθοῦσα
μάτα ἐκ τῶν λαφύρων, ἔτοι
θεοῶν τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἀπο
των, εὕρισκομένων εἰς τοὺς
κρατίας. ἔπειτα ἤρχοντο
οἱ ἀρχιερεῖς μὲ ὡραίαν εὐτα
θυσίαν, πότε πρὸς ἓνα θεὸν
τὴν διαφοράν τῶν ἐορτῶν,
χωρὶς νὰ ὁμιλήσωμεν διὰ τ
νων, ὅπου ἐγίνοντο ἀπὸ ἐν
ὅθεν ὁ διαλαλητῆς ὁ δημόσιος
ἔλεγε πῶς τὰ τοιαῦτα θεά
τὰ εἶδεν ἄλλην φορὰν προτι
γεν ἔμελλε νὰ τὰ ἰδῇ.

Ὁ καιρὸς ἔφερε μεγάλην
μάτων εἰς τὴν Ῥώμην. ἔπε
λέμων, καὶ τοῦ δρόμου τῶν

νοι εἰς τοὺς πόδας ὀρθοί·
Ὁ βασιλεὺς Οὐεσπεσιανὸν
ἀμφιθέατρον πέτρινον, καὶ
τοῦ Τίτου, τὸ ὁποῖον ἐδέχοντο
λιάδες ἀνθρώπους καθημένους
ὀρθοὺς·

Τὸ πρῶτον θέαμα τοῦ
τῶν ξιφηφόρων· τὸ ὁποῖον
μους καὶ σκληροτάτους ἐμπε-
ρύνων, ἐδοῦλεσαν διὰ ξερᾶς
αἵματοχυσίας τὴν ἀναμετα-
κατὰ τὸν τρόπον τῆς μονομα-
χίας δὲν ἐσυνηθίζετο πρότερον
μὲν τῶν ἀποθαμένων· ἄλλοτε
συνήθεια, εἰς τρόπον ὅπου
τὴν μεγαλειότητα ἐκείνων,
τὰ θεάματα πρὸς τὸν λαὸν
ἐπάνω τῆς ἄμμου ἑκατοντάδων
καὶ τόσον ἀνέβη ἢ τῶν με-
τινὲς τῶν βασιλέων τῆς Ῥώμης,
ἄλλοι ἕως δέκα χιλίους, ἀκίνητοι
γῆ πολλὰς ἡμέρας·

Τὸ περισσότερον μέρος τῶν

τες τῆς Ῥώμης, καὶ βουλ
βασιλεῖς οἱ ἀμελοῦντες τὴν
γοῦσαν τὸν λαὸν καταφρο
ἀξίωμα.

Ὁ νικητὴς ἐφύνευε τὸν
θεαταὶ δὲν τοῦ ἐφύλαγαν τ
ναν τὴν θέλησίν τους κλείο
χείρα, ἤγουν τὸ μέγα δάκ
κλειον, ἦτον σημεῖον κατα
θερώνοντο οἱ ξιφηφόροι, ὅ
ἐπιδεξιότητα. Ἡ ἀληθείας
ἐνομιζέτο ἢ ἐγχειρήσεις ἐνδ
ἐξήρχοντο κατὰ τὴν θέλησίν
ὁ μισθὸς ἐλέγετο λατινίστι
μισθοδοσία. ὅθεν ὑποχρε
διὰ ἐκεῖνο τὸ ἀργύριον ἐλ
τίας ὅσοι ἐπλήρωναν τὸ χρ
χρεωμένοι.

Τὸ κυνήγι τῶν ἀγρίων ζ
θεάματα ἢ τοῦ κύκλου, ἢ τ
ἐφεύρεσιν τῆς ὀκοδομῆς καὶ
ἐφαίνοντο τριακόσιοι, ἢ τε
τοντάδες σρουθοκάμηλοι.

κεῖνα τὰ σχέδια , ἢ χαρτὶ
βασίλεις ῥρίπταν διὰ μεγ
τὰ τύχην ἔπιαναν ἕνα τῶν
εὗρισκον τὴν δωρεάν ὅπου
τος τιμίου , ὥστε ὅπου ἢ
μίαν φοράν εἰς τοὺς ἀγῶνας
κοντα μύρια .

Τὸ τρίτον γένος τῶν θε
ῆσαν τὰ τρεξίματα καὶ μάχ
τὰ κουπία ἔτρεχαν ἐπάνω
πότε καὶ πότε εἰς θαλάσσιον
το ἄνθρωποι μὲ εἶδος τριτῶ
ἔψαλλον , καὶ ἔπραττον ὥρ
λιν ἐφάνησαν καὶ μεγάλα
καὶ ἄλλα θαλάσσια τέρατα ,
νον ἀληθῆ .

Τὸ θέατρον ἦτον διάφορο
πρὸ τὸ ἀμφιθέατρον , ἀγκάλα
των ἦτον παρόμοιος μετὰ
διατὶ τὸ θέατρον ἦτον μόνο
διάρων , καὶ μερολόγων , δ
θίας , διὰ τοὺς χοροὺς , δ
ἄλλας ψυχαγωγίας , ἀλλὰ

μένα, εἰμὴ μόνον διὰ τὰς ἐ-
παράσαιναι ἄλλο, παρὰ δὲ
τας, παράσρατα, καὶ βδελύ-
μαίχαι τοῦ κύκλου, καὶ τοῦ ἀ-
νθρώπων εἰς ἄλλο, παρὰ
ὁ Ἄδης ἐμπλέκοντας τὸν
ψευδοθέων, ἐκράτει ἀνοικτὸς
μίας, ὡσὰν χαριεντισμὸν, ὅ-
ποι ἀναισχύντως τὰ ἔργα τ-
Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐπεριλάβομεν
τοσοῦτον αἰτάκτων, τὰ ὅποια
θινὸν Θεὸν οἱ ἄνθρωποι, κα-
ξαν εἰς τὸν κόσμον, δὲν δύνα-
εὐτυχέστερον τὴν ἐπιχείρησιν
τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ὅς τις ἐθρ-
καὶ διαφθείρωντας πάσας τ-
τὴν δύναμιν τοῦ ζωοποιοῦ
ἀμετρὸν τοῦ ἀγαθότητα μά-
βυσσον φρικωδεστάτων ἐργασ-
τῷ προοιμίῳ τοῦ πρώτου β-
πράγμα δίκαιον, καθὼς ἐσα-
ματείας ταύτης, οὕτω νὰ ε-

Τ Ε Λ

Ἄθλα πέντε εἰς Ἑλλάδα .
Αἶακός τε διήγησις .
Αἶας τῶν Λοκρῶν .
Αἶγαῖον πέλαγος .
Αἶγεύς , ὅθεν Αἶγείου πέλαιος .
Αἶγιος .
Αἶγύπτου ἐξουσία .
Αἰήτης πατήρ τῆς Μηδείας
    χων .
Αἶμων θανατώνεται .
Αἰνείας θυσιάζει ὀκτὼ ἄρχοι .
Αἰνείου ἱστορία .
Αἰνείας καὶ Ἀντήνωρ .
Αἰνείας υἱὸς Ἀφροδίτης .
Αἶωλος ἄποιος .
Ἄκρίσιος .
Ἄκταίων κυνηγός .
Ἄλβαν , ὅθεν Ἀλβανῖται .
Ἄλεμάνοι .
Ἄλκυόνες πουλίαι ὅμοιαι .
Ἄλκμήνη .
Ἄλφειός ποταμός .
Ἀμαζόνες .

Ἀριάδνης νῆμα, ἡ κλωστή.

Ἀρίων.

Ἀρκτοφύλαξ Ἀσέρας.

Ἀρπειαί τίνες.

Ἀρτέμιδος ἱστορία.

Ἀρτέμιδος ναὸς εἰς Ἐφεσόν.

Ἀρτεμησία.

Ἀρχέμορου υἱός.

Ἀσκάνιος.

Ἀσκληπιός.

Ἀσύακτος υἱὸς Ἐκτορος.

Ἄτλας.

Ἀτλάντη.

Ἀτρέως ἱστορία.

Ἀτροπὸς μοῖρα.

Αὐγερινὸς υἱὸς Αὐγῆς.

Αὐγῆς θεᾶς ἱστορία.

Αὐγείας βασιλεὺς Ἡλίδος.

Ἀφειτηρία τίς.

Ἀφροδίτης ἱστορία.

Ἀχαΰ βασιλεὺς.

Ἀχελῷος υἱὸς Θέτιδος.

Ἀχιλεὺς υἱὸς Θέτιδος.

Γ Αλαξίας πόθεν ὠνομάσθη
Γάλλοι ἔθνος Φρυγίας.
Γανυμήδης .
Γίγαντες εἰς τὰς φλόγας τοῦ
Γλαῦκος .
Γοργόνες ὅποῖαι .
Γύγης τίς .
Γυριὼν βασιλεὺς Ἰσπανίας .

Δ

Δ Αἰδᾶλος ὅποιος .
Δαίμονες ὅποιοι θεοὶ ἐλέγοντο
Δακτυλίδιον Γύγη ὅποιον .
Δανάη ὅποιά .
Δαναΐδες .
Δανιήλ .
Δαρδανία .
Δάρδανος .
Δάφνη πόθεν ἔγινε .
Δελφοὶ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος

Δωδώνης θένθρα ὀποῖα.

Ε' Γκέλαδος.

Εἰλείθυια ὅποια.

Ἐκάβη .

Ἐκάβης μεταμόρφωσις.

Ἐκάτη τρικέφαλος .

Ἐκατόμβη θυσία ὅποια.

Ἑκατόγχειρ Αἰγαίου.

Εκτωρ .

Ἐλαφος Ἀρτέμιδος.

Ελαφος χρυσοκέρατος.

Ἑλλανοδίται.

Ἡλένη γεννᾷται ἀπὸ αὐγόν.

Ἀρπαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ

Ελενος υἱὸς Πριάμου.

Ἐλευσῖνος ἑορταί.

Ἑλίκη, ἥ ἄρκτος μεγάλη.

Ελικὼν ὄρος .

Ἑλλήνων συνωμοσία ἐναντίον

^εΕλλην τίς.

Εὐριπός .

Εὐρυδίκη .

Εὐρύπυλος μάντις .

Εὐρυσθεύς .

Εὐρώπη τίς .

Εὐτέρπεια .

Εὐρύπυλος

Εὐρύπυλος

Ζ

Ζεὺς ὅποιος ἦτον .

Ζεὺς ἐγείρει πόλεμον εἰς τὸν

Ζεὺς ἐλευθερώνει ἀπὸ τῆς

καὶ τὴν Ῥέαν .

Ζεὺς ἀρπάζει τὸν Γανυμήδη

Ζῶα ἄγρια εἰς τὰ θεάματα

Ζεὺς ἀρπάζει τὸν Γανυμήδη

Ζεὺς ἀρπάζει τὸν Γανυμήδη

Ηβη Θεά .

Ἥγεμόνες κλέπται εἰς τὸν κ

Ἥλιαδες

Ἥλιος πότε καὶ διατὶ ἐσκοτ

Ἥλιου ἱστορία .

Ἥλιου ἱστορία

Θεοδάμας.

Θεοὶ γενέθλιοι, θεοὶ πατρ

Θέτις γυναῖκα τοῦ Ὠκεανοῦ

Θερσίτης.

Θεῶν τάξεις τρεῖς λέγει Ἡ

Θεῶν ἀγάλματα ἐφέροντο ε

Θηβαίων ἱστορία.

Θήβας ἑπταπύλους.

Θηρία εἰς τὰ θεάτρα πῶς ἔτ

Θησεὺς ὑποχρεώνει τὸν Κ

Θησέως ἱστορία.

Θυέσου ἱστορία.

Θυϊάδες τίνες.

Θύρσος.

Θυσίαι εἰς τοὺς ψευδοθεοὺς

Θυσία Σκυθῶν εἰς τὴν Ἀρτ

Θυσία Ἀριστομένων.

Θυσία Μεξικανῶν.

Θυσία Ἀχιλλέως.

Θυσίαι ἴδιαι εἰς καθένα θ

Θυσιαστήρια τρία.

Θυσιαστήριον Διονύσου εἰς

Ἰππόλυτος υἱὸς Θησέως.

Ἰππόλυτον ἀνέστησεν ὁ

Ἴππος ξύλινος Ἑλλήνων

Ἰσθμια.

Ἱστορία Ὀδυσσέως.

Ἱστορία βασιλέων τῆς Τρ

Ἱστορία Ἰάσωνος καὶ Ἀρ

Ἱστορία τῶν κατὰ μέρος τ

Ἱστορία τῶν θεοτήτων τῆς

Ἱστορία τῶν θεοτήτων τοῦ

Ἰτος φονευθεῖς.

Ἰφιγένεια θυγάτηρ Ἀγαμ

Ἰφιγένεια ἱέρισσα.

Κ Ἀδμου Ἱστορία.

Καῖσαρ Ἱστορεῖ.

Κάκος ὁ Τρικέφαλος.

Καλὴ δῶνος ἀγριόχοιρος

Καλιζώ.

Καλλιόπη Μοῦσα.

Κάληνη βουνὸν Ἰσπανίας.

Κορύβαντες πῶς ἀνέθραψον

Κουμάνη ἢ Σιβύλλα.

Κούριτες, ἢ Κορύβαντες

Κρέουσα γυνὴ τοῦ Ἰάσωνος

Κριταὶ τοῦ Ἀδου τῖνες.

Κρόνια ἑορταί.

Κρόνου ἱστορία.

Κρόνος τρώγει τὰ νεογεννητά

Κροτωνιάτης Μίλων.

Κυβέλη θεὰ ὁποία.

Κύθηρα.

Κύκλωπες σύντροφοι Ἡφαιστοῦ

Κύκλωπας Πολύφημος.

Κυλλήνη ἔρος Ἀρκαδίας

Κύκνος ὁποῖος ἦτον πρότερον

Κυνοσουρίς, ἢ Ἀρκτος μὴ

Κυνῆγι ἀγρίων ζώων.

Κωκυτὸς ποταμός.

18

22

30

Λαβινία θυγάτηρ τοῦ
Λαβύρινθος.

Λυκαίων έορτή.

Λυκαίων .

Λυκομήδους αύλήν .

Λύκος θανατώνεται είς τ

Λύρας έφευρετής .

Λωτοφάγοι .

Μ Άγισσαι Θεταλίας
Σελήνην .

Μαία μήτηρ Έρμου .

Μαινάδες τίνες .

Μανασσής βασιλεύς .

Μαινόλης .

Μαυσώλου τάφος θαῦμα τέ

Μεγαλήσιαι έορταί .

Μεγαρείς .

Μεδοῦσα .

Μελικέρτης .

Μελπομένη ή Μοῦσα .

Μένων Στρατηγός 'Ασσυρί

Μένων υἱός Αὐγῆς .

Ν ἄνθρωποι ὅποιοι .

Ναὸς Ἀρτέμιδος εἰς Ἐφεσόν
θαῦμα .

Ναύπλιος .

Ναυσικάη .

Ναῶν περί ἀφιερωμένων τῶν

Νεραῖον λέοντα τὶς ἑκατα

Νέμεσις θεά .

Νέτωρ .

Νηϊάδες ὅποιαί καὶ Νηρηίδες

Νηρέας καὶ Δωρίδα τὶς .

Νιόβη θυγατέρα Ταντάλου

Νῆσος εἶχε μίαν χρυσήν τε

Νουμάς Πομπήλιος βασιλεὺς

Νύκτα θυγατέρα τοῦ Χάους

Νύμφαι πόθεν ἔγιναν .

Νύσα πόλις .

ἔνους
θυσιάζουσιν οἱ

ἔνους θυσιάζουσιν οἱ

Οὐεσπασιανοῦ Σέατρον .

Οὐρανία Μοῦσα .

Οὐρανὸς παλαιότερος τῶν Σ

Π Αγκρατιασαί .

Παγῶνι , ἦτοι ὁ Ταῶς πόθ

Παιγνίδια τῆς Ἑλλάδος εἰ

Παλαίμων τίς .

Παλαιστίνη .

Παλαμήδους πανουργία .

Παλαμήδους ἐφεύρεμα .

Παλλάδα ὁποία .

Παλλάδιον ἄγαλμα .

Παναθήναια ἑορταί .

Πᾶνας θεὸς ὁποίου εἵδους

Πανδώρα .

Παρνασὸς ὄρος .

Παρθενόπη .

Πάριδος ἱστορία .

Πάρις μὲ ὄλον πληγώνει τ

Πάτροκλος .

AKAD

00700